

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

22 ต.ค. 2539

ปฏิญานิพนธ์
ของ
ถาวร จันทศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B 17196

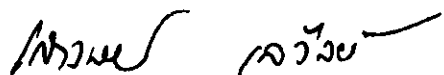
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

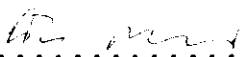
คณะกรรมการควบคุม

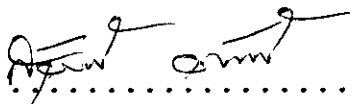

..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เล่ววิทย์)

..... กรรมการ
(รศ.นิภา ศรีไพโรจน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เล่ววิทย์)

..... กรรมการ
(รศ.นิภา ศรีไพโรจน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่...๘...เดือนมีนาคม พ.ศ.2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์ของ
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ท่านได้ให้ความเมตตา ช่วยเหลือ
แนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนเอาใจใส่อย่างดี รองศาสตราจารย์ นิภา
ศรีไพโรจน์ กรรมการที่ปรึกษา ท่านได้แนะนำข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่ม
ดำเนินงานจนสำเร็จสมบูรณ์ และรองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ที่ท่านเป็น
กรรมการร่วมสอบปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และความ
เอาใจใส่ของท่านเป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดีเพราะคณาจารย์ในภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
ทุกท่านและภาควิชาอื่นที่ไม่สามารถนำมากล่าวนามได้หมดในที่นี้ ที่ท่านได้ให้ความ
กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก
ให้กำลังใจ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. เพ็ญแข ประจณปัญญานิก
รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ ดร. ศิริยุภา
พลสุวรรณ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์นงลักษณ์ พจนกรรักษ์ เลขานุการ
หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้กรุณาให้ความ
อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามจนสมบูรณ์

ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโททุกท่านที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ที่กรุณาให้
ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล
พร้อมทั้งเพื่อน ๆ ในรุ่น 13 ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ปัทมา จันทศิริ ที่สนับสนุนและให้กำลังใจในการศึกษา
มาโดยตลอด

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอโน้มราชบังพระคุณบิดา มารดา ครู-อาจารย์ ผู้มี
พระคุณทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจสนับสนุนต่อผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณแม่สาลี
จันทศิริ ผู้เป็นกัลยาณมิตร ที่ให้กำลังใจสร้างบุญกุศลเพื่อแม่ และเป็นผู้ชี้แนะทาง
ของผู้วิจัยให้มีโอกาสได้ศึกษาและจัดทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ได้สำเร็จด้วยดี

ถาวร จันทศิริ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	{ บทนำ 1 ภูมิหลัง 1 ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 4 ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 4 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5 นิยามศัพท์เฉพาะ 6	
2	{ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8 ความหมายของโครงสร้างและหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) 8 หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) 10 หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 15 การทำปริญญานิพนธ์ในประเทศไทย 24 ความมุ่งหมายของการทำปริญญานิพนธ์ 27 วิธีดำเนินการในการทำปริญญานิพนธ์ 28 ส่วนประกอบของปริญญานิพนธ์ 29 รายละเอียดเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ 30 แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการทำปริญญานิพนธ์ 48 ประเภทของแรงจูงใจ 49 ทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์ 49 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ ... 51 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 57 สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า 62	

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	65
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	66
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
เกณฑ์การพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย	73
ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต ปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่	76
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จ้าแนกตาม ตัวแปร เพศ สถานภาพการสมรส ระยะเวลาที่จบ การศึกษามาแล้ว ผลการเรียน การสนับสนุนจาก หน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และสภาพการเรียน โดยรวมและรายด้าน	85
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง กับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่	97

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	108
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	108
กลุ่มตัวอย่าง	108
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	109
การวิเคราะห์ข้อมูล	109
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	110
การอภิปรายผล	114
ข้อเสนอแนะ	121
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	129
ก. ระเบียบวิธีการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ระดับ ปริญญาโท	130
ข. แบบสอบถาม	140
ค. ประวัติย่อผู้วิจัย	152

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	64
2	รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
3	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน	77
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต จำแนกเป็นรายชื่อ ..	78
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย จำแนกเป็น รายชื่อ	80
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกเป็นรายชื่อ ..	82
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต จำแนก เป็นรายชื่อ	84
8	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	86

9	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพการสมรสขณะที่ทำปริญญานิพนธ์	87
10	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้ว	88
11	ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการทำ ปริญญานิพนธ์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ จำแนกตามระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาเป็นรายคู่	90
12	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลการเรียน	91
13	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่ในระหว่างศึกษา	93
14	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์	94
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสภาพการเรียน	96
16	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่	98
17	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	103

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาลัยวิชาการศึกษาเดิม) ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 (บัณฑิตวิทยาลัย. 2517 : 8 - 9) ซึ่งในการเปิดสอนระดับปริญญาโท ก็เพื่อต้องการยกระดับความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น หลักสูตรระดับปริญญาโทในระยะแรกเป็นหลักสูตรในระบบไตรภาค จำนวนหน่วยกิตการเรียน 90 หน่วยกิต และเมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2517 ได้ปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้เหมาะสม และสอดคล้องกับระบบการเรียนของมหาวิทยาลัยเป็นระบบทวิภาค (บัณฑิตวิทยาลัย. 2523 : 109 - 111)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา ในปัจจุบันจัดการศึกษา 3 ระดับคือหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตแบ่งหลักสูตรออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก. มีจำนวนหน่วยกิตรายวิชาอย่างน้อย 21 หน่วยกิต ปริญญานิพนธ์อย่างน้อย 6 หน่วยกิต และเมื่อรวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร มีจำนวนไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต ส่วนแผน ข. มีจำนวนหน่วยกิตรายวิชาอย่างน้อย 28 หน่วยกิต รายวิชาเกี่ยวกับประสบการณ์วิจัยอย่างน้อย 6 หน่วยกิต รวมจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ในจำนวนนี้ต้องมีรายวิชาที่เป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 3-6 หน่วยกิต และหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต ซึ่งมีการจัดหลักสูตร 2 แบบ ตามวุฒิเริ่มต้นของนิสิต คือ นิสิตวุฒิระดับปริญญาบัณฑิต หรือเทียบเท่าต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และทำปริญญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และนิสิตระดับปริญญามหาบัณฑิตหรือเทียบเท่า ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และทำปริญญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ซึ่งในแต่ละ

หลักสูตรมีระยะเวลาการศึกษาต่างกัน คือการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ใช้ระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน 3 ปีการศึกษา ชั้นปริญญาโทไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และชั้นปริญญาตรีไม่เกิน 8 ปี และ 5 ปีการศึกษาตามลำดับ (บัณฑิตวิทยาลัย. 2532 : 92-93)

ในปี พ.ศ. 2519 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้จัดตั้งภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ในคณะศึกษาศาสตร์ โดยมีภารกิจหลักของภาควิชาคือ การผลิตบุคลากรและทำการวิจัยด้านการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการพัฒนาชุมชน ในปีแรกทางภาควิชาได้เปิดสอนวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non Formal Education) เป็นวิชาเลือกในระดับปริญญาตรี ปีต่อมาได้เปิดสอนวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ 5 วิชา เป็นวิชาเลือกในระดับปริญญาโท ในปี พ.ศ. 2523 เปิดสอนวิชาเอกและวิชาโท วิชาการศึกษาผู้ใหญ่ในระดับปริญญาตรี และในปี พ.ศ. 2524 ได้เปิดสอนวิชาเอกแขนงนี้ในระดับปริญญาโท จนถึงปัจจุบัน มีนิสิตระดับปริญญาโท แบ่งเป็นภาคปกติ รวม 15 รุ่น และมีภาคพิเศษรวม 7 รุ่น ซึ่งภารกิจหลักของภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ก็คือให้บริการการศึกษาต่อเนื่องแก่ผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะและความรู้เพิ่มเติม มีโปรแกรมการศึกษาในรูปแบบกระบวนการวิชาใดวิชาหนึ่ง (Course) หรือหลายวิชาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อสนองความต้องการด้านวิชาชีพของตน และมีโครงการที่ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่จัดพานิสิตปริญญาโทไปร่วมกิจกรรมที่บริการชุมชน เช่น โครงการพัฒนาชนบท การไปศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำประสบการณ์ที่นิสิตได้รับไปใช้ในภาคปฏิบัติต่อหน่วยงาน และใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับผู้เรียนได้ รวมทั้งมีกระบวนการสอนให้นิสิตตระหนักถึงการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติด้วย

ผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านี้มีทั้งผู้ที่ลาศึกษาต่อได้ในขณะที่ศึกษารายวิชาต่าง ๆ และผู้ที่ไม่สามารถลาศึกษาต่อในขณะที่ทำปริญญานิพนธ์ มีทั้งผู้ที่มีระดับอายุต่างกัน มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน จากการสำรวจของทินกร นครศรี (2523 : 15) พบว่า นิสิตใช้เวลาในการเรียนรายวิชา และทำปริญญานิพนธ์สำเร็จครบตามหลักสูตรเฉลี่ย 5 ภาคการศึกษา อย่างไรก็ตามมีนิสิตส่วนใหญ่ของบางวิชาเอก เช่น ชีววิทยา ฟิสิกส์ ภาษาไทย ใช้เวลารวมตลอดหลักสูตรถึง

8 ภาคการศึกษา

จากการศึกษาของเพ็ญศิริ ด้านชนะ (2524 : 69) ซึ่งได้ประเมินโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผู้มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัย มีความรู้ความสามารถด้านสถิติและการวิจัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการใช้ภาษาในการเขียนปริญานิพนธ์มาก่อน จะได้เปรียบในการทำปริญานิพนธ์

นอกจากนี้ สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี (2523 : 208-214) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยสัมภาษณ์นิสิตและคณาจารย์บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า โดยเฉลี่ยคณาจารย์บัณฑิตศึกษา 1 คน มีนิสิตในความดูแลเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ 6 คน ทำให้อาจารย์ไม่สามารถทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาดูแลนิสิตได้อย่างทั่วถึง และไม่มีเวลาให้กับการสอนและการวิจัยอย่างเต็มที่ เพราะอาจารย์ต้องทำหน้าที่สอน โดยเฉลี่ย 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติภารกิจอาจารย์มหาวิทยาลัย ในด้านการบริการวิชาการ ตลอดจนการบริการชุมชน ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญานิพนธ์จึงมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ให้นิสิตในความดูแลสำเร็จการศึกษาเร็วหรือช้าได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของความสามารถในการแนะนำ และพบว่า การที่นิสิตบัณฑิตศึกษาทำปริญานิพนธ์สำเร็จช้า เนื่องจากนิสิตเสียเวลาในการหาหัวข้อปริญานิพนธ์ และขาดความรู้ในด้านวิธีการทางวิจัยจึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถทำปริญานิพนธ์ได้สำเร็จทันตามกำหนดเวลา เมื่อเวลานั้นนานไปทำให้เกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายจนถึงกับเลิกล้มความตั้งใจที่จะทำปริญานิพนธ์

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำปริญานิพนธ์ของนิสิตวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ และจะมีวิธีใดที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นเพื่อที่จะสามารถสร้างแรงเสริมหรือกระตุ้นให้นิสิตที่ยังศึกษาไม่จบในรุ่นต่อ ๆ ไป มีความกระตือรือร้นในการทำปริญานิพนธ์จนได้รับความสำเร็จทางการศึกษาดำรงหลักสูตรได้ทุกคน และการศึกษาดังนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะหาทางส่งเสริม

และพัฒนาการทำปริญญานิพนธ์ และเป็นการกระตุ้นให้นิสิตได้แสดงความรู้ ความสามารถ และกระทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนางานในการทำปริญญานิพนธ์ให้นิสิต และช่วยให้นิสิตมีความกระตือรือร้นเกิดความพึงพอใจในการทำปริญญานิพนธ์ให้มากยิ่งขึ้น อย่างมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใน 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท โดยจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ ระยะเวลาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว สถานภาพสมรสขณะทำปริญญานิพนธ์ ผลการเรียน ขณะศึกษาอยู่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องทำงานขณะทำปริญญานิพนธ์ และสภาพการเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นแนวทางให้นิสิตได้พัฒนาการวางแผนการทำปริญญานิพนธ์ของตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ผลการศึกษาเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ในการพิจารณาให้คำแนะนำแนวการทำปริญญานิพนธ์แก่นิสิตและเป็นแนวทางให้มหา-

วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย พัฒนาหน่วยงานที่ให้บริการแก่นิสิตที่ทำปริญญานิพนธ์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ โดยศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่

- ✓ 1.1 ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต
- 1.2 ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย
- 1.3 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์
- ✓ 1.4 ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต

2. ประชากร คือ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ภาคปกติ และภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2527-2536 ที่จบการศึกษาแล้ว รวมทั้งสิ้น 150 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

4.1.1 เพศ ✓

- 1) ชาย
- 2) หญิง

4.1.2 สถานภาพสมรสขณะทำปริญญานิพนธ์ ✓

- 1) โสด
- 2) สมรส

4.1.3 ระยะเวลาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

- 1) 1 - 2 ปี
- 2) 3 - 5 ปี
- 3) 6 ปีขึ้นไป

4.1.4 ผลการเรียน แบ่งเป็น

1) อยู่ในระดับ 3.00 - 3.50

2) อยู่ในระดับ 3.51 - 4.00

4.1.5 ขณะศึกษาอยู่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

1) มาก

2) น้อย

4.1.6 ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์

1) ทำปริญญานิพนธ์อย่างเดียว

2) ปฏิบัติราชการประจำและทำปริญญานิพนธ์ไปด้วย

4.1.7 สภาพการเรียน

1) ภาคปกติ

2) ภาคพิเศษ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ ทั้ง 4 ด้าน

คือ

4.2.1 ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต

4.2.2 ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

4.2.3 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

นิพนธ์

4.2.4 ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของ

นิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิตปริญญาโท หมายถึง ผู้เรียนในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ภาคปกติ และภาคพิเศษ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 - 2536 (เฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว)

2. ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องต่าง ๆ

ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้การทำปริญญานิพนธ์ดำเนินไปไม่สะดวกหรือล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต

2.1 ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต หมายถึง ความรู้ความสามารถของนิสิตผู้ทำปริญญานิพนธ์ในเนื้อหาวิชาเอก วิชาพื้นฐานทางการศึกษา ทักษะในการใช้สถิติ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเสนอรายงานการวิจัย

2.2 ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตบัณฑิตศึกษาผู้ทำปริญญานิพนธ์ ได้แก่ แหล่งค้นหาความรู้ ห้องสมุด เอกสาร สถานที่ค้นคว้าทำงาน เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องโรเนียว รวมทั้งระเบียบข้อบังคับสำหรับนิสิตและการให้ทุนหรือทรัพยากรที่นำมาใช้ในการทำปริญญานิพนธ์

2.3 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ ทศนคติ ความเอาใจใส่ ประสบการณ์ ความมุ่งมั่นศรัทธาในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ในทัศนะของนิสิตผู้ทำปริญญานิพนธ์

2.4 ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต หมายถึง ลักษณะส่วนตัวของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ได้แก่ ความขยันขันแข็ง ความตั้งใจ ความอดทน ความมุ่งมั่นศรัทธาในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงสิ่งที่ส่งเสริมการทำงาน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัวย และภาระหน้าที่ที่ต้องทำงานขณะทำปริญญานิพนธ์ ความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ การสนับสนุน

3. อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. ปริญญานิพนธ์ หมายถึง รายงานการค้นคว้าการวิจัยที่นิสิตชั้นบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกคนจะต้องทำ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ที่แสดงถึงผลงานการวิจัยค้นคว้าของผู้วิจัยและแสดงถึงความดีริเริ่ม อันเป็นเอกลักษณ์ของผู้วิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ได้นำเสนอเป็นหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของโครงสร้างและหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
2. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ความมุ่งหมายของการทำปริญญานิพนธ์และการทำปริญญานิพนธ์
4. วิธีดำเนินการในการทำปริญญานิพนธ์
5. ส่วนประกอบของปริญญานิพนธ์
6. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการทำปริญญานิพนธ์
7. ประเภทของแรงจูงใจ
8. ทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์
9. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกประเทศ

ความหมายของโครงสร้างและหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)

ในการจัดการศึกษาไม่ว่าในระดับใดก็ตาม สิ่งสำคัญประการแรกได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ทั้งนี้ได้มีนักการศึกษาท่านต่าง ๆ ได้เสนอแนะทัศนะเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

ลีปเนนท์ เกตุทัต (2518 : 25) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาสติปัญญาและความคิดอันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทาง

วิชาการ และความเจริญของมนุษยชาติ

2. เพื่อสร้างสรรค์ปัญญาชนในระดับวิชาชีพชั้นสูง เพื่อนำมาพัฒนาสังคม

3. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการ เพื่ออำนวยความสะดวก

ต่อการพัฒนาชุมชน

4. เพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

5. การศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องจัดกระทำเพื่อพัฒนาคนให้สมบูรณ์ด้วย
คุณธรรมและจริยธรรมอันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่มีคุณค่าของบุคคล ตลอดจนสังคม

ส่วนวิจิตร ศรีสอ้าน (2519 : 4) ได้เสนอแนวคิดสำหรับจุดมุ่งหมาย
เฉพาะของการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาระดับ
อุดมศึกษานั้น จะต้องถึงซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการเป็นอันดับแรก ในขณะที่
เดียวกันความเป็นเลิศทางวิชาการนั้นต้องมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการ
ใช้วิธีการเพื่อสนองความต้องการของสังคมด้วย

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ประชุมสุข อาชวอำรุง (2523 : 48 - 59) ได้อธิบายถึงลักษณะของ
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาว่า การศึกษาระดับนี้แตกต่างจากระดับปริญญาตรีใน
หลักสูตรและการสอน จึงไม่ควรมีวิชาภาควิทยาการทั่วไป ควรคงเหลืออยู่ส่วน
เดียวคือวิชาชีพที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา และเป็นความเชี่ยวชาญที่สูง
พอที่จะเป็นผู้นำในสาขานั้น ๆ ได้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2526 : 116 - 125) ได้กล่าวถึงความหมาย
ของบัณฑิตศึกษาว่า เป็นการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัยคือ เป็นการศึกษาสำหรับผู้
จบปริญญาตรีแล้ว โดยแบ่งออกเป็นสองสายใหญ่ ๆ ดังนี้

สายวิชาการ (Academic) ในสายนี้เน้นหนักในเรื่องของความรู้ของ
วิชาการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการบุกเบิก แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ สร้างสรรค์ผลงาน
ความก้าวหน้าในวิชาการด้านต่าง ๆ ดังนั้นการจัดการศึกษาสายนี้ จึงมีเป้าหมาย
ในการผลิตบุคลากรหลัก คือ ผลิตผู้สอนในมหาวิทยาลัย (College Teacher)

และผลิตนักวิจัย หรือนักวิชาการ (Researcher or Scholar)

สายวิชาชีพ (Profession) ในสายนี้มีเป้าหมายอยู่ที่การผลิตผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการเฉพาะเรื่อง (Specialist) สามารถปฏิบัติและทำงานในสาขานั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะที่ประณีต ละเอียด และเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น ดังนั้นในสายนี้จึงเน้นทางด้านการฝึกฝนหาความชำนาญเฉพาะสาขาลงไป ไม่เน้นการวิจัยอย่างสาขาแรก

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)

โครงสร้างของหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ประกอบด้วยรายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ดังนี้

	แผน ก.	แผน ข.
1. หมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ไม่น้อยกว่า	8 หน่วยกิต	8 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	18 หน่วยกิต	18-34 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	2 หน่วยกิต	2-8 หน่วยกิต
4. วิทยานิพนธ์	12 หน่วยกิต	-
5. ประสบการณ์การวิจัย		4-12 หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	40 หน่วยกิต	40-46 หน่วยกิต

1. หมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา

วิชาพื้นฐานทางการศึกษาเป็นวิชาที่เป็นรากฐานของการศึกษาในหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตทุกวิชาเอก และไม่เป็นวิชาพื้นฐานของวิชาเอกใด ๆ

2. หมวดวิชาเอก

วิชาเอกเป็นวิชาที่ฝึกนิสิตให้มีคุณลักษณะตามความมุ่งหมายของแต่ละวิชาเอก

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

วิชาเลือกเสรีเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้กว้างขวางขึ้น นิสิตจะเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ที่เปิดสอนในระดับปริญญามหาบัณฑิตเป็นวิชาเลือกเสรี ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชาของรายวิชานั้น ๆ

4. วิทยานิพนธ์

นิสิตต้องเขียนวิทยานิพนธ์เป็นการวิจัยปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษา หรือ วิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งการศึกษาและวิชาการ

5. ประสบการณ์การวิจัย

นิสิต แผน ข. เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และเสนอเป็นรายงานมีลักษณะเป็นสารนิพนธ์ หรือผลงานอื่นที่มีลักษณะเทียบเท่าสารนิพนธ์

หมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตทุกวิชาเอก กำหนดให้นิสิตเรียนรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นิสิตมีโลกทัศน์กว้างไกล เข้าใจโลก รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยและสังคมโลก และเป็นผู้มีจริยธรรม
2. เพื่อให้นิสิตเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับมิติต่าง ๆ ของสังคม เช่น การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม

3. เพื่อให้บัณฑิตสามารถประยุกต์ความรู้ ทักษะ และหลักการพื้นฐานของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาได้

4. เพื่อให้บัณฑิตเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อสามารถวิเคราะห์ปรากฏการณ์ทางการศึกษาและแสวงหาทางเลือกได้

5. เพื่อให้บัณฑิตเกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าในกระบวนการวิจัย มีความสามารถในการอ่านผลการวิจัย และใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้

หมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษา ประกอบด้วย 2 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางการศึกษาและกลุ่มวิชาวิจัยทางการศึกษา

กลุ่มวิชาพื้นฐานทางการศึกษา

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาดังต่อไปนี้

พฐ 501	พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา	2 (2-0)
พฐ 502	พื้นฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	2 (2-0)
พฐ 503	พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา	2 (2-0)
พฐ 504	พื้นฐานทางเทคโนโลยีของการศึกษา	2 (2-0)

กลุ่มวิชาวิจัยทางการศึกษา

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จากรายวิชาดังนี้

พฐ 511	วิธีการวิจัยทางการศึกษา	3 (3-0)
พฐ 512	การวิจัยเชิงคุณภาพ	3 (3-0)
พฐ 521	สถิติเพื่อการวิจัย I (สำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์)	3 (3-0)
พฐ 522	สถิติเพื่อการวิจัย II (สำหรับผู้มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์)	3 (3-0)
พฐ 531	คอมพิวเตอร์สำหรับการศึกษาและวิจัย	2 (2-0)

คำอธิบายรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานและวิจัยทางการศึกษา

พฐ 501 พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา 2(2-0)

ศึกษาและวิเคราะห์ระบบความคิดและหลักการทางปรัชญา ความคิดทางการศึกษาของนักปรัชญา นักการศึกษาและนักคิดคนสำคัญ ๆ ของไทยและต่างประเทศ รวมถึงแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน โดยเน้นกระบวนการคิดและการนำปรัชญามาประยุกต์ในการจัดการศึกษาไทย

พฐ 502 พื้นฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา 2(2-0)

ศึกษาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเกี่ยวกับระบบสังคม และโครงสร้างสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการศึกษากับระบบเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อความเข้าใจถึงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างสังคมที่มีต่อพฤติกรรมของคน และแนวคิดว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการพัฒนาประเทศ ศึกษาวิเคราะห์บทบาทของการศึกษาทั้งในฐานะที่เป็นระบบผลิตกำลังคนที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และในฐานะที่เป็นกระบวนการสร้างถ่ายทอด และกระจายความรู้ อันส่งผลให้เกิดการรักษาและเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โดยเน้นการประยุกต์ความรู้เพื่อใช้กับการศึกษาไทย

พฐ 503 พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา 2(2-0)

ศึกษาวิเคราะห์หลักการทางจิตวิทยาที่มีความเชื่อมโยงกับการศึกษา โดยเน้นหลักพัฒนาการมนุษย์ ความแตกต่างระหว่างบุคคล บุคลิกภาพ สุขภาพจิต และการปรับตัว การเรียนรู้ การรับรู้ แรงจูงใจ โดยมุ่งให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างหลักการทางจิตวิทยากับกระบวนการให้การศึกษา และการจัดการศึกษา

พฐ 504 พื้นฐานทางเทคโนโลยีของการศึกษา 2(2-0)

ศึกษาและวิเคราะห์ ความหมาย ขอบข่าย ลักษณะ คุณค่า และบทบาทของเทคโนโลยี ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อ

การพัฒนาระบบงานสาขาต่าง ๆ แนวคิดในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดระบบการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ รวมทั้งการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนา องค์การ และบุคลากรทางการศึกษาในยุคสังคมข่าวสาร

พฐ 511 วิธีการวิจัยทางการศึกษา 3(3-0)

ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติการวิจัยประเภทต่าง ๆ ขั้นตอนการวิจัย การเลือก ปัญหาในการวิจัย การค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตัวแปร และสมมติฐาน เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง การรวบรวมและจัดกระทำกับ ข้อมูลสถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลข้อมูล การเขียนเค้าโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย

พฐ 512 การวิจัยเชิงคุณภาพ 3(3-0)

ศึกษาปรัชญาและหลักการสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ ลักษณะประเด็นคำถาม การวิจัยที่ควรรู้ วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพประเภทต่าง ๆ การวางแผนการวิจัย การกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย หลักการและวิธีการรวบรวมข้อมูลที่สำคัญประเภทต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ระดับลึก การจัดกลุ่มสนทนา การจดบันทึกข้อมูล การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงานการวิจัย

พฐ 521 สถิติเพื่อการวิจัย I 3(3-0)

พารามิเตอร์และสถิติ การประมาณค่าแบบจุดและแบบช่วง การทดสอบสมมติฐาน ประเภทและลักษณะเฉพาะของสถิติพรรณนา ประเภทและลักษณะเฉพาะของสถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน ข้อควรคำนึงในการเลือกใช้สถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน การอ่าน เขียน และการตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเตรียมข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคอมพิวเตอร์

พฐ 522 สถิติเพื่อการวิจัย II 3(3-0)

ความน่าจะเป็น ตัวแปรสุ่ม และการแจกแจงความน่าจะเป็นแบบต่าง ๆ

เช่น การแจกแจงแบบไบนอมิเยล (Binomial Distribution) การแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) การสุ่มและการแจกแจงของการสุ่ม สมมติฐานทางสถิติ และการทดสอบสมมติฐาน การเลือกใช้และการคำนวณสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเมื่อต้องการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป และเมื่อต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป การเขียนคำสั่งโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัย

- พฐ 531 คอมพิวเตอร์สำหรับการศึกษาและวิจัย 2(2-0)
 ศึกษาหลักการทำงานเบื้องต้นของคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย ฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ สำหรับการพิมพ์เอกสาร การบันทึกข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการศึกษาค้นคว้าและวิจัย

ความหมายของเลขรหัสวิชา

ความหมายของเลขรหัสตัวกลาง

เลข 0	หมายถึง	พื้นฐานด้านต่าง ๆ ของการศึกษา
เลข 1	หมายถึง	พื้นฐานทางการวิจัย
เลข 2	หมายถึง	พื้นฐานทางสถิติ
เลข 3	หมายถึง	พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์

หลักสูตรปริญญาการศึกษาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำหรับหลักสูตรวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

ความมุ่งหมาย

เพื่อผลิตบุคลากรระดับผู้นำทางวิชาการ และบริหารด้านการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการและแนวคิดต่าง ๆ ในงานการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทั้งในและต่างประเทศ
2. ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากการเรียนการฝึกปฏิบัติในชุมชน และในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน
3. ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการวางแผน กำหนดโครงการ และแผนงานในการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน
4. ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเป็นผู้บริหารโครงการและนิเทศงานการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน
5. ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย ทดลอง และประเมินผลการจัดการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีตามแนวคิด และปรัชญาการศึกษาและการศึกษานอกระบบโรงเรียน สนใจใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมอยู่เสมอ รักที่จะคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในการให้บริการทางการศึกษาแก่มวลชน

รายวิชาในหมวดวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

วิชาเอกบังคับ 18 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

กญ 511	ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน	3 (3-0)
กญ 512	การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน	3 (3-0)
กญ 513	การบริหารและการนิเทศการศึกษาผู้ใหญ่	3 (3-0)
กญ 521	พัฒนาการในวัยผู้ใหญ่และกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้	3 (3-0)

กญ 522	แหล่งวิชาและสื่อการเรียนสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียน	3(3-0)
กญ 541	ปฏิบัติการในการศึกษาผู้ใหญ่	3(3-0)

วิชาเอกเลือก แผน ข 10 หน่วยกิต ให้เลือกเรียนจากรายวิชาต่อไปนี้

กญ 514	การศึกษาผู้ใหญ่เปรียบเทียบ	2(2-0)
กญ 531	การศึกษาผู้ใหญ่กับปัญหาในสังคมไทย	3(3-0)
กญ 532	เศรษฐศาสตร์การศึกษาผู้ใหญ่	2(2-0)
กญ 533	จริยธรรมและค่านิยมของชุมชนสำหรับการพัฒนา	2(2-0)
กญ 534	นันทนาการสำหรับผู้ใหญ่	2(2-0)
กญ 535	การวางแผนและการประเมินผลโครงการ ศึกษาผู้ใหญ่	2(2-0)
กญ 542	สัมมนาปัญหาและการวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่	2(2-0)
กญ 543	สัมมนาการพัฒนาผู้นำสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่	2(2-0)
กญ 544	การศึกษาเฉพาะเรื่องทางการศึกษาผู้ใหญ่	2(2-0)
กญ 546	การศึกษาผู้ใหญ่กับการพัฒนาบุคคลและชุมชน	2(2-0)
กญ 547	การศึกษาผู้ใหญ่กับการพัฒนาอาชีพ	2(2-0)
กญ 548	สูงอายุวิทยาศึกษา	2(2-0)
กญ 549	สตรีศึกษา	2(2-0)
กญ 550	หลักสูตรฝึกอบรมและพัฒนาผู้ใหญ่	2(2-0)

**วิชาเลือกเสรี แบบ ก ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต จากวิชาในกลุ่ม
วิชาเอกเลือก**

แบบ ข ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

แผน ข ประสพการณ์วิจัย 6 หน่วยกิต

วิชาบังคับ 3 หน่วยกิต

กญ 545	ปฏิบัติการวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่	3(3-0)
วิชาเลือก 3 หน่วยกิต		

- กญ 542 สัมมนาปัญหาและการวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่ 3(3-0)
- กญ 551 สถิติและการจัดกระทำข้อมูลเพื่องานวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่ 3(3-0)
- กญ 552 การออกแบบงานวิจัยสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ 3(3-0)

คำอธิบายรายวิชาในหมวดวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

- กญ 511 ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน 2(2-0)
แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน และการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต ความสำคัญและหลักการในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาสภาพ ปัญหาและแนวโน้มในการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในประเทศไทย
- กญ 512 การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน 3(3-0)
ศึกษาวิวัฒนาการของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ แนวคิดและทฤษฎีหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและแนวนโยบายของประเทศ ศึกษา สำนวณสภาพปัญหา กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผล หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- กญ 513 การบริหารและการนิเทศการศึกษาผู้ใหญ่ 3(3-0)
ศึกษาบทบาท ขอบเขตและงานของนักการศึกษาผู้ใหญ่ และผู้บริหารการศึกษาผู้ใหญ่ ปรัชญาการบริหารทั่วไป ความเป็นผู้นำ การนิเทศ การวางแผน การประสานงาน การประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์การเงิน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่ การพัฒนาบุคลากร การศึกษาผู้ใหญ่ และการวิเคราะห์ระบบในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่
- กญ 514 การศึกษาผู้ใหญ่เปรียบเทียบ 2(2-0)

ศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น ประเทศในเอเชียอาคเนย์ ตะวันออกไกล แอฟริกา ยุโรป อเมริกา แคนาดา และประเทศในค่ายสังคมนิยม เพื่อเปรียบเทียบ ข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่าง วิเคราะห์ข้อดีและจุดอ่อน เพื่อนำมาเป็น แนวทางในการพัฒนาการศึกษาผู้ใหญ่ของไทย

- กญ 521 พัฒนาการในวัยผู้ใหญ่และกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ 3(3-0)
 ศึกษาจิตวิทยาและพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจในวัยผู้ใหญ่ ปัญหา ในการเปลี่ยนแปลงความต้องการและลักษณะการเรียนรู้ ศึกษาทฤษฎี การเรียนรู้โดยทั่วไป วิธีต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการสอนสำหรับ ผู้ใหญ่ การฝึกทักษะในการสอนหรือส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ทั้ง ในลักษณะส่วนบุคคลเป็นกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
- กญ 522 แหล่งวิชาและสื่อการเรียนสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษา นอกกระบบโรงเรียน 3(3-0)
 ศึกษา สรรวจ และใช้แหล่งวิชาการในท้องถิ่น สื่อการเรียนประเภท ต่าง ๆ สำหรับการศึกษผู้ใหญ่ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพ แวดล้อม (Appropriate Technology) คือปฏิบัติงานตามกระบวนการ ผลิตสื่อการเรียน รวมทั้งการนำไปทดลองใช้เพื่อทดสอบ ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนชนิดต่าง ๆ
- กญ 531 การศึกษาผู้ใหญ่กับปัญหาสังคมไทย 3(3-0)
 ศึกษาและทบทวนแนวคิดทฤษฎีตามแนวทฤษฎีเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สังคม และพุทธปรัชญา ศึกษาปรากฏการณ์สถานการณ์ที่เป็นจริงในภาวะการณ์ ปัจจุบัน พิจารณาสภาพปัญหาแนวโน้มของสังคมไทยในภาวะการณ์ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งชนบทและชุมชนเมืองทางด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจการเมืองและวัฒนธรรม โดยใช้กระบวนการวิจัยทางสังคม เชิงวิเคราะห์ และการวิเคราะห์ระบบสร้างกรอบแนวคิดเชิงปฏิบัติการ (Conceptual framework) การชี้ชัดปัญหา (Identified Problem) การสร้างแบบจำลองเพื่อทดสอบความสมเหตุสมผลของ ปัญหา (Theoretical space) และความคิดหลัก (Key princi-

ples) ในการสร้างรูปแบบหรือกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลทางรูปธรรม ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมไทย การศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกโรงเรียน ชีวิตสังคมไทยในอนาคตทั้งในระดับหน่วยงาน องค์การและสถาบัน

- กญ 532 เศรษฐศาสตร์การศึกษาผู้ใหญ่ 2(2-0)
ศึกษาหลัก เศรษฐศาสตร์ทั่วไปที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา วิเคราะห์ระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนในแง่ เศรษฐศาสตร์ การนำหลักและแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ไปใช้ในการวางแผนการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- กญ 533 จริยธรรมและค่านิยมของชุมชนสำหรับการพัฒนา 2(2-0)
ศึกษาความหมายของจริยธรรมและค่านิยม วิเคราะห์สภาพและปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมและค่านิยมในแต่ละท้องถิ่นของไทย แนวคิดในการพัฒนาจริยธรรมและค่านิยมของชุมชน แนวทางในการพัฒนาโดยอาศัยการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- กญ 534 นันทนาการสำหรับผู้ใหญ่ 2(2-0)
ศึกษาความหมาย ขอบข่ายของนันทนาการ หลักการกลุ่มสัมพันธ์ วิธีการในการเป็นผู้นำ นันทนาการ ลักษณะของผู้ำนันทนาการที่ดี การใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อความสอดคล้องกับพัฒนาการทางด้านร่างกายและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ตลอดจนหลักการจัดกิจกรรมนันทนาการในการศึกษานอกระบบ
- กญ 535 การวางแผนและการประเมินผลโครงการศึกษาผู้ใหญ่ 2(2-0)
ศึกษาประวัติของการจัดการศึกษาไทย แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบ หลักการ เทคนิคและวิธีการวางแผนการศึกษา การเขียนโครงการทางการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบ และรูปแบบต่าง ๆ ในการประเมินผลโครงการ
- กญ 541 ปฏิบัติการในการศึกษาผู้ใหญ่ 3(3-0)
ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่หรือการศึกษานอกระบบในชุมชน

หรือในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฝึกปฏิบัติการจัดสัมมนา และ/หรือการ
วิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่ จัดทำโครงการศึกษาดูงานการศึกษาผู้ใหญ่
และการศึกษานอกระบบทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

- กฎ 542 สัมมนาปัญหาและการวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่ 3 (3-0)
ศึกษาเทคนิค วิธีการขอข่างานวิจัยด้านการศึกษาผู้ใหญ่และการ
ศึกษานอกระบบโรงเรียน ฝึกทำโครงการวิจัยแล้วนำมาอภิปรายใน
ชั้นเรียน จัดสัมมนาการศึกษาผู้ใหญ่ โดยประสานงานกับองค์การและ
หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- กฎ 543 สัมมนาการพัฒนาผู้นำสำหรับการศึกษา 2 (2-0)
อภิปรายบทบาทและหน้าที่ในการเป็นผู้นำ ลักษณะความเป็นผู้นำแบบ
ต่าง ๆ การฝึกความเป็นผู้นำ วิเคราะห์บทบาท หน้าที่และคุณลักษณะ
ของนักการศึกษาผู้ใหญ่ การนำทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาความ
เป็นผู้นำทางการศึกษาไทย
- กฎ 544 การศึกษาเฉพาะเรื่องทางการศึกษาผู้ใหญ่ 2 (2-0)
ให้ผลิตเลือกศึกษาในเรื่องที่สนใจโดยอยู่ในความดูแลของอาจารย์
ประจำวิชา และผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ
- กฎ 545 ปฏิบัติการวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่ 3 (3-0)
การศึกษาค้นคว้าและวิจัยด้วยตนเองตามความสนใจ ในหัวข้อเรื่องหนึ่ง
เรื่องใดของการศึกษาผู้ใหญ่ หรือการศึกษานอกระบบโรงเรียน ตาม
หัวข้อและเค้าโครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติจากประธานคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตรกับการศึกษาผู้ใหญ่ ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ
อาจารย์ 1 ท่าน ในสาขาวิชา
- กฎ 546 การศึกษาผู้ใหญ่กับการพัฒนาบุคคลและชุมชน 2 (2-0)
บทบาทของการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อการปรับเปลี่ยนไปสู่ความทันสมัยของ
บุคคล เช่น การยอมรับนวัตกรรมใหม่ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม
ที่เป็นปัญหา หรือกำลังเปลี่ยนแปลงการแก้ปัญหาอย่างมีระบบและ
ความคิดอย่างมีเหตุผล กระบวนการที่สำคัญในการทำงานร่วมกันใน
การดำรงชีวิตในชุมชน การจัดกระบวนการเพื่อการพัฒนาบุคคลและ

ชุมชน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาผู้ใหญ่กับบุคคลและ
ชุมชน โดยอาศัยการศึกษาค้นคว้าด้วยการวิจัย

กฎ 547 การศึกษาผู้ใหญ่กับการพัฒนาอาชีพ 2(2-0)

ศึกษาค่านิยมด้านอาชีพของประชากรผู้ใหญ่ บทบาทของการศึกษาผู้ใหญ่
ในการพัฒนาด้านอาชีพ การศึกษา การเลื่อนชั้นลงของอาชีพ
กระบวนการปรับเปลี่ยนค่านิยมด้านอาชีพ วิธีการศึกษาค้นคว้าด้านค่า
นิยม ด้านอาชีพการเปลี่ยนอาชีพ และการปรับตัวเข้ากับอาชีพใหม่
กระบวนการเตรียมบุคคลสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเปลี่ยน
อาชีพ

กฎ 548 สูงอายุวิทยาศึกษา 2(2-0)

ศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลงทางกาย จิตใจ และสังคมของผู้สูงอายุ
ความต้องการของบุคคลในวัยสูงอายุ การฝึกอบรมผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ
ผู้สูงอายุ เช่น ครู เจ้าหน้าที่ในองค์กรเอกชนและรัฐบาล การจัด
บริการแก่ผู้สูงอายุ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผู้สูงอายุและวิธีการ
ศึกษาวิจัยที่ทำในแนวของผู้สูงอายุวิทยาศึกษา

กฎ 549 สตรีศึกษา 2(2-0)

โครงสร้างเชิงสังคมและวัฒนธรรมกับบทบาทของสตรีในสังคม บทบาท
ของสตรีในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เปรียบเทียบบทบาท
ของสตรีในประเภทต่าง ๆ ทฤษฎี และวิธีการศึกษาวิจัยด้านสตรีศึกษา
กระบวนการพัฒนาเพื่อให้กิจการร่วมมือระหว่างประเทศ บทบาทของ
การศึกษาผู้ใหญ่ในการพัฒนาสตรี และการแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียม
กันระหว่างเพศ และการพัฒนาเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างเพศ
กับสังคม

กฎ 550 หลักการฝึกอบรมและพัฒนาผู้ใหญ่ 2(2-0)

ศึกษาแนวคิดที่สำคัญในการฝึกอบรมและการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่
วิธีการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล พัฒนาการ
ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ การเตรียมตัวเพื่อการสอนผู้ใหญ่
และบทบาทของครูผู้สอนและวิทยากรในการฝึกอบรม เทคนิคต่าง ๆ

ที่นิยมใช้ในการฝึกอบรมผู้ใหญ่ เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อย การสาธิต การสัมมนา บทบาทสมมุติ เป็นต้น การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

กฎ 551 สถิติและการจัดกระทำข้อมูลเพื่องานวิจัยทางการศึกษา 3(3-0)
ผู้ใหญ่

ให้นิสิตคุ้นเคยกับสถิติและวิธีจัดกระทำข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การเลือกใช้สถิติและวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมกับงานแต่ละประเภท แนวความคิด (concept) เจื่อนไซ และข้อจำกัดในการใช้สถิติแต่ละชนิด ผิกทักษะและความเข้าใจเบื้องต้นในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่องานวิจัย

กฎ 552 การออกแบบงานวิจัยสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ 3(3-0)

ศึกษาธรรมชาติ จุดเน้น จุดเด่น และข้อจำกัดของงานวิจัยการศึกษาผู้ใหญ่ เทคนิคการวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่แบบต่าง ๆ เช่น การวิจัยเชิงสำรวจ การวิเคราะห์เอกสาร การวิเคราะห์งาน กรณีศึกษา การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิเคราะห์งานวิจัย เทคนิคเดลฟาย การวิจัยเชิงมานุษยวิทยา การวิเคราะห์แนวโน้มด้านเศรษฐศาสตร์ การวิจัยแบบร่วมพัฒนา (Participatory Research) การศึกษาในเชิงประสบการณ์ (Experiential Study) การวิจัยเชิงทดลอง และเทคนิคใหม่ ๆ ที่ใช้ในการศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษานอกระบบ

คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
2. มีประสบการณ์ด้านการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกระบบโรงเรียน การพัฒนาชุมชน หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบ มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี
3. ได้รับความยินยอมจากต้นสังกัด
4. มีหนังสือรับรองเกี่ยวกับคุณสมบัติและความประพฤติของผู้สมัครจากบุคคลที่ทางมหาวิทยาลัยเชื่อถือได้

5. มีความสามารถในการร่วมเดินทางเพื่อศึกษาดูงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

การทำปฏิญานิพนธ์ในประเทศไทย

ปฏิญานิพนธ์ เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตทุกหลักสูตร และหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตบางหลักสูตรในการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตนั้น นิสิตนักศึกษาทุกคนจำเป็นต้องทำปฏิญานิพนธ์เพื่อสิทธิในการรับปริญญาบัตร แต่จำนวนหน่วยกิตของการทำปฏิญานิพนธ์ในแต่ละสถาบันนั้นไม่เท่ากันในการทำปฏิญานิพนธ์นี้ในแต่ละสถาบันจะมีจำนวนหน่วยกิตไม่เท่ากัน ซึ่งแต่ละหลักสูตรก็เปิดโอกาสให้นิสิตเลือกได้ระหว่างการทำปฏิญานิพนธ์กับการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมแล้วสอบรวบยอด (Comprehensive Examination)

สำหรับสาขาวิชาเอกการศึกษายุ่งใหญ่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นั้น ถือว่าการทำปฏิญานิพนธ์เป็นสิ่งที่นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิตทุกคนต้องทำ จนถึงปีการศึกษา 2538 ซึ่งรับนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษรุ่นที่ 7 ที่ใช้การศึกษาแบบแผน ข ไม่ต้องทำปฏิญานิพนธ์ แต่นิสิตปริญญาโทภาคปกติยังต้องทำปฏิญานิพนธ์อยู่เหมือนเดิม เพื่อสิทธิในการรับปริญญา ทั้งนี้การพิจารณาเลือกหัวข้อที่จะทำปฏิญานิพนธ์มักเป็นปัญหาอยู่เสมอ

นพพร พานิชสุข (2523 : 14 - 17) ได้เสนอข้อสังเกตกว้าง ๆ ในการเลือกหัวข้อการทำปฏิญานิพนธ์ไว้ 2 ประการ คือ

1. เรื่องที่จะทำปฏิญานิพนธ์นั้นควรจะเป็นเรื่องที่ใหม่ ถ้าจะสอดคล้องกับภาวะเหตุการณ์ปัจจุบันได้จะเป็นการดียิ่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ผู้ทำปฏิญานิพนธ์สมควรที่จะได้ปฏิญานิพนธ์ที่ทำขึ้นเรียบร้อยแล้ว เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการคิดเรื่องที่จะทำปฏิญานิพนธ์ได้ง่ายขึ้น

2. ลักษณะหัวข้อเรื่องที่จะเลือกทำปฏิญานิพนธ์ ควรให้ความสนใจสอดคล้องกับสาขาวิชาที่ได้ศึกษา ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหน่วยงานของตนที่ได้ปฏิบัติอยู่ จะทำให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ของผลที่ได้ลงทุนแรงไป

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2523 : 23-26) ได้รวบรวมปัญหาเกี่ยวกับการทำ
ปฏิญานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไว้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจค้นหาปัญหาวิจัย มีสาเหตุอยู่ 3 ประการ
คือ

1.1 แนวทางการเลือกปัญหา ซึ่งโดยหลักการที่ดีแล้วควรจะ
มาจากตัวผู้ทำปฏิญานิพนธ์ด้วยความสนใจอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังควรเป็น
เรื่องที่ตนมีความถนัดหรือมีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดี ตลอดจนควรเน้น
เรื่องที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ในเชิงวิชาการหรือเป็นประโยชน์ในทางหนึ่งทางใดใน
สังคมปัจจุบัน แนวทางดังกล่าวนี้ต้องอาศัยการอ่าน การฟัง การสนทนากับผู้รู้ให้
มาก และคิดไตร่ตรองอย่างมาก เพื่อให้มีความรู้ความคิดกว้างขวางพอที่จะ
พิจารณาตัดสินใจได้ง่ายขึ้น ปัญหาที่พบคือการที่นิสิตนักศึกษาอ่านไม่กว้างขวาง
พอ ขาดข้อมูล และแนวความคิดที่จะช่วยในการตัดสินใจว่าควรนำปัญหาใดมาทำ
ปฏิญานิพนธ์

1.2 ความสามารถในการผลิต นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
จะต้องคิดเป็น คิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นระบบ และมีทิศทาง แฝงไว้ด้วยความคิด
ริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งคุณสมบัติเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสภาพการเรียนการสอน
เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียน กระตุ้นและท้าทายให้ผู้เรียน
คิดค้นคว้า ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติ โดยพึ่งตนเองให้มากที่สุด อาจารย์ควรเป็น
ผู้ชี้แนะ และจุดประกายความคิดให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเท่านั้น แต่ในสภาพความ
เป็นจริงนั้นเรายังสอนกันแบบป้อนความรู้ ทำให้ผลลงเอยด้วยการที่ผู้เรียนให้
อาจารย์ช่วยบอกหรือลอกเลียนจากงานที่ผู้อื่นเคยทำไว้

1.3 เจตคติต่อการทำวิจัย นิสิตนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มี
เจตคติที่ไม่ดีต่องานวิจัย เป็นผลให้พยายามหลีกเลี่ยงไม่อ่านเอกสารหรือผลงาน
วิจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะวรรณคดีวิจัยหรืองานวิจัยต่าง ๆ ที่ผู้ทำไว้ ดังนั้นพื้นฐาน
ความคิดที่จะนำไปสู่หัวข้อปัญหาวิจัยจึงไม่เกิดขึ้น ดังนั้นปฏิญาบัตรของนิสิตนักศึกษา
เหล่านี้ส่วนมากจะค่อนข้างไม่มีคุณค่าเท่าที่ควร

2. การนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย มีปัญหาที่ควร
จะต้องพิจารณาปรับปรุงแก้ไข 2 ประการ ดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ซึ่งส่วนมากไม่สามารถเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนได้ว่าตนต้องการทำอะไร มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบคำถามอะไร และไม่ทราบวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะช่วยให้สามารถตอบปัญหาวิจัยได้ถูกต้องมากที่สุด สาเหตุที่สำคัญของปัญหานี้ เนื่องจากขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในปัญหาวิจัยพื้นฐาน

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด ซึ่งผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการทำวิจัยยังมีอยู่น้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนิสิตนักศึกษา ดังนั้นการมีคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปริญญานิพนธ์ จึงมีความจำเป็นอยู่เพื่อทำหน้าที่ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาอีกทางหนึ่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งคือ การที่กรรมการที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาเค้าโครงละเอียดมีความขัดแย้งกันทางความคิดเชิงวิชาการ ซึ่งสถาบันการศึกษาจะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรส่วนใหญ่ในทุกสาขาวิชาให้มีความรู้ ความสามารถในการระเบียบวิธีการวิจัยให้ถึงขั้นที่จะควบคุมดูแลการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การนำเสนอผลงานวิจัย เกี่ยวกับเรื่องนี้ประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ

2 ประการคือ

3.1 ความสามารถในการสื่อความหมาย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีทักษะและความสามารถในการด้านภาษาเขียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ประกอบกับการที่ขาดการฝึกฝนให้รู้จักคิดอย่างเป็นระบบ จึงทำให้การแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ วกวน ไม่ชัดเจน ขาดการต่อเนื่อง ไม่สามารถสื่อความหมายได้ดีเท่าที่ควร

3.2 ความสามารถในการแปลผลให้เป็นที่เข้าใจได้ง่าย ผู้วิจัยต้องแปลความหมายของผลงานวิจัยซึ่งส่วนใหญ่มักจะออกมาเป็นตัวเลขให้เป็นภาษาเขียน เพื่อบอกให้ผู้อ่านทราบความหมาย ปัญหาคือ นิสิตนักศึกษาแปลออกมาแล้วผู้อ่านอ่านไม่รู้เรื่อง

ความมุ่งหมายของการทำปฏิญานินพนธ์

ปฏิญานินพนธ์ เป็นเรื่องที่เรียบเรียงขึ้นจากผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า อันเป็นส่วนหนึ่งของงานที่นิสิตต้องทำเพื่อสิทธิในการรับปริญญาบัตรตามที่สถานศึกษานั้น ๆ ได้กำหนดไว้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2527 : 136) การเขียนปฏิญานินพนธ์ มีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกให้นิสิตมีโอกาสดูแลและสามารถศึกษาด้วยตนเองให้เห็นแนวทางต่าง ๆ ในการศึกษาอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง เพื่อจะได้รับความรู้ มีความคิด และมีความสามารถยิ่งกว่าที่ได้รับจากการศึกษาในตำราเพียงเล่มเดียว หรือจากผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว ส่งเสริมให้นิสิตเป็นผู้มีนิสัยและความสามารถในการค้นคว้า รู้จักคิดอย่างมีระเบียบ มีเหตุผล ตลอดจนส่งเสริมให้นิสิตเกิดความสามารถในการใช้ภาษาและความสามารถในการรวบรวมเรียบเรียงความรู้ ความคิดให้เป็นระเบียบ ปฏิญานินพนธ์จึงเป็นงานวิจัยค้นคว้าที่มีสาระตักแสดงความคิดริเริ่มเป็นเอกลักษณ์ของนิสิต ซึ่งต้องรับผิดชอบหนักหน่วงในการเลือกหัวข้อ และกำหนดขอบข่ายของงานวิจัยนั้น (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530 : 3)

การวิจัยแบ่งได้หลายแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง เช่น แบ่งโดยใช้ระเบียบวิธีเป็นเกณฑ์ สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับการค้นหาข้อเท็จจริง เพื่อทดสอบการรายงานผลการสังเกตของผู้อื่น จุดมุ่งหมายของการวิจัยประเภทนี้ก็คือเพื่อที่จะตอบว่า "เป็นอะไรในอดีต" การวิจัยเชิงพรรณนาเป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับการบรรยายและตีความหมายว่า "เป็นอะไรในปัจจุบัน" ได้แก่ การวิจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อ ความคิดเห็น และทัศนคติต่าง ๆ ในปัจจุบัน และการวิจัยเชิงทดลองเป็นการวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมตัวแปรต้น เพื่อสังเกตตัวแปรตามที่เปลี่ยนแปลงไป จุดมุ่งหมายของการวิจัยประเภทนี้เพื่อว่า "อะไรอาจจะเกิดขึ้น" (อนันต์ ศรีโสภณ. 2537 : 16)

วิธีดำเนินการในการทำปฏิญานิพนธ์ # ๑. ๓๓๕๐๖๐๒๕

เมื่อนิสิตพร้อมที่จะทำปฏิญานิพนธ์ นิสิตจะต้องเตรียมหัวข้อของปฏิญานิพนธ์ ตลอดจนดำเนินการค้นคว้าในหัวข้อที่จะเขียนและนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปฏิญานิพนธ์ที่ตนจะทำ อาจารย์ที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำนิสิตในการตัดสินใจว่าควรจะเลือกหัวข้อใด มิใช่มีหน้าที่กำหนดหัวข้อเรื่องให้นิสิตเขียน เพราะนิสิตอาจไม่สนใจในหัวข้อนั้น และอาจทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530 : 4) เมื่อนิสิตหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับหัวข้อและวิธีดำเนินการค้นคว้าแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องร่วมกันพิจารณาว่าควรขอความช่วยเหลือเพื่อแนะนำในเรื่องการทำปฏิญานิพนธ์จากอาจารย์ท่านใด ซึ่งจะมาร่วมเป็นคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์

เมื่อนิสิตเรียนรายวิชามาไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิตแล้ว นิสิตจะมีสิทธิ์เสนอเค้าโครงละเอียด พร้อมทั้งรายชื่อคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดประจำคณะ (บัณฑิตวิทยาลัย. 2532 : 34) เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดประจำคณะพิจารณาเห็นชอบในเค้าโครงละเอียดและคณะกรรมการผู้ควบคุมแล้ว จึงนำเสนอให้บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ได้

ระหว่างการทำปฏิญานิพนธ์ นิสิตต้องปรึกษากรรมการที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการเก็บข้อมูลและการแปลข้อมูลของนิสิตให้ถูกต้องตามหลักวิชา ในการส่งปฏิญานิพนธ์แต่ละตอนให้กรรมการที่ปรึกษา ต้องส่งล่วงหน้าสองสัปดาห์ก่อนที่นิสิตจะมารับคืนไป ปฏิญานิพนธ์ฉบับร่างควรแล้วเสร็จและส่งให้คณะกรรมการผู้ควบคุมได้มีเวลาอ่านอย่างน้อย 30 วัน ก่อนวันสอบปากเปล่า เมื่อนิสิตปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ได้ผลเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาการทำปฏิญานิพนธ์จะกำหนดวันสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปฏิญานิพนธ์ให้แก่ นิสิต เมื่อเห็นว่านิสิตพร้อม นิสิตจะดำเนินการเพื่อขอสอบปากเปล่าปฏิญานิพนธ์กับบัณฑิตวิทยาลัยบัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับ

ปริญญานิพนธ์ เพื่อทำการสอบให้นิสิตแต่ละคน เมื่อนิสิตสอบปากเปล่าเกี่ยวกับ ปริญญานิพนธ์แล้วคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์อาจแนะนำให้แก้ไขปริญญานิพนธ์นั้นได้ ในกรณีที่เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญ และนิสิตจะต้องนำปริญญานิพนธ์นั้นเสนอเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง และอาจจะต้องมีการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปริญญานิพนธ์อีกครั้งก็ได้ หากการสอบ ครั้งแรกไม่เป็นที่พอใจคณะกรรมการสอบ เมื่อคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ อนุมัติปริญญานิพนธ์แล้วนิสิตจะต้องจัดพิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ถูกต้องตาม รูปแบบมาตรฐานของมหาวิทยาลัยส่งคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ เพื่อจะได้ ลงนามอนุมัติเป็นหลักฐาน เมื่อได้รับอนุมัติปริญญานิพนธ์แล้วนิสิตจะต้องนำปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งบทคัดย่อส่งต่อบัณฑิตวิทยาลัยตามจำนวนที่กำหนด (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2525 : 2 - 3)

ส่วนประกอบของปริญญานิพนธ์

ปริญญานิพนธ์ ประกอบด้วยส่วนสำคัญสามประการ (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. 2525 : 9 - 12) คือ

1. ส่วนประกอบตอนต้น ประกอบด้วย หน้าปกใน หน้าอนุมัติ ประกาศ อนุญาต (อาจรวมคำนำด้วย) สารบัญ บัญชีตาราง และบัญชีภาพประกอบ
2. ส่วนเนื้อเรื่อง ประกอบด้วย ตอนนำ ตอนตัวเรื่อง และตอนลงท้าย
 - 2.1 ตอนนำ ประกอบด้วย ภูมิหลัง ความมุ่งหมายในการ ค้นคว้า สมมติฐาน ความสำคัญของปัญหาที่ค้นคว้า ข้อตกลงเบื้องต้น ขอบเขตของ - การค้นคว้า คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น
 - 2.2 ตอนตัวเรื่อง ประกอบด้วย แหล่งข้อมูล วิธีรวบรวมข้อมูล และวิธีจัดกระทำข้อมูล
 - 2.3 ตอนลงท้ายเพื่อแสดงหลักฐานและข้อมูล การแปล ความหมายของผลที่วิเคราะห์แล้ว การวิเคราะห์ความสำคัญของผลการค้นคว้า การใช้ผลของการค้นคว้า ข้อยุติ และข้อเสนอหรือการอภิปรายผลของการวิจัย
3. ส่วนประกอบตอนท้าย ประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวก ดรรชนี

(ส่วนนี้ไม่จำเป็นต้องมีเสมอไป ใช้เฉพาะปฏิญานิพนธ์ที่จำเป็นต้องใช้ตรรชนเท่านั้น) ประวัติ บทคัดย่อฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

รายละเอียดเกี่ยวกับการทำปฏิญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยศาสตราจารย์ กานดา ณ ถลาง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ในขณะนั้น ได้ประกาศชี้แจงลำดับขั้นตอนการเสนอปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2521 ดังต่อไปนี้

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และมีได้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเสนอเรื่องปฏิญานิพนธ์ คณะกรรมการผู้ควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ และเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยขอชี้แจงลำดับขั้นตอนเกี่ยวกับการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. เมื่อนิสิตพร้อมที่จะทำปฏิญานิพนธ์ให้คิดชื่อเรื่องและหัวข้อ พร้อมทั้งปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชา เกี่ยวกับตัวบุคคลที่จะยินดีรับเป็นประธานและกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ให้นิสิต (ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ประธาน 1 คน กรรมการ 1 คน รวมเป็น 2 คน) แล้วติดต่อปรึกษางานกับอาจารย์ดังกล่าวเป็นการภายใน

2. เมื่อนิสิตดำเนินงานมาได้พอสมควร และคณะอาจารย์ตามข้อ 1 เห็นควรให้นิสิตทำเค้าโครงของปฏิญานิพนธ์ และเสนอเป็นทางการต่อเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ประจำคณะ ตามแบบของบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นการขอเสนอเพื่อพิจารณาชื่อเรื่อง คณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์และเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ในคราวเดียวกัน

3. คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ประจำคณะซึ่งได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยประจำทุกปีการศึกษา มีหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมของชื่อเรื่อง ความเหมาะสมของคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ตามเสนอ และพิจารณาคุณภาพทางวิชาการของเค้าโครงการละเอียดของปฏิญานิพนธ์ตามนโยบายและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

4. คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ประจำ

คณะจะนำผลของการพิจารณาตามที่ระบุในข้อ 3 เสนอให้บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติเป็นขั้นสุดท้าย หากพิจารณาแล้วไม่มีข้อท้วงติงใด ๆ บัณฑิตวิทยาลัยจึงจะอนุมัติและประกาศให้นิสิตดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์เรื่องนั้น ๆ ต่อไปได้

5. ในกรณีที่บัณฑิตวิทยาลัย มีข้อท้วงติงหรือเสนอแนะให้แก้ไขอย่างไร จะแจ้งให้คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ประจำคณะ และนิสิตทราบในกรณีที่เป็นการแก้ไขที่สำคัญ นิสิตจะต้องนำเรื่องเสนอให้อาจารย์เป็นที่ปรึกษาในการทำปฏิญานิพนธ์และคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ประจำคณะพิจารณาใหม่ แล้วเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยตามขั้นตอน

6. หากมีการขออนุมัติอาจารย์พิเศษจากภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นประธานหรือกรรมการผู้ควบคุมปฏิญานิพนธ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ประจำคณะรับเสนอเรื่องต่อบัณฑิตวิทยาลัย หลังจากที่ได้ทำหน้าที่ตามขั้นตอนดังระบุในข้อ 3 แล้ว เพื่อดำเนินการต่อไป

7. เมื่อบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติชื่อเรื่อง คณะกรรมการผู้ควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์และเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ตามขั้นตอนในข้อ 4 หรือข้อ 5 แล้ว หากมีความจำเป็นใด ๆ ที่นิสิตจะต้องขอเปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้รับอนุมัติแล้วให้เสนอ โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ของนิสิต เพื่อขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

อนึ่ง นอกจากจะต้องปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของการเสนอเรื่องเกี่ยวกับปฏิญานิพนธ์ดังกล่าวแล้ว นิสิตพึงระมัดระวังในการที่จะต้องทำงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์อย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน โดยไม่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องปฏิญานิพนธ์ไปโดยพลการ อันอาจทำให้เสียประโยชน์แก่ตัวนิสิตเองได้ และขอให้ศึกษา "ระเบียบวิธีการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต" ซึ่งได้ตีพิมพ์ประกาศไว้ให้ทราบโดยทั่วกันแล้ว อย่างละเอียดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน //

กริสณา นกสกุล (2531 : 125 - 132) กล่าวถึง หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และปัญหาที่พบในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิต ดังนี้

1. ระยะก่อนการเสนอขออนุมัติทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิต

1.1 ให้ความช่วยเหลือ และกระตุ้นให้นิสิตเริ่มทำปฏิญานิพนธ์ เมื่อนิสิตเรียนครบ 25 หน่วยกิต อาจารย์จะให้ความช่วยเหลือนิสิตได้ดี จะต้องหมั่นเพียรติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ สนใจอ่านเอกสารงานวิจัยใหม่ ๆ โดยเฉพาะงานวิจัยจากวารสาร เมื่อนิสิตมาขอคำปรึกษาจะได้ให้คำแนะนำได้มีประสิทธิภาพโดยปกติหากอาจารย์ไม่มีความเชี่ยวชาญในด้านที่นิสิตสนใจ ควรแนะนำให้ไปหาอาจารย์ผู้มีความชำนาญ หากจำเป็นจะต้องให้คำแนะนำโดยที่ไม่มีความเชี่ยวชาญต้องแน่ใจว่าจะมีเวลาศึกษาค้นคว้าพร้อมกันไปกับนิสิต และต้องค้นมาอ่านมากกว่านิสิต

ปัญหา - ขาดวารสาร เอกสารที่จะศึกษาค้นคว้า
- นิสิตมักจะเข้ามามือเปล่า ควรแนะนำงานวิจัยใหม่ ๆ ให้อ่าน

1.2 ให้คำแนะนำ และชี้แนะการเขียนเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ เมื่อนิสิตมีความพร้อมที่จะเริ่มต้นทำเค้าโครงละเอียดปฏิญานิพนธ์ และอาจารย์คิดว่าเรื่องที่นิสิตทำนั้นอยู่ในความสนใจและมีความเชี่ยวชาญพอที่จะรับเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมปฏิญานิพนธ์ได้ อาจารย์ควรนัดหมายนิสิตมาพบเป็นระยะ ๆ โดยสม่ำเสมอ และติดตามดูแลให้นิสิตทำงานคืบหน้าไปด้วยดี อาจนัดพบ 1-2 สัปดาห์ต่อครั้ง โดยให้นิสิตเป็นผู้กำหนดระยะเวลาและภาระงานที่จะทำ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ อาจเริ่มจากการเขียนเค้าโครงฉบับย่อ ว่านิสิตจะทำงานวิจัยเรื่องอะไร ทำไมจึงทำเรื่องนั้นและจะทำอย่างไร แล้วจึงค่อย ๆ ปรับปรุงขยายออกไปเป็นเค้าโครงละเอียดปฏิญานิพนธ์ หากอาจารย์ดูแลนิสิตใกล้ชิดเช่นนี้ไม่ควรจะรับนิสิตคราวละมากกว่า 5 คน

ปัญหา - นิสิตไม่มาพบตามที่นัดหมาย
- อาจารย์ในภาควิชาไม่เพียงพอ ต้องรับดูแลนิสิตมากกว่า 5 คน งานขาดคุณภาพ
- นิสิตขาดความพร้อม ไม่สามารถทำงานด้วยตนเอง ชอบทำตามคำสั่ง
- นิสิตมาพบครั้งแรก แล้วหายไป กลับมาอีกที่จะหมด

ระยะเวลาเรียน

1.3 อาจารย์มีหน้าที่ดูแลให้งานวิจัยของนิสิตมีความทันสมัย ไม่ซ้ำซ้อน และมีความเที่ยงตรงทั้งภายในและภายนอกในระดับสูง ทั้งนี้อาจารย์ต้องอ่านและมีความรู้เกี่ยวกับวิชาการในเรื่องที่นิสิตทำมาพอที่จะบอกได้ว่า เรื่องค่ากล่าวว่ามีผู้ทำวิจัยไปแล้วมากน้อยเพียงใด ต้องทำลึกซึ้งไปในแนวทางใด และมีความรู้ทางการวิจัยมากพอที่จะให้คำแนะนำแก่นิสิตได้

- ปัญหา - อาจารย์รับงานโครงการใหญ่นำมาแจกงานให้นิสิต เป็นโครงการย่อยโดยทำงานลักษณะเดียวกัน เปลี่ยนแต่กลุ่มตัวอย่าง ปัญหานี้ทำให้งานวิจัยของนิสิตไม่มีคุณภาพ เพราะจะทำตามแบบกันนับว่าเป็น โชคร้ายของนิสิต ที่ถูกต้องแล้วอาจารย์ควรกระตุ้นให้นิสิตทำงานวิจัยในแนวทางที่ต่างกันด้วย เช่น คนหนึ่งอาจใช้ตัวแปรตามคนละตัว หรือคนละด้าน หรือใช้ทฤษฎีกำหนดกรอบแนวความคิดคนละแบบ อาจารย์ควรระลึกเสมอว่าหากปริญานิพนธ์ของนิสิตทั้งภาควิชาออกมาเป็นแนวเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน แสดงว่าวิชาการของภาควิชากำลังหยุดอยู่กับที่
- นิสิตมักจะหลอกอาจารย์เมื่อตั้งใจว่าจะเชิญอาจารย์ท่านใดเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ก็จะไปหาปริญานิพนธ์ของรุ่นพี่ที่อาจารย์ท่านนั้นเป็นผู้ควบคุม แล้วลอกแบบนำมาส่ง เพราะคนไทยส่วนใหญ่ถนัดลอกแบบมากกว่าเลียนแบบ ปรับปรุงให้ดีขึ้น ผลที่ได้รับคืออาจารย์พอใจว่างานนี้ดี เพราะเป็นสไตลอาจารย์ แต่งงานวิจัยไม่มีอะไรใหม่ขึ้นมา
 - หากอาจารย์เคร่งครัดว่าเรื่องใดมีผู้ทำวิจัยไว้แล้ว คนมาทำซ้ำ ต้องทำลึกซึ้งยิ่งขึ้น อาจมีปัญหาทำให้นิสิตพยายามจับเรื่องใหม่ที่ไม่มีใครทำ เพราะจะ

ได้ทำงานง่าย ๆ แค่สำรวจไม่ต้องทำลึกซึ้ง

- อาจารย์เองก็คิดไม่ออกว่าจะทำงานวิจัยอย่างไรให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าอาจารย์สนใจอ่านงานวิจัยใหม่ ๆ
- นิสิตเข้าใจผิดว่างานที่ไม่ซ้ำซ้อนต้องใช้สถิติใหม่ ๆ หลูหลูหา ความจริงปัญหาวิจัยเดิม แต่ตั้งคำถามลึกซึ้งมากขึ้น อาจไม่ต้องการสถิติสูงส่งเลิศลอยแต่อย่างใดเลย

1.4 อาจารย์มีหน้าที่ตรวจ แก้ และแนะนำให้นิสิตเขียน

เค้าโครงละเอียด ปฏิญยานิพนธ์ตามรูปแบบสากล และรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด คู่มือการเขียนปฏิญยานิพนธ์ที่บัณฑิตวิทยาลัย จัดทำขึ้นอาศัยคู่มือการเขียนปฏิญยานิพนธ์จากของต่างประเทศ คือ Turabian เป็นหลัก ดังนั้นรูปแบบที่กำหนด จึงเป็นรูปแบบสากลอยู่แล้ว อาจารย์ควรใช้เวลาศึกษาและทำความเข้าใจค้นคว้ารายละเอียด โดยเฉพาะการเขียนบรรณานุกรมและเชิงอรรถด้วย

- ปัญหา
- อาจารย์บางท่านเรียนโปรแกรมไม่ต้องทำปฏิญยานิพนธ์ จึงขาดทักษะในเรื่องนี้
 - อาจารย์บางท่านเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ใช่หน้าที่ และคิดว่านิสิตควรดูแลรับผิดชอบด้วยตนเอง
 - อาจารย์บางท่านคิดว่าเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดปฏิญยานิพนธ์
 - นิสิตไม่ศึกษาคู่มือ แต่ใช้วิธีทำตามแบบรุ่นพี่ซึ่งทำไว้ผิด ๆ และอาจารย์ผู้ควบคุมมิได้เอาใจใส่ตรวจแก้ เป็นผลให้มีตัวอย่างผิด ๆ มากมาย

1.5 เมื่อนิสิตเขียนเค้าโครงละเอียดปฏิญยานิพนธ์อยู่ในเกณฑ์

พอใช้ได้แล้ว อาจารย์มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบต่อนิสิตในการเลือกกรรมการผู้ควบคุมปฏิญยานิพนธ์อีกท่านหนึ่งในการปฏิบัติ เรื่องนี้ อาจารย์บางท่านนิยมให้นิสิตทำงานร่วมกับกรรมการอีกท่านหนึ่งไปพร้อม ๆ กัน แต่วิธีการที่เหมาะสมผู้เป็นประธานควรจะได้ทำงานกับนิสิตไปจนพอใช้ได้เสียก่อน และพิจารณาหากรรมการ

อีกท่านหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างกัน เพื่อมาช่วยดูแลให้ปฏิญานิพนธ์ดีขึ้น โดยปกติประธานควรเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาการด้านนั้น และกรรมการควรมีความรู้เรื่องสถิติวิจัย

- ปัญหา
- ในกรณีที่นิสิตทำงานกับประธานพร้อมกับกรรมการ นิสิตมักจะเอาคำพูดของท่านหนึ่งไปอ้างกับอีกท่านหนึ่ง ทำให้เข้าใจผิดกันได้
 - นิสิตมักจะเลือกอาจารย์ผู้ที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว และใช้เป็นข้อต่อรองให้อาจารย์อะลุ่มอล่วยและช่วยเหลือเป็นพิเศษ
 - อาจารย์ผู้มีความรู้ทางสถิติวิจัยมีไม่เพียงพอ

1.6 อาจารย์ผู้ควบคุมปฏิญานิพนธ์มีหน้าที่ดูแลว่านิสิตได้เขียนเค้าโครงปฏิญานิพนธ์มีคุณภาพสมควรที่จะเสนอจัดประชุมคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดปฏิญานิพนธ์ได้แล้วหรือยัง หากพร้อมที่จะเสนอต้องดูแลให้นิสิตดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติของบัณฑิตวิทยาลัย

- ปัญหา
- อาจารย์มักใจอ่อนยอมเซ็นชื่ออนุมัติให้นิสิตเสนอจัดประชุม ทั้ง ๆ ที่งานยังไม่มีคุณภาพ บางท่านคิดว่าประชุมพิจารณาเค้าโครงแล้ว ก็ต้องแก้ไขให้ไปแก้ไขพร้อมกันเสียทีเดียว เป็นการผลักภาระไปให้กรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดปฏิญานิพนธ์ ซึ่งเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง
 - ระเบียบปฏิบัติของบัณฑิตวิทยาลัยยังมีขั้นตอนมากเกินไป
 - ตามระเบียบคณะกรรมการควรได้มีเวลาอ่านเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ก่อนวันประชุม 3 อาทิตย์ แต่ในทางปฏิบัติจริงเวลาอ่านจริง ๆ ไม่ถึงสัปดาห์

2. ระยะการประชุมพิจารณาเค้าโครงละเอียดปฏิญานิพนธ์ และการเสนอขออนุมัติ

2.1 กรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปัญหานิพนธ์ ต้อง รับผิดชอบเข้าประชุมตามหน้าที่ทุกครั้ง ไม่ควรขาดประชุมโดยไม่จำเป็น และควร ใช้เวลาอ่านเค้าโครงละเอียดของปัญหานิพนธ์มาก ที่จะช่วยแสดงความคิด เจียระไนได้ กรรมการควรทำหน้าที่เจียระไนมิใช่ตำหนิและบอกว่ายังไม่ได้ แต่ บอกไม่ได้ว่าไม่ดีอย่างไรแก้ไขอย่างไร ควรระลึกว่าเรื่องทุกเรื่องทำวิจัยได้ ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือไม่ใช่หรือของเก่าที่เสนอมาทั้งหมด

- ปัญหา
- กรรมการขาดประชุม
 - กรรมการไม่มีทักษะเพียงพอที่จะเป็นกรรมการ ขาดความรู้ที่ทันสมัย
 - กรรมการใช้อารมณ์ และใช้นิสิตเป็นเครื่องมือว่า กระทบท่านอื่น
 - อาจารย์ที่เป็นผู้ควบคุมปัญหานิพนธ์ และเป็น กรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปัญหานิพนธ์ด้วย แยกบทบาทของตนเองไม่ออก ที่ถูกต้อง อาจารย์ท่านนั้นควรเข้าประชุม ในฐานะกรรมการ พิจารณาเค้าโครงละเอียดของปัญหานิพนธ์ ให้ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง และเข้าประชุมในฐานะ ผู้ควบคุม เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากกรรมการ โดยตรงดีกว่าไม่เข้าประชุม และรับฟังจากนิสิต ซึ่งอาจคลาดเคลื่อนได้ บางท่านเห็นว่าไม่ควรเข้า เพื่อให้ นิสิตได้ตอบโดยเสรี แต่ที่จริงแล้วควรจะ เข้าและควรถือว่าการประชุมพิจารณาเค้าโครง ละเอียดของปัญหานิพนธ์เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่นิสิต ผู้เสนอ และนิสิตผู้เข้าสังเกตการณ์จะได้ เรียนรู้ด้วย
 - อาจารย์ผู้ควบคุมมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเรื่องที่ นิสิตทำ จึงพยายามปกป้องนิสิตที่ถูกต้องแล้ว อาจารย์ควรรู้ว่าปัญหานิพนธ์ เป็นของนิสิตไม่ใช่

ของอาจารย์

- กรรมการไม่ทำหน้าที่ คือดูว่าเรื่องที่เสนอมา
เหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร แต่ไปดู
รายละเอียด สักการันต์ ซึ่งเป็นหน้าที่ของ
อาจารย์ผู้ควบคุม อย่างไรก็ตามหากอาจารย์ผู้ควบคุม
ไม่ดูแลมา อาจช่วยดูแลบ้างก็ได้ แต่จะมีปัญหา
สืบเนื่องเพราะอาจารย์ผู้ควบคุมจะผลักร่างนั้นมา
ให้กรรมการ

2.2 กรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์

มีหน้าที่ลงมติผลการจัดประชุมพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ ว่า
สมควรให้นิสิตร่างอย่างไรต่อไป แก้ไขปรับปรุง หรือเห็นสมควรให้เสนอคณะบดีบัณฑิต
วิทยาลัย เพื่อขออนุมัติต่อไป กรรมการควรจะทำหน้าที่อย่างเที่ยงธรรมไม่ลำเอียง
และพยายามให้มาตรฐานของการพิจารณาเป็นแบบเดียวกัน จะต้องให้เวลานิสิต
ในการตอบข้อซักถาม และเสนอความคิดเห็นว่าจริง ๆ แล้วเขาต้องการทำอะไร มี
ความชัดเจนในเรื่องที่ทำหรือไม่

- ปัญหา
- นิสิตบางคนบ่นว่ากรรมการจ้องจับผิด กรรมการตั้ง
คำถามไม่ชัดเจน กรรมการไม่เที่ยงธรรมแต่
ลำเอียงตามสถานภาพของนิสิต
 - นิสิตบางคนเขียนเค้าโครงละเอียดของปฏิญา
นิพนธ์มาดี แต่ตอบไม่ดี แต่บางคนเขียนมาไม่ดี
แต่มีความชัดเจนในเรื่องที่จะทำ กรรมการควร
วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแต่ละกรณีให้ชัดเจน
ด้วย
 - กรรมการบางคนเห็นแก่หน้ากรรมการที่เป็นผู้
ควบคุมปฏิญานิพนธ์ จึงเกิดปัญหา "ผลัดกัน
เกาหลัง" ถ้าเรื่องนี้ท่านคุมข้าวเจ้าให้ผ่าน
เรื่องนี้ข้าวเจ้าคุมท่านให้ผ่าน ผลคือคุณภาพ
ปฏิญานิพนธ์ต่ำลง

- เมื่อมีการแก้ไข กรรมการมิได้ใช้เวลาอ่านสิ่งที่
นิสิตแก้ไขมากเท่าที่ควร และทำให้เค้าโครง
ละเอียดของปฏิญานิพนธ์ที่แก้ไขแล้วยังไม่มีคุณภาพ
- กรรมการทำเกินหน้าที่คือ เจาะจงให้แก้ไขตาม
วิธีนั้นวิธีนี้เป็นผลให้เกิดความขัดแย้งกับกรรมการ
ผู้ควบคุมที่ถูกแล้วกรรมการพิจารณาเค้าโครง
ละเอียดของปฏิญานิพนธ์ควรลงมติว่าต้องแก้ไข
ควรเสนอแนะวิธีการแก้ไขด้วยหลายแนวทางตาม
ที่เห็นสมควร แต่ต้องระลึกว่าเป็น เรื่องและหน้าที่
ของอาจารย์ผู้ควบคุมและนิสิตที่จะตัดสินใจเลือก
วิธีการแก้ไขเอง

หมายเหตุ โดยที่การประชุมพิจารณาเค้าโครงเป็นกิจกรรมที่มี
การประเมินคุณภาพซึ่งจุดบกพร่อง พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการแก้ไข จึงเป็นกิจกรรม
ที่มีคุณค่าเหมาะสมที่จะใช้เป็นที่ฝึกความเป็นนักวิจัย ภาควิชาควรมีการฝึกหัดให้
อาจารย์ใหม่ ๆ หรืออาจารย์ผู้ไม่เคยมีทักษะงานวิจัยได้เข้าร่วมประชุมด้วย หรือ
เข้าร่วมประชุมในภาควิชาที่คล้ายคลึงกัน

3. ระยะหลังจากการเสนอขออนุมัติทำปฏิญานิพนธ์

3.1 อาจารย์ผู้ควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์มีหน้าที่ติดตามดูแล
การทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตโดยใกล้ชิด อาจารย์ควรนัดหมายให้นิสิตมาพบเป็น
ระยะ ๆ สม่ำเสมอ ไม่ควรปล่อยให้ขาดการติดต่อไปนาน ๆ อาจารย์จะต้อง
ช่วยเหลือดูแลให้นิสิตสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล
วิเคราะห์ และเขียนรายงานได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

- ปัญหา
- นิสิตมักคิดว่าเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์
ได้รับอนุมัติแล้วก็จบแน่นอน มักนอนใจ รายงานตัว
กลับเข้าทำงาน ไม่เร่งรัดทำปฏิญานิพนธ์แต่กลับ
มาทำเทอมสุดท้ายของปีที่ 4 ทำให้ต้องรีบร้อนทำ
และงานขาดคุณภาพ
 - นิสิตขาดจริยธรรมของนักวิจัย ใช้วิธีการบิดเบือน

หรือคิดข้อมูลขึ้นมาเอง หลอกอาจารย์ผู้ควบคุม
อาจารย์ควรหามาตรการที่จะติดตามดูแลให้แน่ใจ
ว่านิสิตได้ดำเนินการวิจัยอย่างถูกต้องทุกขั้นตอน

- นิสิตมีปัญหาเพราะกรรมการและประธานมีความ
คิดเห็น ขัดแย้งกัน กรรมการผู้ควบคุมปริญา
นิพนธ์ ทั้ง 2 ท่าน น่าจะได้มีโอกาสประชุมร่วม
กันกับนิสิตให้ได้แนวทางที่เป็นที่เข้าใจตรงกัน
- นิสิตจ้างคนอื่นทำและเขียนปริญานิพนธ์

3.2 เมื่อเห็นว่านิสิตดำเนินการวิจัยและเขียนรายงานเสร็จ
สมบูรณ์แล้ว อาจารย์มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบในการตั้งกรรมการภายนอก และ
ขออนุมัติสอบปากเปล่า ตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

- ปัญหา
- นิสิตมักทิ้งปริญานิพนธ์ไปรายงานตัวทำงาน และ
มาเร่งทำในเทอมสุดท้าย และขอให้อาจารย์เซ็นชื่อ
ยอมให้สอบ อาจารย์บางส่วนใจอ่อนยอมให้นิสิตเข้า
สอบ ทั้ง ๆ ที่ไม่สมควร
 - นิสิตมักเลือกกรรมการภายนอกเอง และมาขอให้
อาจารย์ตั้งโดยใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือเลือก
กรรมการที่ไม่เข้มงวด ที่ถูกต้องแล้วอาจารย์ควร
พิจารณาเลือกคนที่เป็นนักวิชาการที่จะช่วยดูแลให้
ปริญานิพนธ์มีคุณภาพดียิ่งขึ้น
 - อาจารย์และนิสิตมิได้ปฏิบัติตามระเบียบของบัณฑิต
วิทยาลัย เสนอขอสอบปากเปล่าทั้ง ๆ ที่นิสิตยัง
เขียนไม่เสร็จ

3.3 การสอบปากเปล่าเป็นขั้นตอนหนึ่งที่จะตรวจสอบประเมิน
ว่านิสิตมีความรู้ และได้ทำงานวิจัยได้ด้วยตนเอง ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาตลอด
หลักสูตร อาจารย์ผู้สอบควรใช้กิจกรรมนี้ให้นิสิตได้เรียนรู้ ปรับปรุงปริญานิพนธ์
ให้มีคุณภาพสูงสุด

- ปัญหา
- การสอบปากเปล่าบางรายทำพอเป็นพิธี ไม่มีการ

ชักถามจริงจัง บางรายทำกันเอาเป็นเอาตาย
เพราะความไม่ชอบพอส่วนตัว อาจารย์ผู้สอบขาด
คุณธรรม

- นิสิตมักจัดหาน้ำและขนมมาเลี้ยงกรรมการสอบ
ดูประหนึ่งว่าติดสินบน
- กรรมการขาดกำลังใจในการทำงาน เพราะค่า
ตอบแทนน้อย

3.4 กรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการประเมินการ
ทำปริญญานิพนธ์และเสนอผลการประเมินต่อบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ควรระลึกว่า
บัณฑิตวิทยาลัยมอบอำนาจให้ท่าน และควรทำหน้าที่อย่างเที่ยงธรรม

- ปัญหา
- อาจารย์ประเมินอย่างลำเอียง ซึ่งอาจเป็นได้ทั้ง
ลำเอียง ทางบวก และลำเอียงทางลบ เพราะ
โกรธแค้นส่วนตัว
 - อาจารย์ไม่เสนอผลการสอบภายใน 1 สัปดาห์
แต่ต่อเรื่องให้ล่าช้า เป็นปัญหากรณีนิสิตเรียน
ภาคเรียนสุดท้าย

3.5 อาจารย์มีหน้าที่ช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยของนิสิตให้เป็น
ที่ทราบในแวดวงวิชาการและนิสิตรุ่นน้อง

ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา (บัณฑิตวิทยาลัย. 2532 :

4 - 8)

การทำวิจัยของนิสิตในที่นี้ หมายถึงการทำปริญญานิพนธ์เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ฉะนั้นปัญหาการทำวิจัยที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้
จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่สังเกตพบเห็น
จากประสบการณ์ที่ได้ร่วมทำงานกับนิสิตระดับนี้มาเป็นเวลาหลายปี

1. ปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจค้นหาปัญหาวิจัย การสำรวจค้นหาปัญหา
วิจัยเพื่อนำมาทำปริญญานิพนธ์ เป็นปัญหาสากลของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทุกคน

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีปัญหาร่วมกันอยู่อย่างหนึ่งในระยะเริ่มต้นทำปริญานิพนธ์ นั่นคือไม่รู้ว่าจะทำเรื่องอะไรดี จนมีคำพูดล้อเลียนกันในหมู่นิสิตเหล่านี้ว่า "ปัญหาของข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าไม่มีปัญหา" การที่นิสิตส่วนมากมีความยุ่งยากลำบากในการเลือกหาปัญหาวิจัยนี้ เข้าใจว่าเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการ ดังนี้

1.1 แนวทางการเลือกปัญหา โดยหลักการที่ดีแล้ว หัวข้อ

ปัญหาวิจัยควรจะมาจากการที่นิสิตเองไม่ควรจะมีผู้ใดบอกให้ นิสิตควรเลือกปัญหาในเรื่องที่ตนมีความสนใจอย่างแท้จริง เป็นเรื่องในสาขาวิชาที่ตนมีความถนัดหรือมีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดี และเป็นเรื่องที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ในเชิงวิชาการหรือเป็นประโยชน์ในทางหนึ่งทางใดในสังคมปัจจุบัน การที่นิสิตจะสามารถพิจารณาปัญหา โดยใช้แนวทางดังกล่าวข้างต้นเป็นเครื่องชี้นำได้นั้น นิสิตจะต้องอ่านมาก ฟังมาก สนทนากับผู้รู้ให้มาก และต้องคิดไตร่ตรองมาก จนเป็นผู้มีความรู้และความคิดอย่างกว้างขวางในสาขาวิชาที่ตนสนใจอยากจะทำเมื่อนิสิตมีพื้นฐานความรู้ และความคิดดีพอแล้ว การพิจารณาตัดสินใจเลือกปัญหาที่เหมาะสมก็จะง่ายขึ้น ดังนั้นการที่นิสิตมีความยากลำบากในเรื่องนี้ ก็เพราะยังอ่านไม่กว้างขวางพอ ขาดข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจ และขาดแนวความคิดที่ว่าปัญหาวิจัยที่มีความสำคัญควรแก่การนำมาทำปริญานิพนธ์นั้น ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

1.2 ความสามารถในการคิด การเรียนการสอนในมหา-

วิทยาลัยนั้น ควรจะต้องฝึกให้นิสิตรู้จักคิดด้วยตนเองให้มาก โดยเฉพาะการสอนในระดับบัณฑิตศึกษายังจะต้องมุ่งเน้นความสามารถในการคิดเป็นอย่างยิ่ง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องคิดเป็น คิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นระบบ และมีทิศทางแฝงไว้ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คุณสมบัติเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสภาพการเรียนการสอนเอื้ออำนวยให้นิสิตเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียน กระตุ้นและท้าทายให้นิสิตค้นคว้าตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติโดยพึ่งตนเองให้มากที่สุด อาจารย์ควรเป็นผู้ชี้แนะและจุดประกายความคิดให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเท่านั้น แต่การเรียนการสอนในสภาพความเป็นจริงมิได้เป็นเช่นนั้น เรายังคงสอนกันแบบป้อนความรู้กันเช่นเดิม ถ้อยที่ถ้อยอาศัย ฉันทครุกับศิษย์ในลักษณะเดิม ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ความสามารถที่จะคิดอย่างมีคุณภาพก็ไม่พัฒนาเท่าที่ควร เมื่อนิสิตคิดไม่เป็น ไม่ชอบคิด การสำรวจค้นหาปัญหาวิจัยก็จะเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ส่วนใหญ่

ก็จะลงเอยด้วยการขอให้อาจารย์ช่วยบอก หรือลอกเลียนงานที่ผู้อื่นเคยทำเอาไว้แล้ว

1.3 เจตคติต่อการวิจัย รายวิชาที่นิสิตบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่กลัวก็คือสถิติและวิจัยทั้งที่โดยแก่นแท้แล้ววิชานี้ไม่มีอะไรยากไปกว่าความพยายามที่จะตอบปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และให้ได้คำตอบที่ตรงจุดถูกต้องมากที่สุด ความกลัวก่อให้เกิดผลกระทบที่สำคัญคือ นิสิตเป็นจำนวนไม่น้อยมีเจตคติที่ติดต่อกับงานวิจัย เป็นผลให้พยายามหลีกเลี่ยงไม่อ่านเอกสารหรือตำรับตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยเฉพาะวรรณคดีวิจัยหรืองานวิจัยต่าง ๆ ที่มีผู้ทำไว้แล้ว ดังนั้น พื้นฐานความคิดที่จะนำไปสู่หัวข้อปัญหาจึงไม่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าปริญญานิพนธ์ของนิสิตเหล่านี้ส่วนมากจะค่อนข้างอ่อน เพราะนิสิตต้องทำด้วยความจำใจ ไม่มีความกระตือรือร้น รวมทั้งขาดพื้นฐานความรู้และความคิดริเริ่มที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานวิจัยโดยสิ้นเชิง

2. การนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย เมื่อตัดสินใจในเรื่องของปัญหาวิจัยแล้ว นิสิตจะต้องจัดทำโครงร่างการวิจัยที่เรียกกันว่าเค้าโครงละเอียดของปริญญานิพนธ์ ซึ่งมีเนื้อหาสาระสำคัญอยู่ 3 ส่วน คือปัญหาวิจัย จุดมุ่งหมายของการวิจัย และวิธีการตอบปัญหาวิจัย ในแต่ละสาระสำคัญนี้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยเพื่อแสดงเหตุผลให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่จะทำ เป้าหมายของการวิจัย ตลอดจนวิธีดำเนินการโดยละเอียดเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ตรงจุด และถูกต้องมากที่สุด การจัดทำเค้าโครงละเอียดดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่นิสิตจะทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา และเมื่อทำเสร็จแล้วก็นำเสนอคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ เพื่อช่วยกันปรับปรุงแก้ไขอีกชั้นหนึ่งจากประสบการณ์ที่เคยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และเคยร่วมพิจารณาเค้าโครงละเอียดเป็นเวลานานได้พบปัญหาสำคัญที่ควรจะต้องพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอยู่ 2 ประการ ดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิต ในการจัดทำโครงร่างการวิจัยหรือเรียกเสียว่าเป็นพิมพ์เขียวของการวิจัยนี้ นิสิตส่วนมากไม่สามารถเสนอความคิดให้ชัดเจนได้ว่า คนต้องการทำอะไร มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบคำถามอะไร และมีวิธีการที่เหมาะสมที่จะช่วยให้สามารถตอบปัญหาวิจัยได้ถูกต้องมากที่สุด

อย่างไร หรืออีกนัยหนึ่งไม่สามารถจะอธิบาย "อะไร ทำไม อย่างไร" ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สาเหตุสำคัญของปัญหานี้ เนื่องจากนิสิตไม่เข้าใจปัญหาวิจัยอย่างถ่องแท้ เมื่อไม่เข้าใจปัญหาอันเป็นจุดเริ่มต้น การตั้งคำถามวิจัย การแสดงวิธีการตอบคำถามวิจัยต่าง ๆ ก็ผิดพลาดคลาดเคลื่อนตามกันไปหมด ความไม่รู้จริงเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำ รวมทั้งความอ่อนด้อยในเชิงความคิดอย่างมีคุณภาพดังที่กล่าวมาแล้ว ทำให้นิสิตไม่สามารถจะบูรณาการความคิดเกี่ยวกับปัญหาวิจัยจุดมุ่งหมาย และวิธีการตอบปัญหาวิจัยให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน และสื่อความหมายที่ชัดเจนไปยังผู้อื่นได้

มีข้อนำสังเกตที่เป็นเรื่องปลุกย่อยเกี่ยวกับวิธีการตอบปัญหาวิจัยอยู่อย่างหนึ่งคือ นิสิตบางคนคิดว่าสถิติเป็นหัวใจของงานวิจัย ดังนั้นพยายามเสาะหาวิธีการตั้งสถิติขึ้นสูงมาใช้เพื่อว่า "ปริญานินพนธ์จะชลังและน่าเกรงขาม" มากขึ้น ความคิดเช่นนี้เป็นความหลงผิดอย่างมาก เพราะสถิติมีความสำคัญในขอบเขตที่เป็นเครื่องมือของการวิจัย ช่วยให้ทราบว่าคุณค่าตอบปัญหาวิจัยที่ได้มานั้นมีความผิดพลาดมากน้อยเพียงใด การใช้สถิติสูง ๆ นอกจากจะไม่เพิ่มความ "ชลัง" แล้วยังอาจทำให้งานวิจัยลดคุณค่าลงอย่างน่าเสียดาย ถ้าสถิติที่ใช้ไม่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลและปัญหาวิจัย

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด ยังคงจะต้องยอมรับกันต่อไปอีกสักระยะหนึ่งว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยยังมีอยู่น้อยไม่สมดุลกับจำนวนนิสิต ดังนั้นการมีคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปริญานินพนธ์จึงยังมีความจำเป็นอยู่ เพราะกรรมการคณะนี้มีบทบาทและหน้าที่ที่จะช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาโดยตรงของนิสิตพิจารณา "เจียรนัย" งานวิจัยของนิสิตให้ดีขึ้น ในทำนองที่ว่าหลายหัวดีกว่าหัวเดียวนั่นเอง ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งก็คือกรรมการที่ปรึกษาและกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดเกิดขัดแย้งกันในทางความคิดเชิงวิชาการ แทนที่ร่วมมือกันช่วยกันคิดหาทางที่ดีที่สุด ที่จะปรับปรุงงานของนิสิตให้มีคุณภาพดีขึ้น กลับกลายเป็นการไม่ยอมรับความคิดของกัน บางครั้งถึงขั้นรุนแรงกลายเป็นการต่อสู้ในทางความคิดเพื่อเอาชนะกัน ปัญหานี้เกิดขึ้นเมื่อใดก็เป็นกรรมของนิสิตเมื่อไหร่ และ

การแก้ปัญหาเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะเป็นปัญหาละเอียดอ่อนเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความรู้สูง ปัญหาจะลดลงได้บ้างก็ต่อเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องจะพยายามทบทวนและทำความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนให้ดี ใช้วุฒิภาวะทางอารมณ์ ช่มใจ และอดทน ใช้วุฒิภาวะทางวิชาการ ยอมรับความรู้และความคิดของผู้อื่น และพยายามใช้ความขัดแย้งให้เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่ความงอกงามทางวิชาการและสติปัญญา การแก้ไขปัญหในระยะยาวและให้ได้ผลอย่างจริงจังนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องหาวิธีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรส่วนใหญ่ในทุกสาขาวิชา ให้มีความรู้ความสามารถในเรื่องระเบียบวิธีการวิจัยให้ถึงขั้นที่จะควบคุมดูแลการทําปริญญานิพนธ์ของนิสิตได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การนำเสนอผลงานวิจัย เกี่ยวกับเรื่องนี้มีประเด็นปัญหาที่น่าหนักใจอยู่ 2 ประการ คือ

3.1 ความสามารถในการสื่อความหมาย หลักเกณฑ์สำคัญของการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยก็คือ บอกให้ผู้อื่นทราบว่าผู้วิจัยทำอะไร ทำเพื่ออะไร ทำอย่างไร และได้ผลอย่างไร การเขียนก็ควรจะใช้ภาษาเรียบง่าย ตรงไปตรงมา มุ่งเน้นให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเป็นสำคัญ แต่ปัญหาที่พบอยู่เป็นประจำก็คือนิสิตเขียนไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถสื่อความหมายที่เขาต้องการได้ การที่เป็นเช่นนี้เข้าใจว่าเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ ประการแรก นิสิตส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีทักษะและความสามารถในการด้านภาษาเขียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ไม่สามารถเขียนสื่อความหมายให้มีความต่อเนื่องเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ดี ขาดความสัมพันธ์กันในเรื่องเหตุและผลทั้งระหว่างประโยคกับประโยค และข้อความกับข้อความแต่ละตอน รวมทั้งความคงเส้นคงวาเกี่ยวกับรูปแบบการเขียน และคำที่ใช้อีกด้วย สาเหตุประการที่สองและมีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ นิสิตไม่ได้รับการฝึกฝนให้รู้จักคิดอย่างเป็นระบบและมีทิศทางดังได้กล่าวมาแล้วในข้อ 1.2 จึงทำให้การแสดงออกความคิดต่าง ๆ วกวน ไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง ไม่สามารถสื่อความหมายได้ดีเท่าที่ควร

3.2 ความสามารถในการแปลผลให้เป็นที่เข้าใจได้ง่าย
ผลงานวิจัยเชิงปริมาณส่วนใหญ่มักจะออกมาเป็นตัวเลข ผู้วิจัยต้องแปลความหมายเป็นภาษาเขียน เพื่อบอกให้ผู้อื่นทราบว่าหมายความว่าอย่างไร แต่แทบจะกล่าว

ได้ว่า นิสิตร้อยละร้อยแปดออกมาแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง ยิ่งถ้าผู้อ่านไม่มีพื้นฐานทางสถิติ วิจัย อยู่เลยด้วยแล้ว เป็นอันว่าหมดสิทธิ์ที่จะเข้าใจได้โดยสิ้นเชิง สาเหตุของปัญหานี้ นอกเหนือจากการอ่อนด้อยในการใช้ภาษาเขียนดังกล่าวมาแล้ว อาจจะไม่เนื่องมาจากตัวนิสิตเองก็ไม่เข้าใจตัวเลขเหล่านั้นอย่างชัดเจน จึงทำให้แปลความหมายออกมาไม่รู้เรื่อง ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ก็น่าเป็นห่วงผลงานวิจัยที่เขียนไว้เป็นอย่างยิ่ง

บทบาทของประธานและกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ (บัณฑิตวิทยาลัย.

2530 : 12 - 13)

1. ช่วยนิสิตเลือกหัวข้อข้อปฏิญานิพนธ์ที่น่าสนใจ
2. กำหนดแนวทางในการวิจัยให้แก่นิสิต
3. แนะนำนิสิตเกี่ยวกับขอบข่ายของงานวิจัย
4. ชี้นำนิสิตในการเขียนเค้าโครงละเอียด
5. ให้ความใกล้ชิดทุกขั้นตอนกับนิสิตในความดูแล
6. รับทราบขั้นตอนการทำงานของนิสิตอยู่เสมอ
7. แนะนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้นิสิตค้นคว้า
8. สนับสนุนงานวิจัยของนิสิตโดยไม่ถือเป็นเรื่องส่วนตัว
9. ฝึกนิสิตให้เข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย
10. แนะนำนิสิตในการสร้างเครื่องมือวิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม
11. แนะนำนิสิตในการเลือกให้สูตรสถิติวิเคราะห์ข้อมูล
12. แนะนำนิสิตในการปรับปรุงเค้าโครงละเอียด
13. แนะนำนิสิตในการเข้าเสนอเค้าโครงละเอียด
14. แนะนำนิสิตในการทำแผนปฏิบัติงานเพื่อให้ใช้เวลาให้น้อยที่สุด
15. พบปะนิสิตเพื่อหาเรื่องงานปฏิญานิพนธ์โดยสม่ำเสมอ
16. แนะนำนิสิตในการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย
17. แนะนำรูปแบบการเขียนปฏิญานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนจบเล่ม
18. แนะนำการใช้สำนวนและลีลาการเขียน
19. อ่านบททวนปฏิญานิพนธ์ของนิสิตตั้งแต่ต้นจนจบ

20. ดูแลให้ปฏิญานิพนธ์เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย
21. วิจารณ์ผลงานเขียนปฏิญานิพนธ์ของนิสิตก่อนการพิมพ์
22. แนะนำนิสิตในการพิมพ์ปฏิญานิพนธ์ เช่นการใช้แหล่งพิมพ์
23. แนะนำนิสิตในการเขียนบทคัดย่อปฏิญานิพนธ์
24. แนะนำนิสิตในการสอบปากเปล่าปฏิญานิพนธ์

ข้อคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทของประธานและกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ (บัณฑิตวิทยาลัย. 2530 : 14-16)

1. เกี่ยวกับบทบาทของประธานฯ อาจารย์ที่เป็นประธานควบคุมปฏิญานิพนธ์ และกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของประธานควบคุมปฏิญานิพนธ์ในด้านเกี่ยวกับวิชาการ เวลา คุณภาพของปฏิญานิสรรภาพทางวิชาการ และคุณธรรมของบัณฑิต และข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งมีข้อที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

- 1.1 ควรอ่านปฏิญานิพนธ์ของนิสิตให้รวดเร็ว
- 1.2 ให้อ่านนิสิตอย่างเพียงพอ
- 1.3 ควรแนะนำนิสิตในการค้นคว้าเอกสาร
- 1.4 รับผิดชอบในการตัดทอนและผลงานวิจัยของนิสิตทั้งหมด
- 1.5 ควรมีความพร้อมด้านวิชาการที่จะทำการแนะนำงานวิจัย

ให้แก่นิสิต

- 1.6 ควรเป็นผู้รอบรู้และเชี่ยวชาญทางการวิจัยในเรื่องที่ตน

ดูแล

- 1.7 ควรเป็นผู้มีวุฒิในระดับปริญญาเอก หรือมีความสามารถ

เทียบเท่า

- 1.8 ควรแนะนำนิสิตในการวิเคราะห์การเขียนปฏิญานิพนธ์

และชี้แนะให้ดำเนินไปถูกต้องทิศทาง

- 1.9 ควรเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมทางการวิจัย และ

การเป็นนักวิชาการให้แก่นิสิต

- 1.10 ควรเป็นที่ปรึกษาตั้งแต่แรกเริ่มทำการวิจัยของนิสิต

1.11 ควรตรวจสอบข้อมูลทีมนิสิตวิเคราะห์ และส่งเสริมให้นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด

1.12 ควรมีความเห็นเกี่ยวกับการเลือกกรรมการให้ค่าปรึกษาปริญญาานิพนธ์ร่วมกับประธาน

1.13 ควรได้รับมอบหมายจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เชิญประชุมกรรมการที่ปรึกษาพร้อมกันได้

1.14 ควรระบุบทบาทหน้าที่ของประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์ให้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน

2. เกี่ยวกับบทบาทของกรรมการฯ อาจารย์ที่ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์และหรือกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ มีข้อเสนอแนะและคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ในด้านเกี่ยวกับการให้เวลาและความใกล้ชิดกับนิสิต การประสานงานกับประธานฯและคุณภาพของกรรมการข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ ได้แก่

2.1 ควรช่วยเหลือและให้เวลาแก่นิสิต

2.2 ควรให้กำลังใจในการทำงานของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ

2.3 กรรมการควรรับฟังความคิดเห็นของนิสิต

2.4 ควรเป็นการทำงานเสริมประธาน และเพิ่มเติมในส่วน

ที่ขาด

2.5 ควรเป็นที่ปรึกษาในการให้ข้อคิดเห็นแก่นิสิตที่เดือดร้อน

2.6 ควรมีความรู้ความสามารถทางการวิจัย

2.7 ควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและแนะนำให้นิสิต

ได้เรียนรู้เอง

2.8 ควรร่วมมือกับประธานอย่างใกล้ชิด

2.9 ควรช่วยประธานสร้างเสริมคุณธรรมของนิสิต และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต

2.10 ควรมีโอกาสไปตรวจเยี่ยมการทำวิจัยเพื่อการทำปริญญาานิพนธ์ของนิสิต และได้รับความสะดวกจากบัณฑิตวิทยาลัยในเรื่องเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการทำปริญญานิพนธ์

พรรณราย ทริพย์ประภา (2529 : 41) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) ในทางจิตวิทยา หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรม เพื่อไปยังจุดหมายปลายทาง (Goal) นักจิตวิทยามีความเชื่อว่า มนุษย์หรือสัตว์ก็ตาม เมื่อตกอยู่ในสภาวะที่ได้รับการจูงใจจะต้องมีความกระตือรือร้นและขวนขวายในการทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งเน้นจุดหมายปลายทางที่ต้องการ

ในด้านแรงจูงใจของมนุษย์เป็นแรงผลักดันซึ่งเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมของมนุษย์ และสัตว์ทั่ว ๆ ไป สำหรับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีความสลับซับซ้อนมากกว่าแรงจูงใจของสัตว์ จึงทำให้ค่อนข้างยากที่จะทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ ทั้งนี้เป็นเพราะแรงผลักดันบางอย่างของมนุษย์เกิดจากภาวะ และการเปลี่ยนแปลงในร่างกาย ส่วนแรงจูงใจได้มาจากการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละสังคมก็แตกต่างกันออกไป

มนุษย์สามารถมีแรงจูงใจในหลาย ๆ อย่างที่พร้อมจะกระตุ้นให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ก็เป็นไปได้ที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาพร้อม ๆ กัน ดังนั้นแรงจูงใจที่มีอยู่แต่มิได้ทำให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมออกมา จึงเรียกว่า "Motivational disposition" เช่น พรุ่งนี้จะต้องสรุปรายงานส่ง จึงต้องรีบเขียนรายงานให้เสร็จ ดังนั้น ขณะที่เขียนรายงานนั้นความโน้มเอียงที่จะดูฟุตบอลก็กลายเป็น "Motivational disposition" หรือ "Latent motive" เพราะเป็นแรงจูงใจที่แฝงอยู่ แต่มิได้ทำให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมออกมา ส่วนแรงจูงใจที่กระตุ้นให้เราแสดงพฤติกรรมออกมาคือ การเขียนรายงาน เรียกว่า "Aroused motive"

สำหรับโลเวลล์ (สวัณน์ วัฒนวงศ์. 2523 : 103 ; อ้างอิงมาจาก Lovell. 1980 : 109) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า "เป็นกระบวนการที่ชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ"

สรุปจากความหมายและคำอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการทำ

ปริญญานิพนธ์ที่กล่าวมาว่า แรงจูงใจของมนุษย์ เป็นแรงผลักดันที่เป็นพื้นฐานของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สามารถแสดงออกมาได้เมื่อได้รับการกระตุ้น จะเกิดความต้องการหรือรันทในการทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามความต้องการของมนุษย์

ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาสังคมท่านหนึ่งคือ เชอร์รีฟ (ส่วฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 104 ; อ้างอิงมาจาก Sherif. 1956 : 96) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจไว้ในหนังสือ "จิตวิทยาสังคม" โดยการแยกแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

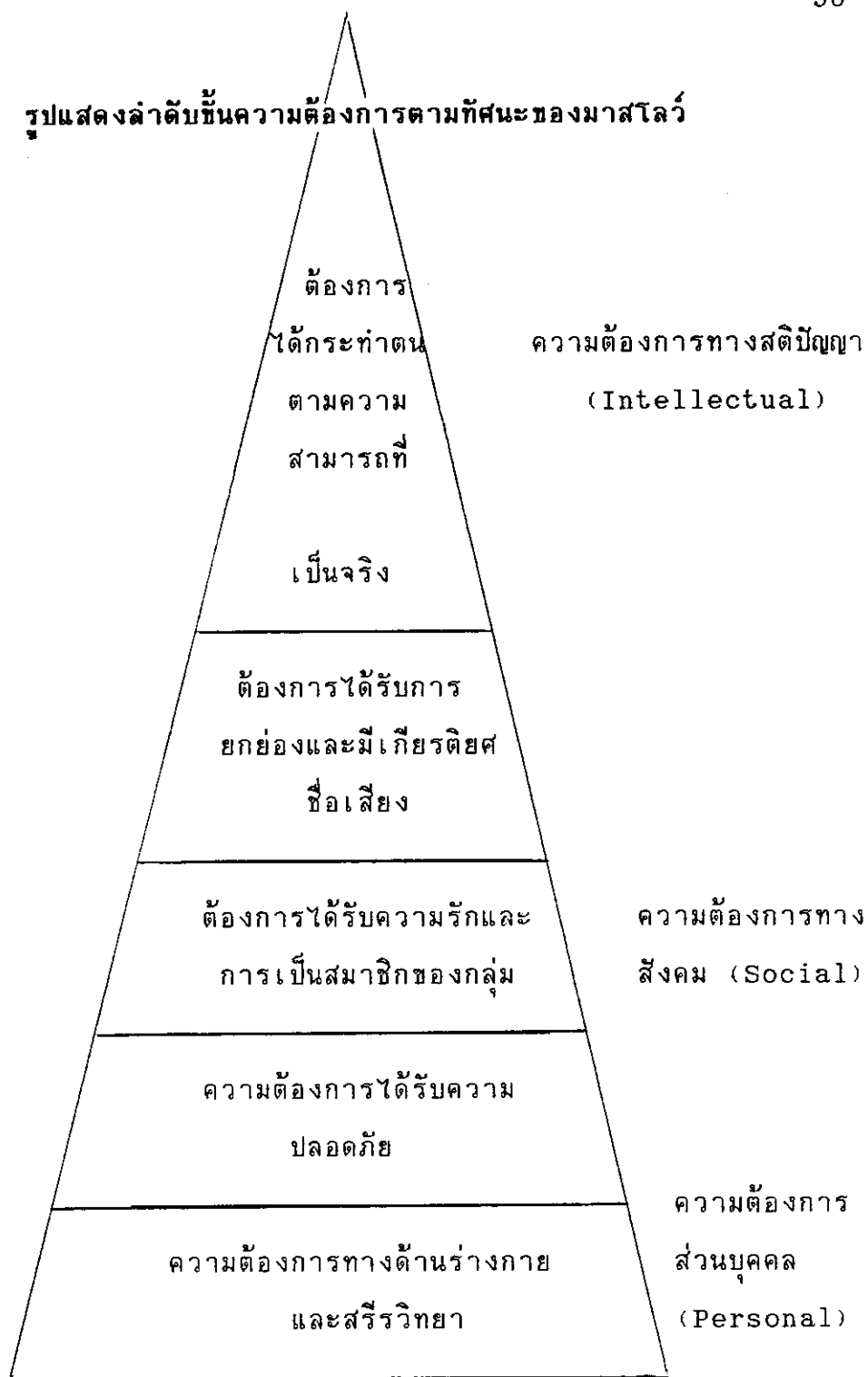
1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจด้านนี้จะสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เนื่องจากได้เกิดความเสื่อมถอยทางด้านร่างกาย

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เริ่มต้นตั้งแต่การเกิดของมนุษย์ เราถือได้ว่าแรงจูงใจด้านนี้สลับซับซ้อนมาก เป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกันกับครอบครัวเพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อนร่วมงานเป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็งและเหนียวแน่นมาก

ทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์ (Theory of Human Motivation)

มาสโลว์ (ส่วฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 104 - 105 ; อ้างอิงมาจาก Maslow. 1943 : 112) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs) โดยแยกออกเป็นลำดับขั้นที่สำคัญ 5 ขั้นตอนด้วยกัน ดังที่แสดงให้เห็นจากรูป

รูปแสดงลำดับขั้นความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกายหรือทางสรีรวิทยา (Bodily Needs or Physiological Need) เป็นความต้องการที่มาสโลว์ และ นักจิตวิทยาเห็นว่า เป็นความต้องการระดับแรกสุด ได้แก่ อาหาร น้ำ เพื่อบรรเทา ความหิวความต้องการทางเพศ การพักผ่อนนอนหลับ การได้หย่อนใจ

ขั้นที่ 2 ความต้องการได้รับความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการขั้นที่ 1 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะแสวงหาความมั่นคง การป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ถ้าหากไม่ได้รับการสนองตอบ คนเราอาจหาทางหลบหนีไปจากสภาพนั้น ๆ ก็ได้

ขั้นที่ 3 ต้องการความรักและการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม (Love and Belonging Needs) เพราะว่า ต้องการได้รับความอบอุ่น การยอมรับจากสมาชิก หรือเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ต้องการทราบว่าตนเองมีฐานะอย่างไรในกลุ่มนั้น

ขั้นที่ 4 ต้องการได้รับการยกย่องในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ (Self-Actualization) เป็นขั้นสุดท้ายของความต้องการ และเป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล เพื่อแสดงถึงสิ่งที่เขามีความสามารถและศักยภาพที่จะกระทำได้

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ หมายถึง สิ่งที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษาให้สำเร็จ ในวิทยานิพนธ์องค์ประกอบสี่ด้าน ได้แก่

1. ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการเนื้อหาวิชาเอก วิชาพื้นฐานทางการศึกษา ทักษะในการใช้สถิติ ระเบียบวิธีการวิจัย และการเสนอรายงานการวิจัยที่นิสิตทำปริญญานิพนธ์มีอยู่

การทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา ที่สำคัญประการหนึ่งคือ นิสิตจะต้องมีความรู้อย่างเพียงพอในเรื่องที่จะทำวิจัย โดยอาจได้รับการศึกษาตามหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นหลักสูตรที่ได้รับการกลั่นกรองอย่างดี จนทำให้นิสิตมีความรู้เพียงพอที่จะค้นคว้าและเริ่มทำการวิจัย ซึ่งในระยะแรกอาจมีปัญหาในเรื่องประสบการณ์ด้านการวิจัย ทำให้เลือกเรื่องที่จะวิจัยไม่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและความถนัดของตนเอง นิภา ศรีไพโรจน์ (2524 : 5) กล่าวว่า การเลือกเรื่องที่จะวิจัยนั้น ผู้ไม่มีประสบการณ์มาก่อนมักประสบปัญหาว่า เรื่องที่จะนำมาทำวิจัยมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

และทักษะของผู้ทำปริญญานิพนธ์มาน้อยเพียงใด เคยมีผู้ทำวิจัยเรื่องนั้น ๆ มาก่อนหรือไม่ อย่างไรก็ตามในการเลือกเรื่องที่จะทำการวิจัยนี้ นิสิตมักจะได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์อยู่แล้ว ซึ่งรวมถึงการใช้สถิติในการวิจัยด้วย ดังที่ จิราภรณ์ บุญส่ง (2522 : 1) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและวิธีการทางสถิติมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักวิจัย การวางแผนการที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีและวิธีการทางสถิติ อาจทำให้ไม่สามารถสรุปผลการวิจัยได้

ปัจจุบันการวิจัยส่วนมากมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีได้เป็นเพียงการออกแบบสำรวจ การออกแบบสอบถาม หรือการออกภาคสนาม เพื่อทำการเก็บข้อมูลเท่านั้น แต่ยังคงต้องทำการวิเคราะห์ให้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ทั้งตัวผู้ให้ข้อมูลลักษณะของข้อมูล และผลการวิเคราะห์ด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้ก็ต้องใช้วิธีการทางสถิติเป็นหลักสำคัญ อุทุมพร ทองอุไทย (2523 : 5) กล่าวว่า การวางแผนเพื่อรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้และเทคนิคทางสถิติศาสตร์ การขาดความรู้ทางสถิติศาสตร์ ทำให้งานวิจัยของผู้วิจัยใหม่ ๆ มีความบกพร่องหลายประการ เช่น บกพร่องในการเลือกประชากรที่ใช้ในการวิจัย ใช้ตัวอย่างประชากรจำนวนน้อยเกินไป ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างที่ไม่เหมาะสม การรวบรวมข้อมูลผิดพลาด ฯลฯ เหล่านี้จะทำให้ผลงานเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นได้ ดังนั้นการวิจัยบางประเภทจึงเห็นว่าจะต้องใช้วิธีการทางสถิติ เช่น การวิจัยเชิงความสัมพันธ์และการวิจัยเชิงทดลอง เป็นต้น ยุทธศักดิ์ เดชชนด์ (2523 : 30 - 31) ระบุวิธีการวิจัยถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินการและทำให้เกิดความเชื่อถือได้ในงานวิจัยขึ้นนั้น นิสิตจำเป็นต้องเรียนรู้ระเบียบวิธีการวิจัย เพื่อจะช่วยให้เข้าใจหลักเกณฑ์และเหตุผลต่าง ๆ ของการวิจัย ช่วยให้เข้าใจผลงานวิจัยที่ผู้อื่นทำไว้แล้ว ช่วยให้สามารถพิจารณาความเชื่อถือได้ของผลการวิจัยและยังช่วยให้มีเหตุผลในการพิจารณาตัดสินปัญหาต่าง ๆ มากขึ้นด้วย เสริมศรี เจริญผล. (2518 : 8) ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของการทำปริญญานิพนธ์คือ การเขียนรายงานการวิจัย นิภา ศรีไพโรจน์ (2524 : 10) มีความเห็นว่า นักวิจัยจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคและวิธีการเขียนรายงานการวิจัย เพราะการเขียน

รายงานการวิจัย เป็นการนำเสนอผลการวิจัยให้ผู้อื่นได้ทราบ ได้เข้าใจ และมีความรู้ในการวิจัยที่นักวิจัยได้จัดทำขึ้นอย่างละเอียดและชัดเจน ทำให้นักวิจัยทั่ว ๆ ไป สามารถเข้าใจงานของกันและกันได้อย่างน้อยที่สุดก็พอจะรู้ว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และการวิจัยนั้นมีวิธีดำเนินการอย่างไร

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยควรใช้ภาษาที่ทำให้เกิดความเข้าใจชัดเจน แน่นนอน ไม่คลุมเครือ เพราะถ้าหากใช้คำหรือข้อความไม่รัดกุมแล้ว งานวิจัยนั้นอาจไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้นำผลการวิจัยไปใช้ การที่ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาน้อย สื่อความหมายไม่ชัดเจน ทำให้ยากแก่การตัดสินใจในการเลือกนำผลการวิจัยไปใช้ พจน์ สะเพียรชัย (2520 : 125)

2. ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้แก่นิสิตบัณฑิตศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ แหล่งค้นหาความรู้ ห้องสมุด เอกสาร สถานที่ค้นคว้าทำงาน เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องโรเนียว รวมทั้งระเบียบข้อบังคับสำหรับนิสิตและการให้ทุนหรือทรัพยากรที่นำมาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

นิสิตที่ทำวิทยานิพนธ์จะต้องมีความสามารถในการใช้แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ อาทิ ห้องสมุดประจำคณะและหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง ได้แก่ ห้องสมุดสถาบันการศึกษาระดับปริญญาโท ห้องสมุดมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยเอกชน หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดของสภาการศึกษา ห้องสมุดของกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวิจัย และห้องสมุดของเอกชนที่อนุญาตให้บุคคลทั่วไปเข้าไปค้นคว้าได้ เป็นต้น แต่ห้องสมุดหลายแห่งก็มักจะมีปัญหา ซึ่งอาจทำให้เกิดประโยชน์แก่นิสิตไม่เต็มที่ เช่น ปัญหาด้านการบริหารงบประมาณ การให้บริการอื่น ๆ ไพลิน ไชยเสนาะ (2516 : 40) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หนังสือวัสดุในห้องสมุดประกอบการวิจัยการศึกษาในประเทศไทย ระหว่างปี 2510 - 2515 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักวิจัยแขนงวิชาการศึกษาใช้หนังสือทั่วไปมากที่สุด ใช้สถิติค้นวัสดุน้อยที่สุด และใช้หนังสือภาษาอังกฤษมากที่สุด ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุด ส่วนใหญ่มีปัญหารื่องหนังสือสารภาษาไทยมีน้อยห้องสมุดไม่ให้ยืมหนังสืออ้างอิงหรือให้ยืมระยะสั้น ค่าบริการถ่ายเอกสารแพงเกินไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับห้องสมุด

ไม่มีสถานที่ให้ผลิตงานค้นคว้าโดยเฉพาะ จากการสำรวจสภาพห้องสมุดโดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์บรรณารักษ์ผู้บริหารงานห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของดวงเนตร รัตนเสนีย์ (2519 : 29) พบว่าการบริหารงานห้องสมุดเป็นแบบกระจายอำนาจ ทำให้ห้องสมุดมีปัญหาเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงาน ขาดแคลนบุคลากรทุกระดับขาดครุภัณฑ์ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ จำนวนหนังสือ สิ่งพิมพ์ไม่เพียงพอ อาคารห้องสมุดคับแคบ ทำให้อาจารย์และนิสิตไม่ยากไปใช้ห้องสมุด นอกจากนั้นการที่มีห้องสมุดคณะ ห้องสมุดแผนกวิชา และห้องสมุดกลาง ทำให้จำนวนหนังสือการจัดกระจายเป็นเหตุให้ไม่มีห้องสมุดใดมีหนังสือมากพอที่จะใช้ศึกษาหรือทำการวิจัยได้ ทั้งเกิดปัญหาของการใช้ห้องสมุด อันจะมีผลต่อคุณภาพการศึกษา เพราะถึงแม้ว่าห้องสมุดจะเป็นชีวิตจิตใจของมหาวิทยาลัยก็จริง แต่การจัดตั้งขึ้นใหม่ก็ต้องสิ้นเปลืองมาก ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงให้ห้องสมุดให้บริการได้อย่างคุ้มค่า

3. ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความเอาใจใส่ ความมุ่งมั่นศรัทธาในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในทัศนะของนิสิตผู้ทำปริญญานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์มีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ในเรื่องต่าง ๆ แก่นิสิต เช่น ขั้นตอนในการเสนอเค้าโครงปริญญานิพนธ์ แหล่งค้นคว้า รวบรวมข้อมูล การวางแผนการทำปริญญานิพนธ์ การหาข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์ การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนปริญญานิพนธ์ ตลอดจนคำแนะนำแหล่งเงินทุนอุดหนุน การวิจัย เป็นต้น ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และนิสิตจำเป็นต้องพบกันอย่างสม่ำเสมอ มีทัศนคติที่ดีและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทั้งนี้เพื่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้ให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่นิสิตประสบปัญหาและไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ จำเป็นต้องรีบปรึกษาอาจารย์โดยเร็ว เพื่อก่อให้เกิดผลดีในการทำปริญญานิพนธ์

ด้านความสัมพันธ์ของนิสิตกับอาจารย์ที่มีส่วนกำหนดความสำเร็จการศึกษาของนิสิตนั้น โสภา ชูพิชัยกุล และคนอื่น ๆ (2518 : 109) ได้วิเคราะห์พบว่านิสิตพบปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ศึกษาใน

ระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งต้องทำวิจัยด้วยตนเอง เพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำเป็นต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษา รวมทั้งควบคุมการวิจัยด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่ส่งเสริมให้นิสิต ในความดูแลประสบความสำเร็จ ซึ่งรวมทั้งความสามารถและคุณภาพของการ นิเทศก์ และทัศนคติของอาจารย์ต่อเรื่องที่ทำการศึกษา

จากการศึกษาของ จินตนา มาพวง (2520 : 50 - 60) พบว่า ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต กล่าวคือ อาจารย์ต้องให้ความเป็นกันเองกับ นิสิต มีทัศนคติที่ดีต่อนิสิต ส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต ให้ความ ช่วยเหลือทั้งทางด้านวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ แต่จากการศึกษาปัญหาระดับ บัณฑิตศึกษาของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523 : 13) พบว่า คณาจารย์ที่สอนใน ระดับบัณฑิตศึกษาไม่มีเวลาให้กับการเรียนการสอน และการวิจัยอย่างเต็มที่ ซึ่ง อาจเป็นเพราะอาจารย์ต้องปฏิบัติงานทั้งด้านบริหาร การวิจัย ตลอดจนการ บริการชุมชน และยังต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทอีกด้วย นอกจากนั้นจำนวนนิสิตมีมากเกินไป ไม่เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกับอาจารย์ จึง ทำให้อาจารย์บางท่านต้องรับเป็นที่ปรึกษาปริญญาโทของนิสิตหลายคน จนไม่ สามารถแบ่งเวลาให้คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตได้ทั่วถึง

4. ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต หมายถึง ลักษณะ ส่วนตัวของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ได้แก่ ความขยันขันแข็ง ความตั้งใจ ความอดทน ความมุ่งมั่น ศรัทธาในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงสิ่งที่ ส่งเสริมการทำงาน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว และภารกิจารงาน

องค์ประกอบสำคัญที่นิสิตผู้ทำปริญญานิพนธ์จะต้องมีนอกจากความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ แล้วก็คือ ความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต ได้แก่ การรู้จักแบ่งเวลา เพื่อใช้ในการวิจัยและใช้ในการหาหน้าที่อื่น ๆ ได้อย่าง เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ทำปริญญานิพนธ์ พร้อมกับทำงานประจำของ ตนเอง จะต้องจัดเวลาของตนเองอย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จในงาน ทั้งสองด้าน

การรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม นับว่ามีความสำคัญมาก จากการศึกษา

เอกสารต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่า มีนิสิตจำนวนมากที่ทำปริญญานิพนธ์เสร็จช้า ทำให้การสำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลา เพราะเหตุที่มีภาระรับผิดชอบอื่น ๆ และไม่สามารถจัดการกับภาระของตนเพื่อให้มีเวลาเพียงพอที่จะทำปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จโดยรวดเร็วได้ จากการศึกษาแผนการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตร กศ.ม. ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (2529: 9) พบว่านิสิตระดับบัณฑิตศึกษาส่วนมากใช้เวลาในการศึกษาเนื้อหาวิชาเท่ากับ 3 ภาคการศึกษา รองลงมาคือ 4 ภาคการศึกษา มีจำนวนน้อยมากที่ใช้เวลามากกว่า 4 ภาคการศึกษา จากการวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี (2523 : 206) ที่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ นิสิตบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้นิสิตทำปริญญานิพนธ์ไม่เสร็จใน 1 ภาคการศึกษา หลังจากเรียนรายวิชาหมดแล้ว คือ นิสิตกลับไปทำงานประจำ จึงไม่มีเวลาทำปริญญานิพนธ์ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ เช่น นิสิตเสียเวลาในการหาหัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาความรู้เกี่ยวกับสถิติและหลักการวิจัยเป็นเพียงเหตุผลปลีกย่อยเท่านั้น และยังพบอีกด้วยว่า นิสิตที่สามารถทำปริญญานิพนธ์เสร็จและสำเร็จการศึกษาได้ทันเวลานั้น ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73) ยังไม่มีงานทำ ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลานั้น ส่วนใหญ่มาเรียนขณะที่ทำงานอยู่ โดยไม่ได้ลาศึกษาต่อรองลงมาคือ ลาศึกษาต่อเฉพาะเนื้อหาวิชาจนครบหมดแล้วจึงกลับไปทำงานควบคู่กับการทำปริญญานิพนธ์

การเขียนปริญญานิพนธ์เป็นงานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถอันสูงอย่างยิ่ง นิสิตต้องมีความเชื่อมั่นและมีความมานะพยายามอย่างเต็มที่ จึงจะทำได้สำเร็จ ความสำเร็จและความตั้งใจทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย มนุษย์เรามีความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์กันทุกคน ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการทางจิตใจที่จะเอาชนะอุปสรรคและกระทำการที่ยากให้ประสบผลสำเร็จ มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ ผู้ที่สามารถทำสิ่งที่ยุ่งยากติดต่อกันได้เป็นระยะเวลายาวนาน มีความมานะ ไม่รู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่าย และรู้สึกสนุกกับกิจกรรมนั้น ๆ

การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวัง และความ

สำเร็จ ตลอดจนองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่กล่าวมานี้ นันทนา รัตนอาภา (2526 : 118) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จการศึกษา ตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต พบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาหรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา มักมี ปัญหาส่วนตัวในหมวดปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองน้อยกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ประเสริฐ ภูจันทิก (2517 : 91 - 93) ได้ศึกษาติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 โดยส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต จำนวน 159 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตประเมินค่าตนเองค่อนข้างสูง โดยทั่วไปสูงเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง และความรับผิดชอบการผลิตผลงานทางวิชาการนั้น ผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตประเมินค่าตนเองอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและประเมินค่าตนเองต่ำเกี่ยวกับความสามารถในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ ผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต ประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สำหรับวิชาสามัญนั้นอยู่ในเกณฑ์สูง ส่วนเรื่องการสอนและการวัดผลในวิชาพื้นฐานนั้น ผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตประเมินว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

ลลิตา กิตติประसार (2518 : 139 - 156) ได้ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต และผู้สำเร็จประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเฉพาะบรรณารักษ์จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาในปีการศึกษา 2508-2516 เพื่อศึกษาถึงตำแหน่งหน้าที่และสภาพงานว่า ผู้สำเร็จการศึกษาได้ใช้ความรู้ทางบรรณารักษ์มากน้อยเพียงใด ตลอดจนต้องการทราบความคิดเห็นและทัศนคติของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการ

ศึกษาส่วนใหญ่พอใจในงานที่ทำอยู่ ซึ่งเป็นงานเกี่ยวกับห้องสมุด โดยมีผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนร้อยละ 42.3 ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าห้องสมุด สำหรับความเห็นของผู้บังคับบัญชาเห็นว่า บัณฑิตส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ส่วนการปฏิบัติงานทางวิชาการนั้น ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าควรเน้นการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของต่างประเทศให้มาก โดยเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ และปลูกฝังให้ผู้รักวิชาชีพ ส่วนข้อเสนอของผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ควรเพิ่มวิชาการทางด้านการประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการซ่อมและรักษาหนังสือ นอกจากนี้ยังให้สถาบันจัดบริการเกี่ยวกับข่าวสารหรือการจัดอบรมเพิ่มเติมในบางโอกาสด้วย

ทิพวรรณ ชัยสวัสดิ์ (2523 : 70 - 81) ได้ติดตามผลมหาบัณฑิตจิตวิทยา โดยทำการศึกษากับมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2500-2520 และผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต การวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำงานของมหาบัณฑิต การประเมินผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต ระหว่างตัวมหาบัณฑิตเองกับผู้บังคับบัญชา และรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร รวมทั้งปัญหาในการปฏิบัติงานมหาบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่าในด้านสภาพในการทำงานงานส่วนใหญ่ที่ทำมากที่สุด คือ งานสอน และงานให้บริการ มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ทำงานในระดับปฏิบัติการ และระดับบริหารจำนวนไม่น้อย ผลงานทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นบทความ งานผลิตเอกสาร และงานวิจัยตามลำดับความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถถึง 18 ด้านด้วยกัน สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรมหาบัณฑิตเสนอแนะว่าควรปรับปรุงทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านการฝึกงาน และการเตรียมประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ด้านการให้ความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย ส่วนปัญหาที่พบมากที่สุดในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นปัญหาผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาส่วนตัว สิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ไปสอน

นุช สุวรรณะชญ (2525 : 173 - 175) ได้ทำการติดตามผลการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยปรากฏว่า มหาบัณฑิตมีความเห็นว่าหลักสูตรนี้ทำให้ตนเองมีความสามารถด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และได้นำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาไปใช้ในเกณฑ์สูง ส่วนความเห็นของกลุ่มผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต และอาจารย์ผู้สอน เห็นว่ามหาบัณฑิตส่วนใหญ่มีความสามารถและมีความรับผิดชอบดี มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องควรแก้ไข ส่วนที่ควรแก้ไขมีทั้งตัวมหาบัณฑิตเอง และโครงสร้างของหลักสูตรในแต่ละสาขา สิ่งนี้ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ายังไม่เพียงพอในด้านวิชาการ การศึกษา คือการฝึกใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอน การบริการด้านโสตทัศนวัสดุ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2525 : 48 - 49) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและระดับปัญหาของบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ ที่ศึกษาด้วยวิธีต่างกัน ตามทัศนะของคณาจารย์บัณฑิตศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. นิสิตขาดทักษะในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ขาดการติดต่อกับสมาคมวิชาชีพและหน่วยงานภายนอก
3. อาจารย์ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการวิจัย
4. อาจารย์ไม่มีเวลาทุ่มเทให้การสอนและการวิจัย
5. นิสิตขาดความสนใจในตนเอง
6. บริการการเรียนการสอนไร้ประสิทธิภาพ
7. นิสิตไม่มีบทบาทในการเรียนการสอน
8. ผู้บริหารไม่สามารถมอบหมายงานอย่างทั่วถึง
9. นิสิตมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการไม่ดี
10. บัณฑิตศึกษาไม่เป็นศูนย์ทางวิชาการ

งานวิจัยต่างประเทศ

ซังคีส (Sanctis. 1971 : 2316 - A) ได้ติดตามผลการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางการศึกษา จากแผนการบริหารการ

ศึกษาและการแนะแนวของมหาวิทยาลัยริทเทอร์ มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ระหว่างปี 1943-1963 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาส่วนมากเห็นว่า ควรให้มีการบริการ และการฝึกหัดการเป็นผู้นำ ส่วนวิธีการสอนควรเป็นแบบสัมมนาและการศึกษา เฉพาะราย ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนได้ ประโยชน์ต่อการทำงานมาก

รีโนวิช (Renovich. 1972 : 174 - A) ได้ศึกษาผู้สำเร็จ ปรินญาโทและปรินญาเอกทางการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมาร์ควेटต์ ตั้งแต่ปี การศึกษา 1960-1970 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จปรินญาโท 274 คน ผู้สำเร็จปรินญาเอก 28 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้น ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดได้รับการบรรจุเข้าทำงานในตำแหน่ง ทางการศึกษาตรงตามที่เราเรียนมา และพอใจในตำแหน่งหน้าที่ของตน ผู้สำเร็จ ปรินญาเอกพอใจในผลการศึกษของตนระหว่างที่ศึกษาอยู่มากที่สุด และผู้บังคับ บัญชาเห็นว่า ผลงานด้านการสอนของผู้จบปรินญาเอกคุณภาพสูงกว่าผู้จบปรินญาโท

จอห์นสัน (Johnson. 1979 : 2671 - A) ได้ทำการศึกษาสภาพ การเรียนการสอน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา จำนวน 2,193 คน กลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการสอนของอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปรินญา ต่างกัน รวมทั้งการสอนของอาจารย์ที่มีอายุมากกว่า กับน้อยกว่า 39 ปี และ การสอนของอาจารย์ในสถาบันนั้นน้อยกว่า 9 ปี กับมากกว่า 9 ปี ตลอดจนการ สอนของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง

แนวคิดและผลงานวิจัยดังกล่าวนี้ ในด้านสภาพปัญหาการจัดการเรียน การสอนและการทำปรินญานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา พอสรุปประเด็นหลักที่สมควร ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. ควรแก้ไข ปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเป้าหมายการผลิต นักบริหารการศึกษา

2. ควรปรับปรุงอาจารย์ผู้สอนในด้านความรู้ ด้านวิธีการสอน ด้านบุคลิกภาพ
3. ส่งเสริมนักศึกษาในด้านพื้นความรู้ ความสนใจ และการทุ่มเทในการศึกษา
4. ปรับสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน ในด้านสภาพสถาบัน ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในด้านการบริหาร และในด้านบรรยากาศการเรียนการสอน
5. แก้ไข ปรับปรุงการเรียนการสอนในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา การทำปริญญานิพนธ์

มาราสโก (Marasco. 1983 : 2136 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยแม็กซิกโก โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาประสบการณ์และความรู้ที่นักศึกษาได้รับจากสภาพการศึกษา จุดเด่น และจุดบกพร่องทางด้านการเรียนการสอน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทางด้านการเรียนการสอน ระหว่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระดับต่างกันกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันและมีภูมิลำเนาต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางวิชาการสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้นักศึกษายังได้เสนอแนะว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างกันออกไปบางกลุ่มนั้น น่าจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ควรจะมีการปรับปรุงคุณภาพของอาจารย์ในด้านการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาททางด้านวิจัย

จากการที่พบว่า นิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาต่างกันในการทำปริญญานิพนธ์ และจากการที่ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ ทั้งทางด้านองค์ประกอบที่ได้จากทางด้านส่วนตัว และทางด้านจิตวิทยาที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า องค์ประกอบใดเป็นองค์

ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา และศึกษาว่าองค์ประกอบใดเป็นองค์ประกอบที่นิสิตมีหรือได้รับขณะทำปริญญานิพนธ์ และส่งผลทำให้นิสิตใช้เวลาต่างกันในการทำปริญญานิพนธ์ เพื่อเป็นแนวทางให้นิสิตบัณฑิตศึกษาในการวางแผนการทำปริญญานิพนธ์ของตนเอง เป็นข้อเสนอแก่อาจารย์ผู้ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ใช้ประกอบในการให้คำปรึกษาแนะแนวทางการทำปริญญานิพนธ์ และเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยพัฒนาหน่วยงานที่ให้บริการแก่นิสิตที่ทำปริญญานิพนธ์ เพื่อให้ได้ผลงานที่เป็นเลิศทางวิชาการต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
2. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพสมรสขณะทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
3. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้วต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
4. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีผลการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
5. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ขณะที่ศึกษาอยู่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
6. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน
7. นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสภาพการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้วิจัยขอเสนอ เกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย การตรวจสอบคุณภาพ และเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทั้งภาคปกติและ ภาคพิเศษที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 - 2536

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตปริญญาโท วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียน ภาคปกติและภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2527 - 2536 ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว รวมทั้งสิ้น 150 คน ซึ่งจำแนกรายรุ่นดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนนิสิตปริญญาโทภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ปีการศึกษา	สภาพการเรียนรู้		รวม	นิสิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
	ภาคปกติ	ภาคพิเศษ		
2527	12	-	12	12
2528	17	-	17	17
2529	25	-	25	25
2530	19	-	19	19
2531	23	-	23	23
2532	21	26	47	12
2533	16	21	37	16
2534	22	26	48	25
2535	8	29	37	1
2536	15	30	45	-
รวม	178	132	310	150

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำ
ปฏิญานิพนธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต
ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญา
นิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิต ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบ
สอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้คือ

มีปัญหามาก มีน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

มีปัญหาปานกลาง มีน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

มีปัญหาน้อย มีน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ไม่มีปัญหา มีน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแสดงความ
คิดเห็น และข้อเสนอแนะสิ่งอื่น ๆ ที่อาจมีนอกเหนือจากที่ถามในตอนที่ 2 ในการ
ทำปฏิญานิพนธ์

วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ระเบียบ ข้อบังคับ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
การทำปฏิญานิพนธ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับขั้นตอน
และวิธีการในการทำปฏิญานิพนธ์

2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนิสิตในการดำเนินการ
ทำปฏิญานิพนธ์จากการจัดสัมมนาวิชาการ เรื่อง การวิจัยในมหาวิทยาลัย เมื่อ
วันที่ 4 สิงหาคม 2537 ณ โรงแรมรอยัล (รัตนโกสินทร์) กรุงเทพมหานคร

3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง เพื่อวางรูปแบบในการสร้างแบบสอบถาม

4. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์
เพื่อขอคำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม

5. สร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าและแบบสอบถามปลาย
เปิด เพื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ โดยสร้างให้
ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการ

วิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และ
ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจึงส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาให้สมบูรณ์ จากนั้นนำกลับมาแก้ไข

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพเชื่อถือได้ว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) เมื่อสร้างแบบสอบถามฉบับร่างเสร็จแล้ว นำเสนอประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ เพื่อให้มีความชัดเจนและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์เป็นความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รอบรู้เฉพาะเรื่อง

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - out) กับนิสิตปริญญาโท วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่สำเร็จการศึกษาแล้วปีการศึกษา 2525-2526 จำนวนรวม 34 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา สำนวน ภาษา แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค และได้ความเชื่อมั่น 0.96 ซึ่งเป็นความเชื่อมั่นที่สามารถนำไปใช้ได้

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอหนังสือจากภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือไปยังนิสิต
ปริญญาโท ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือตามข้อ 1 เมื่อเดือนมีนาคม 2538 พร้อมกับ
แบบสอบถาม ช่องแสดมปลงทะเขียนส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และ
ขอให้ส่งคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ภายในเดือนพฤษภาคม 2538

3. เมื่อครบกำหนด 1 เดือน ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนเพียง
90 ฉบับ ผู้วิจัยจึงได้ติดตามประสานงานทั้งทางโทรศัพท์ และประสานงานเป็น
รายบุคคล จนในที่สุดในเดือนพฤษภาคม 2538 ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน
145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.67

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดัง
ต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้ง 145 ฉบับ
พบว่า เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของ
กลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณค่าความถี่และร้อยละ จำแนกตามตัวแปร
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ โดยหา
ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

ใช้เกณฑ์การประเมินความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนน 0 - 1.49	หมายถึง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
		อยู่ในระดับไม่มีปัญหา
คะแนน 1.50 - 2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
		อยู่ในระดับน้อย
คะแนน 2.50 - 3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา

อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 3.50 - 4.00 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา

อยู่ในระดับมาก

5. ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าคะแนนที (t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ F-test รวมทั้งมีการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

6. วิเคราะห์ข้อมูลปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าว ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science Version-X) ณ ศูนย์ข้อมูลคอมพิวเตอร์ สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_u} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

$\sum S^2_i$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S^2_u แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (Ferguson.

1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 68)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยก

กำลังสอง

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2.3 ให้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S^2_1}{n_1} + \frac{S^2_2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

ของสองกลุ่ม

$\bar{X}_1$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
S^2_1	แทน	ความแปรปรวนกลุ่มที่ 1
S^2_2	แทน	ความแปรปรวนกลุ่มที่ 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

2.4 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว

(One-way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้ F-test (ลิวน และอังคณา สายยศ. 2528 : 95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

2.5 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แล้ว

ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 240)

$$S = \sqrt{(k-1)F(\alpha, df_b, df_w)} \sqrt{MS_w (1/n_i + 1/n_j)}$$

เมื่อ S แทน ค่าวิกฤติแบบเชฟเฟ

$F(\alpha df_b, df_w)$ แทน ค่า F ที่เปิดจากตารางการแจกแจงของ

ค่า F ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = α โดยมี

ค่า $df_b = k-1$ และ $df_w = n-k$ เมื่อ

k แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง MS_w แทน
ค่า Mean square ภายในกลุ่มที่ได้
คำนวณแล้ว ในการวิเคราะห์ความ
แปรปรวน

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างคู่ที่นำมา
เปรียบเทียบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลตามลำดับดังนี้

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลที่ส่งกลับมาจำนวน 145 ฉบับจากจำนวนที่ส่งไปทั้งหมด 150 ฉบับแล้ว ได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จากนั้นได้นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ เป็นรายด้านและโดยรวม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามตัวแปร เพศ สภาพการสมรส ระยะเวลาที่จบการศึกษามาแล้ว ผลการเรียน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และสภาพการเรียนเป็นรายด้านและโดยรวม

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล และเพื่อให้สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ระดับขั้นเสรี (Degrees of Freedom)
q	แทน	Studentized q - statistic
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกณฑ์การพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย

ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน (Class interval) โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้ (ประพัฒน์ จำปาไทย. 2530 : 30)

ค่าคะแนนเฉลี่ย

คะแนน 1.00 - 1.49 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ในระดับไม่มีปัญหา

คะแนน 1.50 - 2.49 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ใน

ระดับน้อย

คะแนน 2.50 - 3.49 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ใน

ระดับปานกลาง

คะแนน 3.50 - 4.00 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ใน

ระดับมาก

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ จำแนกตามสถานภาพ แสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัว

รายละเอียดข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
1.1 ชาย	61	42.10
1.2 หญิง	84	57.90
2. สถานภาพการสมรส		
2.1 โสด	50	34.50
2.2 สมรส	95	65.50
3. ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว		
3.1 1 - 2 ปี	26	17.90
3.2 3 - 5 ปี	49	33.80
3.3 6 ปีขึ้นไป	70	48.30
4. ผลการเรียน		

ตาราง 2 (ต่อ)

รายละเอียดข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
4.1 3.00 - 3.50	34	23.40
4.2 3.51 - 4.00	111	76.60
5. การสนับสนุนจากหน่วยงาน		
5.1 มาก	76	52.40
5.2 น้อย	69	47.60
6. ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ		
6.1 ทำปริญญานิพนธ์อย่างเดียว	50	34.50
6.2 ปฏิบัติราชการประจำ และทำปริญญานิพนธ์ไปด้วย	95	65.50
7. สภาพการเรียนรู้		
7.1 ภาคปกติ	101	69.70
7.2 ภาคพิเศษ	44	30.30

- จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 145 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 57.90 สมรสแล้วร้อยละ 65.50 มีระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว 6 ปีขึ้นไป ร้อยละ 48.30 รองลงมาคือสำเร็จการศึกษามาแล้ว 3-5 ปี ร้อยละ 33.80 และ 1-2 ปี ร้อยละ 17.90 มีผลการเรียนเป็นเกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 ร้อยละ 76.60 รองลงมาได้เกรดเฉลี่ย 3.00-3.50 ร้อยละ 23.40 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานมากร้อยละ 52.40 นอกนั้นได้รับการสนับสนุนน้อย ร้อยละ 47.60 ส่วนใหญ่มีภาระหน้าที่

ที่ต้องปฏิบัติราชการประจำและทำปฏิญานพนธ์ไปด้วยร้อยละ 65.50 มีส่วนน้อย
ที่ทำปฏิญานพนธ์อย่างเดียวยร้อยละ 34.50 ส่วนใหญ่มีสภาพการเรียนภาคปกติ
ร้อยละ 69.70 นอกนั้นเป็นภาคพิเศษ ร้อยละ 30.30

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานพนธ์ของนิสิตปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร โดยการหา
ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน ตามผลการวิเคราะห์
แสดงในตาราง 3-7 ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวม
และรายด้าน

ข้อที่	ปัญหาในการทำปฏิญานิพนธ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.	ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต	2.51	0.89	ปานกลาง
2.	ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย	2.49	0.94	น้อย
3.	ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ปฏิญานิพนธ์	2.42	1.01	น้อย
4.	ด้านความพร้อมในการทำปฏิญา นิพนธ์ของนิสิต	2.23	1.26	น้อย
รวม		2.41	1.02	น้อย

จากตาราง 3 พบว่าปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ตามความคิดเห็นของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
($\bar{X} = 2.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริการวิชาการของมหา-
วิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ และด้านความพร้อม
ในการทำปฏิญานิพนธ์ นิสิตมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23-2.49$) ส่วน
ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิตมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้าน
ประสบการณ์วิชาการของนิสิต จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยก่อนมาศึกษา ในระดับปริญญาโท	2.68	0.96	ปานกลาง
2	การเลือกหัวข้อเพื่อศึกษาค้นคว้าได้ตรงกับ ความพอใจ	2.68	1.07	ปานกลาง
3	ความสามารถในการอ่านผลจากไบพิมพ์ คอมพิวเตอร์	2.61	1.04	ปานกลาง
4	ความรู้ในสถิติสำหรับการวิจัย	2.52	1.02	ปานกลาง
5	ความสามารถในการสร้างเครื่องมือ การวิจัย	2.51	0.89	ปานกลาง
6	ความรู้ในระเบียบวิธีการวิจัย	2.49	1.03	น้อย
7	ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิชาเอก	2.45	0.94	น้อย
8	ความสามารถในการค้นคว้าเอกสาร และตำราตามระบบของห้องสมุด	2.42	1.01	น้อย
9	ความสามารถในการเขียนรายงาน	2.41	0.96	น้อย
10	ความรู้ในด้านหลักภาษาและการใช้ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	2.35	0.92	น้อย
รวม		2.51	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของ
 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิตโดย
 ส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
 พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 5 ข้อ
 ข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยก่อนมาศึกษาในระดับปริญญาโท
 ($\bar{X} = 2.68$) และการเลือกหัวข้อเพื่อศึกษาค้นคว้าได้ตรงกับความพอใจ
 ($\bar{X} = 2.68$) ส่วนข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือความรู้ในด้านหลักภาษาและการใช้
 ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.35$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการทำปฏิญาณพันธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้าน
บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	ความชัดเจนของระเบียบที่มหาวิทยาลัย กำหนด	2.60	1.05	ปานกลาง
2	ความรวดเร็วในการออกหนังสือติดต่อ ของเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย	2.57	1.09	ปานกลาง
3	ความสะดวกในการใช้บริการเครื่อง คำนวณที่มหาวิทยาลัยจัดให้	2.54	1.02	ปานกลาง
4	ปริมาณเอกสารและตำราในหอสมุดที่ เกี่ยวกับเรื่องที่นิสิตทำปฏิญาณพันธ์	2.51	1.07	ปานกลาง
5	ความสะดวกในการติดต่อกับหน่วยงาน อื่นเพื่อการเก็บข้อมูล	2.51	0.97	ปานกลาง
6	ความสะดวกในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ บัณฑิตวิทยาลัย	2.50	1.11	ปานกลาง
7	การให้บริการที่ถูกต้องและรวดเร็ว ในการตรวจรูปแบบ	2.50	0.90	ปานกลาง
8	ความสะดวกในการติดต่อกับหอสมุด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	2.48	1.07	น้อย
9	เวลาที่ห้องสมุดเปิดให้ศึกษา ค้นคว้า	2.39	1.04	น้อย
10	เวลาที่เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด	2.31	1.00	น้อย
รวม		2.49	1.03	น้อย

จากตาราง 5 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์
 ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย
 โดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่เป็นปัญหา
 มากที่สุด คือ ความชัดเจนของระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด ($\bar{X} = 2.60$) ส่วน
 ข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือเวลาที่เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ($\bar{X} = 2.31$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้าน
คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	เวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ให้แก่นิสิต	2.71	1.16	ปานกลาง
2	การยอมรับทางวิชาการของประธาน กรรมการที่มีต่อบุคคลอื่น	2.57	1.20	ปานกลาง
3	การแนะนำที่ดีของประธานหรือกรรมการ	2.46	1.17	น้อย
4	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ เกี่ยวกับเรื่องที่นิสิตทำการวิจัย	2.46	1.16	น้อย
5	วิธีการให้คำแนะนำของอาจารย์ที่พิจารณา ความสามารถของนิสิต	2.37	1.13	น้อย
6	ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประธานกับ กรรมการ	2.36	1.21	น้อย
7	ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์	2.35	1.27	น้อย
8	ประสบการณ์ของอาจารย์ในการควบคุม ปฏิญานิพนธ์	2.35	1.17	น้อย
9	การตรงต่อเวลาในการนัดหมายของ อาจารย์	2.29	1.17	น้อย
10	ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนิสิต	2.28	1.25	น้อย
รวม		2.42	1.19	น้อย

จากตาราง 6 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 8 ข้อ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ เวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ให้แก่นิสิต ($\bar{X} = 2.71$) ส่วนข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนิสิต ($\bar{X} = 2.28$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้าน
ความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัญหาด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1	ความรู้ในการค้นคว้าเอกสาร ตำรา	2.43	1.05	น้อย
2	ความรอบคอบในการทำงาน	2.42	0.99	น้อย
3	ความสามารถในการทำงานได้ รวดเร็วทันกับเวลา (ความขยัน)	2.41	1.08	น้อย
4	ความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์	2.39	1.14	น้อย
5	การทำงานโดยมีการวางแผนงาน ล่วงหน้า	2.38	1.06	น้อย
6	ความอดทนในการทำงาน	2.37	1.20	น้อย
7	การทำงานได้อย่างถูกต้อง	2.28	0.93	น้อย
8	การได้ศึกษาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้อง กลับเข้าไปปฏิบัติงานประจำ	2.28	1.45	น้อย
9	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการทำปริญญานิพนธ์	2.21	1.21	น้อย
10	เวลาที่ทางราชการกำหนดให้ลา ศึกษาต่อ	2.08	1.25	น้อย
รวม		2.33	1.14	น้อย

จากตาราง 7 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($X = 2.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือข้อความรู้ในการค้นคว้าเอกสารตำรา ($X = 2.43$) ที่น้อยที่สุดคือเวลาที่ทางราชการกำหนดให้ลาศึกษาต่อ ($X = 2.08$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามตัวแปร เพศ สถานภาพการสมรส ระยะเวลาที่จบการศึกษามาแล้ว ผลการเรียน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และสภาพการเรียนรู้โดยรวมและรายด้าน

ในตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ ในด้านต่าง ๆ จำแนกตามตัวแปร วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-distribution) ดังรายละเอียดในตาราง 8-15

ตาราง 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์	ชาย (N = 61)		หญิง (N = 84)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านประสบการณ์วิชาการของ นิสิต	2.41	0.69	2.71	0.76	2.49*
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.32	0.86	2.73	0.77	3.01**
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์	2.22	1.13	2.62	1.04	2.20*
ด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	2.14	0.93	2.51	0.89	2.37*
รวม	2.27	0.90	2.64	0.87	2.51*

จากตาราง 8 พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
สถานภาพการสมรสขณะที่ทำปริญญานิพนธ์

ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์	โสด (N = 50)		สมรส (N = 95)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านประสิทธิภาพวิชาการของ นิสิต	2.64	0.74	2.56	0.75	0.67
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.63	0.84	2.52	0.83	0.82
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์	2.71	1.14	2.32	1.02	2.02*
ด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	2.42	1.01	2.32	0.87	0.56
รวม	2.60	0.93	2.43	0.87	1.02

จากตาราง 9 พบว่า นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มี
สถานภาพการสมรสขณะที่ทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์
โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
นิสิตที่มีสถานภาพการสมรสขณะที่ทำปริญญานิพนธ์แตกต่างกัน มีปัญหาในการทำ
ปริญญานิพนธ์ด้านคุณลักษณะอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

ความคิดเห็นรายด้าน	อายุ 1-2 ปี (N = 26)		อายุ 3-5 ปี (N = 49)		6 ปีขึ้นไป (N = 70)		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านประสบการณ์วิชาการ ของนิสิต	2.79	0.86	2.49	0.70	2.57	0.73	1.41
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.37	0.79	2.55	0.91	2.62	0.79	0.89
ด้านคุณลักษณะของ อาจารย์ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์	1.76	0.27	2.52	1.15	2.66	0.99	3.53**
ด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	2.40	0.87	2.16	0.93	2.47	0.91	1.69
รวม	2.33	0.85	2.43	0.92	2.58	0.86	2.56*

จากตาราง 10 พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้วต่างกัน มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น จึงทดสอบความแตกต่างของระยะเวลาที่นิสิตสำเร็จการศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้ Scheffe' Test ได้ผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการทำ
 ปรวิญานินพนธ์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปรวิญานินพนธ์ ที่จำแนกตาม
 ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาเป็นรายคู่

ระยะเวลาหลังสำเร็จ การศึกษา	1-2 ปี 3 - 5 ปี 6 ปีขึ้นไป			
	$\bar{X}$	1.76	2.52	2.66
1 - 2 ปี	1.76	-	0.76*	0.90*
3 - 5 ปี	2.52	-	-	0.14
6 ปีขึ้นไป	2.66	-	-	-

จากตาราง 11 พบว่านิสิตปรวิญานโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่
 สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 3-5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป มีปัญหาในการทำปรวิญานินพนธ์
 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปรวิญานินพนธ์แตกต่างจากนิสิตปรวิญานโท
 วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 1-2 ปี อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
ผลการเรียน

ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์	ผลการเรียน 3.00-3.50 (N = 34)		ผลการเรียน 3.51-4.00 (N = 111)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านประสบการณ์วิชาการของ นิสิต	2.84	0.63	2.51	0.76	2.54*
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.80	0.69	2.48	0.86	1.22
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์	2.67	1.13	2.39	1.05	1.29
ด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	2.44	0.98	2.33	0.90	0.60
รวม	2.69	0.86	2.43	0.89	1.66

จากตาราง 12 พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีผล
การเรียนต่างกันโดยรวม มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประสบการณ์วิชาการของ
นิสิตและด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปฏิญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
การสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในระหว่างศึกษา

ปัญหาในการทำปฏิญานิพนธ์	การสนับสนุนมาก (N = 76)		การสนับสนุนน้อย (N = 69)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านประสบการณ์วิชาการของ นิสิต	2.70	0.75	2.46	0.73	1.88
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.61	0.85	2.50	0.80	0.81
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์	2.40	1.19	2.51	0.93	0.59
ด้านความพร้อมในการทำ ปฏิญานิพนธ์ของนิสิต	2.44	1.04	2.26	0.75	1.23
รวม	2.54	0.96	2.43	0.80	1.33

จากตาราง 13 พบว่า นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ขณะ
ศึกษาอยู่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างกันโดยรวม มีปัญหาในการทำ
ปฏิญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่านิสิตที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างกันมีปัญหาในการทำปฏิญานิพนธ์
ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามภาระ
หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ ขณะทำปริญญานิพนธ์

ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์	ทำปริญญานิพนธ์ อย่างเดียว (N = 50)		ทำงานและทำ ปริญญานิพนธ์ (N = 95)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านประสบการณ์วิชาการของ นิสิต	2.46	0.76	2.71	0.71	2.10*
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.46	0.89	2.64	0.76	1.28
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์	2.30	1.16	2.62	0.96	1.79
ด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	2.08	0.93	2.65	0.82	3.91**
รวม	2.33	0.94	2.66	0.81	2.27*

จากตาราง 14 พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีภาระ
หน้าที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์ต่างกันโดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มี
ภาระหน้าที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นว่าด้านความพร้อม

ในการทำปรวิญญานิพนธ์ของนิสิต เป็นปัญหาต่อการทำปรวิญญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านประสพการณ้วิชาการของนิสิต เป็นปัญหาต่อการทำปรวิญญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวข้องกัปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์
ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
สภาพการเรียน

ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์	ภาคปกติ (N = 101)		ภาคพิเศษ (N = 44)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความพร้อมในการทำ ปริญญานิพนธ์ของนิสิต	2.66	0.79	2.40	0.61	2.12*
ด้านบริการวิชาการของ มหาวิทยาลัย	2.46	0.88	2.77	0.65	2.32*
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์	2.30	1.17	2.81	0.67	2.28*
ด้านประสบการณ์วิชาการของ นิสิต	2.41	1.01	2.22	0.63	1.32
รวม	2.46	0.96	2.56	0.64	2.26*

จากตาราง 15 พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสภาพ
การเรียนต่างกันโดยรวม มีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตปริญญาโท วิชาเอก
 การศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสภาพการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำ
 ปริญญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้าน

ความพร้อมในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ปัญหาอื่น ๆ เพิ่มเติม รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ในการทำปฏิญานิพนธ์ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านความพร้อมของนิสิต ซึ่งมีผู้ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 140 คน ดังรายละเอียดในตาราง 16-17

ตาราง 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานพันธ์ของนิสิตปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต		
1. ไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องการวิจัยและการสร้างเครื่องมือมาก่อน	23	16.42
2. ไม่ได้ศึกษาการเรียงข้อมูลและไม่มี การฝึกการอ่านผลจากใบพิมพ์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมาก่อน	15	10.71
3. ไม่ได้มีการฝึกการค้นคว้าเอกสารและตำราตามระบบของห้องสมุดจากมหาวิทยาลัย	16	11.42
4. ไม่ฝึกปฏิบัติด้านการเขียนเค้าโครงอย่างจริงจัง	13	9.28
5. ไม่ศึกษาการเขียนเค้าโครงปฏิญานพันธ์จากตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง	12	8.57
6. ไม่มีหัวข้อปฏิญานพันธ์ที่ตนสนใจก่อนที่จะเข้ามาศึกษา	23	16.42
7. ไม่ได้มีการศึกษารูปแบบและเตรียมพร้อมในการเขียนงานปฏิญานพันธ์ รวมทั้งการอ้างอิงตามแบบอย่างของมหาวิทยาลัย	11	7.86
8. ไม่มีการเตรียมตัวทางด้านการคิดอย่างถูกต้องกับการวิจัยที่มีระบบ	8	5.71
9. ไม่มีความพร้อมทางด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	7	4.99
10. ไม่มีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญหรือพบปะพูดคุยผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เราสนใจ	6	4.28

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
11. ไม่มีความตั้งใจในการศึกษาอย่างจริงจัง	2	1.42
ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย		
1. ห้องสมุดมีเอกสารตำราที่ให้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ เรื่องที่ทำปริญญานิพนธ์ไม่เหมาะสม	30	21.42
2. ขาดขั้นตอนการประชาสัมพันธ์เรื่องเงินทุน สนับสนุนจากที่อื่นให้นิสิตทราบ	24	17.14
3. การบริการยืมและให้เวลาขืมเอกสารและ ตำราในห้องสมุดต่างมหาวิทยาลัยยุ่งยาก ไม่สะดวกต่อการใช้บริการ และการติดต่อกับ เจ้าหน้าที่	24	17.14
4. การบริการการติดต่อกับบัณฑิตวิทยาลัยในด้าน ต่าง ๆ ยังไม่ดีพอ	19	13.56
5. เวลาที่ห้องสมุดเปิดให้บริการศึกษาค้นคว้า ไม่เหมาะสม	18	12.85
6. ขาดการประชาสัมพันธ์งานด้านการบริการของ ห้องสมุด ทำให้เอกสารบางอย่างไม่มีบริการ	10	7.14
7. ระเบียบของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับทำปริญญานิพนธ์ ไม่ชัดเจน ล้าสมัย และกำหนดระยะเวลาส่ง ไม่เหมาะสม	7	4.99
8. ไม่มีความสะดวกในการใช้บริการเครื่องคำนวณ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้	1	0.71

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
<u>ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท</u>		
1. เวลาและอัตราส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท นิพนธ์ให้แก่บัณฑิตไม่สมดุลย์กัน	37	26.27
2. อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเป็นประธานหรือ กรรมการ เพราะหัวข้อไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถเฉพาะทางของอาจารย์	36	25.71
3. ประธานกับกรรมการให้คำแนะนำไม่ตรงกัน ขัดแย้งกัน	28	19.96
4. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและกรรมการ มีความรู้ทางด้านสถิติมีน้อยมาก	18	12.85
5. อาจารย์บางท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ แต่ถ่ายทอดให้นิสิต เข้าใจยากและไม่ให้ กำลังใจนิสิต	7	4.99
6. มุมมองของอาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัย และอาจารย์นอกมหาวิทยาลัยต่างกัน	3	2.14
<u>ด้านความพร้อมในการทำปริญญาโทของนิสิต</u>		
1. นิสิตรีบกลับเข้ารับราชการก่อนเพราะกลัว จะเสียโอกาสในหน้าที่การงาน เนื่องจาก ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า	28	19.96
2. ขาดแรงจูงใจและไม่มีความตั้งใจที่จะทำ ปริญญาโทให้สำเร็จ	24	16.42
3. ไม่มีความอดทนในการทำงาน	15	10.71

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
4. ไม่มีความพยายามและความรอบคอบ ในการทำปริญญานิพนธ์	21	14.99
5. ขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ ในขณะทำ ปริญญานิพนธ์	19	13.56
6. ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับการติดต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับงานวิจัย	10	7.14
7. ไม่ได้ตั้งใจศึกษาอย่างเต็มที่ก่อนกลับเข้าไปปฏิบัติ งานประจำ และเวลาที่ราชการกำหนดให้ลา ศึกษาต่อเนื่อง	8	5.71

จากตาราง 16 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ของ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งตอบคำถามของแบบสอบถามปลายเปิด
รวม 140 ฉบับ ดังรายละเอียดเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต พบว่าปัญหาอันดับแรกคือ นิสิตไม่มี
ความรู้เรื่องการวิจัยและการสร้างเครื่องมือมาก่อน จำนวน 23 คน คิดเป็น
ร้อยละ 16.42 รองลงมาคือ ไม่ได้ศึกษาการเรียงข้อมูลและไม่มี การฝึกการ
อ่านผลจากใบคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยมาก่อน จำนวน 16 คน คิดเป็น
ร้อยละ 11.42

ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าปัญหาอันดับแรกคือห้องสมุด
มีเอกสารตำราที่ให้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ทำปริญญานิพนธ์ไม่เหมาะสม
จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 รองลงมาคือขาดขั้นตอนการประชาสัมพันธ์

เรื่องเงินทุนสนับสนุนจากที่อื่นให้นิสิตทราบ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ

17.14

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ พบว่าปัญหาอันดับแรกคือเวลาและอัตราส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ให้แก่นิสิตไม่สมดุลย์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.27 และปัญหารองลงมาคืออาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเป็นประธานหรือกรรมการเพราะหัวข้อไม่ตรงกับความรู้ความสามารถเฉพาะทางของอาจารย์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71

ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต พบว่าปัญหาอันดับแรกคือนิสิตต้องรีบกลับเข้ารับราชการก่อน เพราะกลัวจะเสียโอกาสในหน้าที่การงาน เนื่องจากไม่มีการวางแผนล่วงหน้า จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.96 รองลงมาคือขาดแรงจูงใจและไม่มีความตั้งใจที่จะทำปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.85

ตาราง 17 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต		
1. ก่อนเข้ารับการศึกษาคควรปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับหัวข้อในการทำปฏิญานิพนธ์มาก่อน	51	36.41
2. ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับงานวิจัย รวมทั้ง เรื่องสถิติและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มาก่อน	36	25.71
3. ควรจะมีความพร้อมทางด้านภาษาทั้งไทยและ อังกฤษ	18	12.85
4. ควรจะได้มีความพร้อมในการคิดอย่าง กระบวนการวิจัยที่มีระบบและถ่องแท้	18	12.85
5. ศึกษาหาความรู้จากการอ่านผลจากใบพิมพ์ คอมพิวเตอร์	11	7.86
6. ฝึกการเขียนเรียงความและการเขียนรายงาน ให้ได้ใจความรัดกุม	4	2.85
ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย		
1. ห้องสมุดควรจะได้จัดเวลาและหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่ใหม่ ๆ และข้อมูลทันสมัย มาบริการให้มากกว่านี้	39	34.99
2. ห้องสมุดควรจะได้จัดบริการเอกสารและ ตำราให้มากกว่าพอกับความต้องการของนิสิต	25	17.85

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
3. มหาวิทยาลัยควรจะบริการให้ความสะดวก ในการติดต่อกับหน่วยงานอื่นเพื่อการเก็บ ข้อมูล	18	12.85
4. มหาวิทยาลัยควรจะได้มีการกำหนดกฎระเบียบ ต่าง ๆ ให้ชัดเจน	18	12.85
5. เจ้าหน้าที่ห้องสมุดควรจะให้ความสะดวกในการ ใช้บริการเครื่องคำนวณและติดต่อในเรื่อง ต่าง ๆ กับห้องสมุดอย่างทั่วถึง	14	9.98
6. บัณฑิตวิทยาลัยควรให้บริการในการตรวจรูปแบบ ที่ถูกต้องรวดเร็วแก่นิสิต	9	6.42
7. ควรจะได้มีการขยายเวลาและประชาสัมพันธ์ ในการส่งงานปริญญานิพนธ์ให้นักศึกษาทราบ ล่วงหน้าก่อน	7	4.99
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์		
1. อาจารย์ควรจะกำหนดระยะเวลาในการให้ คำปรึกษาปริญญานิพนธ์แก่นิสิตทราบชัดเจน	45	32.13
2. ต้องการให้อาจารย์ตรวจและให้คำแนะนำในด้าน การทำปริญญานิพนธ์อย่างละเอียด	35	24.99
3. อาจารย์กับนิสิตควรมีสัมพันธภาพที่ดีและให้ กำลังใจนิสิต เพื่อไม่ให้เกิดการทอดถอย	25	17.85
4. ประธานและกรรมการควรจะมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	16	11.42

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
5. นิสิตควรมีโอกาสเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการที่มีความถนัดและมีความรู้ ความสามารถตรงกับหัวข้อที่ตนเองเลือก	10	7.14
6. ควรกำหนดอัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนิสิต ให้สมดุลย์กัน และให้ความสะดวกในการ ติดต่อ	7	4.99
7. อาจารย์ควรจะให้การยอมรับทางวิชาการ ของบุคคลอื่นหรือเพิ่มอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถในด้านสถิติให้มาก	2	1.42
<u>ด้านความพร้อมในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิต</u>		
1. นิสิตควรมีความสามารถกำหนดเวลาในการ ทำงานได้รวดเร็วทันกับเวลา	37	26.42
2. นิสิตควรมีการทำงานอย่างมีระบบและมีการ วางแผนไว้ล่วงหน้า	28	19.99
3. นิสิตควรมีความอดทนในการทำงานให้ สำเร็จ	23	16.42
4. นิสิตควรมีความรอบคอบและใช้เวลาในการ เสนอแนะอย่างเต็มที่โดยไม่กังวลกับการกลับ เข้าไปปฏิบัติงานประจำ	23	16.42
5. นิสิตควรมีได้มีการเตรียมความพร้อมในด้าน เงินทุนสำหรับงานปฏิญานิพนธ์ของตนเอง	16	11.42

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
6. นิสิตควรจะได้มีการศึกษาระเบียบวิธีการทำงาน ปริญญานิพนธ์โดยแสวงหาความรู้ ค้นคว้า จากเอกสาร ตำราได้อย่างละเอียดและ เข้าใจ	11	7.85
7. นิสิตต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการทำปริญญานิพนธ์	2	1.42

จากตาราง 17 พบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการทำ
ปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต พบว่าข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ
ก่อนเข้าศึกษาควรปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อในการทำปริญญานิพนธ์
มาก่อน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 36.41 รองลงมาคือ ควรศึกษาหา
ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัย รวมทั้งเรื่องสถิติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาก่อน
จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71

ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ
ห้องสมุดควรจะได้จัดเวลาและหาเอกสารตำราและงานวิจัยใหม่ ๆ และข้อมูล
ทันสมัยมาบริการให้มากกว่านี้ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.99 รองลงมา
คือ ห้องสมุดควรจะได้จัดบริการเอกสารและตำราให้มากพอกับความต้องการ
ของนิสิต จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.85

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ พบว่าข้อเสนอแนะ

อันดับแรกคือ อาจารย์ควรจะกำหนดระยะเวลาในการปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้แก่
 นิสิตทราบชัดเจน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.13 รองลงมาคือ ต้องการ
 ให้อาจารย์ตรวจและให้คำแนะนำในด้านการทำวิทยานิพนธ์อย่างละเอียด
 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 24.99

ด้านความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต พบว่าข้อเสนอแนะอันดับ
 แรกคือ นิสิตควรจะสามารถกำหนดเวลาในการทำงานได้รวดเร็วทันกับ
 เวลา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42 รองลงมาคือ นิสิตควรมีการ
 ทำงานอย่างมีระบบและการวางแผนไว้ล่วงหน้า จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ
 19.99

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งในบทนี้จะสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใน 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท โดยจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ ระยะเวลาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว สถานภาพสมรสขณะทำปริญญานิพนธ์ ผลการเรียนขณะศึกษาอยู่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องทำงานขณะทำปริญญานิพนธ์และสภาพการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้มาจากนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปกติและภาคพิเศษ โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่อาจมีนอกเหนือจากที่ถามในตอนที่ 2

แบบสอบถามนี้ ได้ทำการทดลองและได้ความเชื่อมั่น 0.96

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยส่งโดยตรงถึงกลุ่มตัวอย่างทุกคน จำนวน 150 ฉบับ ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 - 15 พฤษภาคม 2538 และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.67

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทุกฉบับ เพื่อคัดเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ไว้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้ง 145 ฉบับ

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณค่าความถี่และร้อยละ จำแนกตามตัวแปร
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าคะแนนที (t-test) และหากมีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ F-test และมีการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé)
6. วิเคราะห์ข้อมูลปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) ส่วนด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23-2.49$)
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ

สถานภาพการสมรส ระยะเวลาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ผลการเรียนรู้ การสนับสนุนจากหน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์ และ สภาพการเรียนรู้ของนิสิต สรุปได้ดังนี้

2.1 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริการวิชาการ ของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้าน ประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีสถานภาพ การสมรสขณะที่ทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำ ปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้าน บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีระยะเวลา หลังสำเร็จการศึกษาไปแล้วต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่าด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้าน บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ ของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีผลการเรียน ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประสบการณ์วิชาการ ของนิสิตและด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่

ระดับ .05 ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ด้านความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำวิทยานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิทยานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.7 นิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสภาพการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิทยานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ทั้ง 4 ด้าน พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดมีดังต่อไปนี้

ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต คือนิสิตไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องการทำวิจัยและการสร้างเครื่องมือมาก่อน

ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยของนิสิต คือห้องสมุดมีเอกสารตำราที่ให้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์น้อย

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา คือเวลาและอัตราส่วนที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ให้แก่บัณฑิตไม่สอดคล้องกัน

ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ คือนิสิตต้องรีบกลับเข้ารับราชการก่อน เพราะกลัวจะเสียโอกาสในหน้าที่การงาน เนื่องจากไม่มีการวางแผนล่วงหน้า

3.2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ทั้ง 4 ด้าน พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยของการเสนอแนะมากที่สุด มีดังต่อไปนี้

ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต คือก่อนเข้ารับการศึกษาควรปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อในการทำปริญญานิพนธ์มาก่อน

ด้านบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย คือห้องสมุดควรจะได้จัดเวลาและหาเอกสารตำราและงานวิจัยใหม่ ๆ ข้อมูลทันสมัยมาบริการให้มากกว่านี้

ด้านของคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ คืออาจารย์ควรจะกำหนดระยะเวลาในการให้คำปรึกษาปริญญานิพนธ์ให้แก่บัณฑิตทราบชัดเจน

ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต คือนิสิตควรจะมีความสามารถ กำหนดเวลาในการทำงานได้รวดเร็วทันกับเวลา

อภิปรายผล

1. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตขาดความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย ทำให้ไม่สามารถทำการวิจัยได้ตรงตามกำหนด และเกิดปัญหาในการทำวิจัย รวมทั้งความสนใจของนิสิต เกี่ยวกับเรื่องวิชาสถิติมีน้อย จึงขาดความรู้ความเข้าใจในวิชาสถิติที่จะต้องนำมาใช้ในการวิจัย จึงทำให้มีปัญหาในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ญศิริ ด่านชนะ (2524 : 69) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าผู้มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัย ควรมีความรู้ด้านสถิติและการวิจัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความสามารถด้านการใช้ภาษาในการเขียนปริญญานิพนธ์มาก่อนจะได้เปรียบในการทำปริญญานิพนธ์ นอกจากนี้แล้วปัญหาในการเลือกหัวข้อเพื่อศึกษาค้นคว้าของนิสิตเป็นปัญหาของนิสิตเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดประสบการณ์ จึงไม่สามารถเลือกหัวข้อการวิจัยได้ตรงกับความต้องการจึงเป็นปัญหาในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวสี (2523 : 214) ได้ศึกษาเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สภาพปัจจุบัน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา พบว่าการที่นิสิตบัณฑิตศึกษาทำปริญญานิพนธ์สำเร็จช้า เนื่องจากนิสิตเสียเวลาในการหาหัวข้อปริญญานิพนธ์ และขาดความรู้ในด้านวิธีการวิจัย จึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถทำปริญญานิพนธ์ได้สำเร็จทันตามกำหนดเวลา เมื่อเวลาเนิ่นนานไปทำให้เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย ส่วนด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33-2.49$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในระยะหลัง ห้องสมุดได้รับงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือเข้า

ห้องสมุดเพิ่มขึ้น และสามารถจัดหาหนังสือ เอกสาร ตำรา มีปริมาณพอเพียง
กับความต้องการของนิสิต จึงสามารถค้นคว้าสิ่งที่ต้องการได้ตามความประสงค์
ทำให้มีปัญหาด้านนี้น้อย จึงขัดแย้งกับการศึกษาของนวลลออ ไชยมงคล

(2522 : 96) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่องานเขียนและงาน
วิจัยทางการแพทย์ พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษาได้รับการบริการวิชาการด้านห้องสมุด
น้อยที่สุด ทำให้ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ในระดับต่ำ หากมี
การบริการเพิ่มขึ้น อาจจะทำให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์สำเร็จโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น
ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของเวลา คือเวลา
ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเวลาของนิสิตไม่สอดคล้องกัน ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาปฏิบัติราชการในวัน เวลา ราชการ
และต้องรับภาระหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการสอน
แต่เวลาที่นิสิตมี เป็นเวลาที่อยู่นอกเวลาราชการ เนื่องจากนิสิตกลับไปปฏิบัติ
งานประจำแล้ว จึงหาเวลาและโอกาสมาขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ได้ยาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นางลักษณ์
วรรัชชัย (2523 : 26) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับ
บัณฑิตศึกษา พบว่าเวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษา และเวลาที่นิสิตมีไม่ตรงกัน เวลา
ในการให้คำปรึกษาในการวิจัยน้อย นอกจากนี้อาจารย์ยังมีนิสิตในที่ปรึกษาเป็น
จำนวนมาก ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์
และศิริชัย กาญจนวลี (2523 : 201) ที่ได้ศึกษาเรื่องการทำวิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สภาพปัจจุบันเสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา พบว่าการประมาณค่า
คุณภาพอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่สามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จทัน
เวลา โดยนิสิตให้ทัศนะว่าอาจารย์ที่ปรึกษาของตน มีความเชี่ยวชาญสูงมากที่สุด
ต่อนิสิต สำหรับด้านความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนั้น ส่วนใหญ่เป็น
เรื่องของการขาดความชำนาญในการค้นคว้าเอกสาร ตำรา จึงเป็นเรื่องที่นิสิต
ต้องมีความรู้ มีความพยายาม ด้วยการเรียนรู้ ฝึกฝนด้วยตนเอง นอกจากนี้ยัง
พบว่าความรอบคอบในการทำงานของนิสิต และความสามารถในการทำงานได้
รวดเร็วทันกับเวลายังเป็นปัญหาที่สำคัญของนิสิต ดังนั้นนิสิตต้องรู้จักการแบ่งเวลา
เพื่อใช้ในการวิจัยและใช้ในส่วนหน้าที่อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งผู้ทำปริญญานิพนธ์ พร้อมกับงานประจำของตนเองจะต้องจัดเวลาของตนเองอย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จในงานทั้งสองด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี (2523 : 206) ที่ได้ศึกษาเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สภาพปัจจุบัน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา พบว่าเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผลิตทำปริญญานิพนธ์ไม่สำเร็จใน 1 ภาคการศึกษาหลังจากที่เรียนรายวิชาหมดแล้ว คือนิสิตรูปกลับไปทำงานประจำ จึงไม่มีเวลาทำปริญญานิพนธ์

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในแต่ละด้านจำแนกตามตัวแปร สรุปได้ดังนี้

2.1 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันไป จึงเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะเพศชายมีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน การศึกษา การเรียนรู้ มากกว่าเพศหญิง หรืออาจเป็นเพราะเพศชายและเพศหญิง มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ดังที่ อุทัย หิรัญโต (2524 : 74) ให้เหตุผลว่าเพศชายและเพศหญิงมีแนวโน้มทางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน ผู้หญิงมักยึดมั่นในประเพณี ศาสนา ระเบียบวินัย และรักความสวยงาม แต่เพศชายมักสนใจในเรื่องอำนาจวาสนา การทำงานให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นเพศชายจึงมีความกล้าในการตัดสินใจ จึงเป็นส่วนทำให้การปฏิบัติงานของเพศชายคล่องตัว มีความมานะอดทน เป็นคนหนักแน่น มีวิจรรณญาณ เชื้อมั่นในตนเอง มีความกระตือรือร้น มีความสุขุมรอบคอบ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีประสบการณ์มากกว่า กอปรกับเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า มีภาระรับผิดชอบส่วนที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว เช่น การทำอาหาร การทำงานภายในบ้าน จึงทำให้เพศหญิงขาดความกระตือรือร้น มีประสบการณ์น้อย ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่กล้าแสดงออกซึ่งแตกต่างกัน

2.2 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันไปซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะผู้เรียนที่ยังเป็นโสดนั้นยังไม่มีภาระมาก จึงทำให้มีเวลาในการค้นคว้าและร่วม

ทำงานกลุ่มกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้ รวมทั้งสามารถหาเวลาพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้เสมอ ส่วนผู้เรียนที่สมรสแล้วจะไม่มีเวลาในการศึกษา ค้นคว้าได้มากนัก เพราะมีภาระส่วนตัวที่ต้องรับผิดชอบ ดูแลครอบครัว และผู้เรียนที่สมรสแล้วนอกจากจะมีบทบาทเป็นเสมือนนักเรียน ยังจะต้องมีบทบาทอื่น ๆ อีก นอกเหนือจากในห้องเรียน ซึ่งในเรื่องนี้ โนลส์ (Knowles. 1971 : 42) ให้ข้อคิดไว้ว่า เนื่องจากผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีภาระหน้าที่ในการทำงาน มีบทบาทต่าง ๆ ในสังคมไทยเป็นต้นว่ามีภาระหน้าที่ในบ้าน มีตำแหน่งหน้าที่การงาน สิ่งเหล่านี้นย่อมอาศัยการปรับตัวเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปได้

2.3 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้วต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษาไปแล้วต้องกลับไปปฏิบัติหน้าที่หรืองานประจำที่เคยปฏิบัติอยู่ จึงรับภาระหน้าที่หนักและต้องสละงานต่าง ๆ ที่เคยกระทำก่อนลาไปศึกษาต่อ บางคนกลับมาปฏิบัติหน้าที่นานทำให้ความรู้ต่าง ๆ ที่เล่าเรียนมาลืมนได้ ไม่เหมือนกับนิสิตที่เพิ่งจะกลับมาปฏิบัติงานใหม่ ๆ จะยังจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอุไรวรรณ ปัญมะวัต (2520 : 68) ที่ได้ศึกษาเรื่องการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2510-2515 พบว่าผู้ที่เพิ่งจะสำเร็จการศึกษามีความเข้าใจในวิชาที่เรียน มากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปนานาน ๆ

2.4 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีผลการเรียนต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าจะมีปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์มากกว่า ซึ่งอาจเกิดจากตัวของผู้เรียนเอง เมื่อเรียนแล้วพบปัญหาก็จะไม่ปรึกษากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และไม่สนใจที่จะหาเวลาเพื่อขอพบอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน เพื่อให้ช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น จึงทำให้ผลการเรียนต่ำ ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้เรียนที่กล้าแสดงออก กล้าเผชิญหน้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ถ้าสงสัยจะพยายามสอบถาม

อาจารย์ จะมีผลการเรียนแตกต่างกันไป ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์จะแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต และดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์ (2527 : 161) ได้ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในชั้นต่าง ๆ พบว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลต่างของการเรียนนี้เองที่ทำให้ผลของความสำเร็จแตกต่างกันไปด้วย และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สวอน (Swan. 1987 : 417) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในวิชาเรียนของนักเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกัน มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้และความสำเร็จของนักเรียนด้วย

2.5 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะนิสิตที่เข้ามารับการศึกษาในระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่แตกต่างกัน สถานภาพการยอมรับของเพื่อนร่วมงาน สภาพแวดล้อมของหน่วยงานในขณะปฏิบัติงาน และในขณะมาศึกษาต่อความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันจึงมีแรงสนับสนุนในการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชน จุฑาทิพย์ (2515 : 8) ที่ศึกษาเรื่องกำลังขวัญในการปฏิบัติงานของนักวิชาการ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญในการปฏิบัติงานของนักวิชาการ ได้แก่ ความภาคภูมิใจ ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สถานภาพการยอมรับ และการสนับสนุนจากหน่วยงาน ความพอใจในงานสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เป็นแรงเสริมทำให้ประสบความสำเร็จได้

2.6 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีภาระหน้าที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน พบว่ามีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากการทำปริญญานิพนธ์นั้นต้องใช้เวลาและให้ความสนใจในการทำปริญญานิพนธ์อย่างเดียวนั้น จะสามารถทำให้สำเร็จได้ทันกำหนดระยะเวลาที่ตั้งไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการค้นคว้าของนันทนา รัตนอาภา

(2526 : 87) ที่ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต พบว่านิสิตที่สามารถทำปริญญารับและสำเร็จการศึกษาได้ทันเวลานั้นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73) ทำปริญญานิพนธ์อย่างเดียวไม่ทำงานอื่น ๆ ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลังกำหนดเวลานั้น ส่วนใหญ่จะกลับไปปฏิบัติงานประจำและทำปริญญานิพนธ์ควบคู่กันไป

2.7 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีสภาพ

การเรียนต่างกัน พบว่ามีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนที่เรียนภาคปกติจะมีเวลาในการศึกษาอย่างเต็มที่ มีเวลาในการร่วมกิจกรรมของหลักสูตรได้สม่ำเสมอ และมีเวลาสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างสะดวก รวมทั้งมีเวลาได้พบกับอาจารย์ผู้สอนนอกเหนือจากเวลาที่เรียนแล้ว เพราะผู้เรียนจะเป็นข้าราชการ และเมื่อมาเรียนสามารถลาศึกษาต่อได้ ไม่ต้องกังวลถึงเรื่องงานในหน้าที่ ส่วนผู้เรียนที่เรียนอยู่ภาคพิเศษจะมีความกังวลในเรื่องงาน ภาระหน้าที่ต่าง ๆ เมื่อเลิกงานต้องรีบมาเรียน จึงไม่มีเวลาในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้มากเท่าหรือตามที่ต้องการได้ จึงน่าจะเป็นเหตุให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกริสนา นกสกุล (2531 : 14) ที่ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่าการที่นิสิตบัณฑิตศึกษามีสภาพการเรียนต่างกันทำให้ผลสำเร็จของการศึกษามีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะภารกิจที่ต้องปฏิบัติในขณะที่ทำงานกับในเวลามาศึกษาแตกต่างกัน ไม่สามารถจะหาเวลามาศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา หรือสิ่งที่ต้องการ รวมทั้งไม่มีเวลาเข้าพบหรือรับฟังคำแนะนำจากอาจารย์ทำให้มีผลสำเร็จแตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของปัญหา สรุปได้ดังนี้คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต พบว่านิสิตไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องการทำวิจัยและการสร้างเครื่องมือมาก่อนที่จะเข้ามาศึกษาเป็นปัญหามาก ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าห้องสมุดของมหาวิทยาลัยมีเอกสารตำราที่จะให้

นิสิตได้ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำปริญญานิพนธ์น้อย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่าเวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์กับเวลาของนิสิตไม่สอดคล้องไม่ตรงกัน เป็นผลทำให้เป็นปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต เรื่องนี้นิสิตควรจะหาโอกาสทำการตกลง หรือขอเวลาจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนัดหมายเวลาและควรวางแผนการใช้เวลาให้สอดคล้องกับเวลาว่างของอาจารย์ด้วย เนื่องจากอาจารย์ต้องรับภาระหลายด้านทั้งการสอน และการปฏิบัติตามระบบของมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังมีนิสิตที่อยู่ในความรับผิดชอบอีกหลายคน จึงควรปรับเวลาให้สอดคล้องกัน และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต พบว่านิสิตส่วนใหญ่จะรีบขอกลับไปปฏิบัติหน้าที่ทางราชการก่อน เนื่องจากเกรงว่าจะเสียโอกาสในหน้าที่การงาน เรื่องนี้นิสิตจำเป็นต้องมีการวางแผนการเรียนให้ดีขึ้น เลือกเส้นทางที่เหมาะสม เพราะการกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการทำให้ไม่มีเวลาและโอกาสที่จะสำเร็จทันเวลาที่กำหนดได้ยาก นิสิตควรจะบริหารเวลาให้ถูกต้องจะเป็นผลดีแก่นิสิตเอง ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ บุญส่ง (2522 : 1) ที่สรุปไว้ว่าผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัย และวิธีการทางสถิติมากกว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ รวมทั้งการวางแผนการวิจัย การเลือกหัวข้อวิจัยจะเป็นส่วนส่งเสริมให้ประสบผลสำเร็จในด้านการวิจัยได้ง่ายเข้า

ส่วนความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของการเสนอแนะมากที่สุดในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต เสนอแนะว่าก่อนเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท นิสิตควรปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อในการทำปริญญานิพนธ์มาก่อน ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าห้องสมุดของมหาวิทยาลัยควรจัดเวลาและหาเอกสารตำรา รวมทั้งงานวิจัยใหม่ ๆ ข้อมูลทันสมัยมาบริการให้มากกว่านี้ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต พบว่านิสิตควรมีความสามารถ กำหนดเวลาในการทำงานได้รวดเร็ว ทันกับเวลาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิภา ศรีไพโรจน์ (2524 : 10) มีความเห็นว่าการวิจัยจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคและวิธีการเขียนรายงานการวิจัย เพื่อนำเสนอผลการวิจัยให้ผู้อื่นได้ทราบได้เข้าใจ และสอดคล้องกับการศึกษาของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี (2523 : 214) ที่พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษาทำปริญญานิพนธ์สำเร็จเข้า เนื่องจากนิสิตเสียเวลาในการหาหัวข้อปริญญานิพนธ์ ควรได้มีการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญก่อนเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาโท นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของไพลิน ไชยเสนาะ (2516 : 40) พบว่าปัญหาเกี่ยวกับห้องสมุดเปิดให้บริการและจัดหนังสือเอกสารตำราใหม่ ๆ มีไม่เพียงพอ ไม่ทันสมัย ไม่ตรงกับความต้องการของนิสิต ควรแก้ไขเพิ่มปริมาณให้เพียงพอับความต้องการของนิสิต

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต พบว่า ความรู้ในสถิติสำหรับการวิจัย และความสามารถในการสร้างเครื่องมือการวิจัยของนิสิตบัณฑิตศึกษา อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มหาวิทยาลัยควรจัดศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยและสถิติ เพื่อบริการนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษา ผู้ใหญ่ ที่มีปัญหาในขณะทำวิทยานิพนธ์

2. จากการศึกษาด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าปริมาณเอกสารและตำราในหอสมุดเกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าปรับปรุงแก้ไขระเบียบต่าง ๆ และในปัจจุบันนี้การบริการเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มหาวิทยาลัยจัดให้แก่บัณฑิตศึกษา มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ มหาวิทยาลัยควรติดต่อประสานงานกับภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมให้มีการบริการด้านเครื่องคอมพิวเตอร์แก่นิสิตบัณฑิตศึกษา และคณาจารย์ที่ทำวิจัย ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์การบริการด้านนี้ให้นิสิตทราบและได้มาใช้บริการด้านนี้

3. จากการศึกษาคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พบว่า เรื่องของเวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กับเวลาของนิสิตไม่สัมพันธ์กัน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ ดังนั้น ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยละเอียดทุกขั้นตอน อันจะเป็นผลประโยชน์ต่อนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

4. จากการศึกษาด้านความพร้อมของนิสิต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นข้าราชการสามารถลาศึกษาต่อได้ในระยะเวลา 2 1/2 ปี นิสิตจึงควรวางแผนให้ดี เพื่อให้สามารถเรียนได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ทุกภาควิชาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกคณะ ที่มีการจัดการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

2. ควรมีการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ระหว่างคณาจารย์ภาควิชา กับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน การจัดหลักสูตรและการทำงานวิจัย (วิทยานิพนธ์) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตและมหาวิทยาลัยต่อไปด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กริสนา นกสกุล. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต และดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์. ผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในชั้นต่าง ๆ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- จินตนา มาพวง. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, หน้า 50-60. อัดสำเนา.
- จุมพล สวัสดิยากร. หลักและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ-มหานคร : โรงพิมพ์สุวรรณภูมิ 2520, หน้า 238-240.
- จิราภรณ์ บุญส่ง. การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- ดวงเนตร รัตนเสนีย์. ปัญหาการบริหารงานห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 127 หน้า. อัดสำเนา.
- ทินกร นครศรี. รายละเอียดของมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2523. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- ทิพวรรณ ยิ้มสวัสดิ์. การศึกษาติดตามผลมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- นางลักษณ์ วิรัชชัย. "ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา," ข่าวสารบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

นันทนา รัตนอาภา. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อัดสำเนา.

นิภา ศรีไพโรจน์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสถิติเพื่อการวิจัย.

มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2524.

นพพร พานิชสุข. "ประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพ," มิตรครู.

22 : (15 เมษายน 2523).

นุช สุวรรณะชัย. พื้นฐานการศึกษา. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดการพิมพ์,

2525.

นवलลอ ไชยมงคล. การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่องานเขียนและ

งานวิจัยทางการแพทย์. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คู่มือและหลักเกณฑ์ชั้นบัณฑิต

ศึกษา. กรุงเทพฯ : ประเสริฐการพิมพ์, 2517.

_____. คู่มือและหลักเกณฑ์ชั้นบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : ประเสริฐ

การพิมพ์, 2523.

_____. หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2532. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,

2532.

ประทุมสุข อาชวอำรุง. "การศึกษาระดับบัณฑิตสาขาครุศาสตร์," ใน เสริม

สมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2523.

ประพัฒน์ จำปาไทย. "นักวิจัยยุค" วิจัยการศึกษา. 6(1) : 30 ;

สิงหาคม-กันยายน, 2530.

ประเสริฐ ภูจินทิภ. การศึกษาเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโท

ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500 -

2515 การประเมินค่าตนเอง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

- พจน์ สะเพียรชัย. "การวิจัยการศึกษาในประเทศไทย" อนุสารเพื่อการ
ศึกษา. 7 : 120-159, มกราคม 2520.
- "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517," ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 91. ตอนที่ 112. 28 มิถุนายน 2517.
- พรรณราย ทรัพย์ประภา. "จิตวิทยาอุตสาหกรรม," ใน การจูงใจ.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- เพ็ญศิริ ต่านชนะ. การประเมินโครงการให้ทุนอุดหนุนการศึกษาของบัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. "การจัดการสอนระดับบัณฑิตศึกษา," ใน พูดเรื่อง
อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.
- ไพลิน ไชยเสนาะ. "ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัย
วิชาการศึกษาในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2510 - 2515".
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 141 หน้า.
อัดสำเนา.
- ยุทธศักดิ์ เดชยนต์. "ระเบียบวิธีวิจัย," เอกสารการอบรมวิจัยทางสังคม-
ศาสตร์. ครั้งที่ 5. สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2523.
- ลลิตา กิตติประसार. การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการ
ศึกษา 2508 - 2516. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2528.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. "จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาและการพัฒนาอาจารย์,"
ใน รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2519.

ศรีนครินทร์วิโรฒ, มหาวิทยาลัย. "การพิจารณาเค้าโครงละเอียดและการควบคุมการทำปฏิญานินพนธ์" จากเอกสารโครงการประชุมปฏิบัติการ.

23 - 24 มิถุนายน 2530, หน้า 12-16.

_____ . คู่มือการเขียนรายงานภาคินพนธ์และปฏิญานินพนธ์. ไพศาลศิลป์
การพิมพ์ 2527, 136 หน้า.

_____ . แนวปฏิบัติทั่วไปสำหรับการทำปฏิญานินพนธ์. รุ่งเรืองธรรม
2525, หน้า 2-12.

_____ . ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เรื่อง ชี้แจงลำดับขั้นตอนการเสนอปฏิญานินพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิต. ลงวันที่
12 เมษายน 2521, 2 หน้า.

_____ . "ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา" เอกสารประกอบการประชุมประสานงานในการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา. ในวันที่
7 - 9 ธันวาคม 2530, 4 หน้า.

_____ . "ระเบียบวิธีการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานินพนธ์ระดับ
ปริญญาโท" ใน รายงานสัมมนาทางวิชาการเพื่อเพิ่มพูนคุณภาพปฏิญานินพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. 2528, 52 หน้า.

_____ . หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา. ศรีอนันต์ 2529, 441 หน้า.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. การเปรียบเทียบลักษณะและระดับปัญหาของบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ ที่ศึกษาด้วยวิธีต่างกัน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี. การทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สภาพปัจจุบัน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ลีปนพนท์ เกตุทัต. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.

สุชน จูฑาทิพย์. กำลังขวัญในการปฏิบัติงานของนักวิชาการ. สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์, 2515, 195 หน้า.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

- โสภา ชูพิชัยกุล และคนอื่น ๆ. การวิจัยและบรรณานุกรม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518, 188 หน้า.
- เสริมศรี เจริญผล. การวิจัยและบรรณานุกรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518, 188 หน้า.
- อนันต์ ศรีโสภา. หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่สาม วัฒนาพานิช 2537,
16 หน้า.
- อุทัย หิรัญโต. หลักการบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2524.
- อุทุมพร ทองอุไทย. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมศาสตร์. โรงพิมพ์และทำปก
เจริญผล 2523, 448 หน้า.
- อุไรวรรณ ปัญมะวัต. การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2510-2515. ปริญญาณพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2520, 82 หน้า.
- Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing.
New York : Harper and Row, Publishers, 1970.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and
Education. 3 rd ed. New York : Mc Graw-Hill Book
Co., 1971.
- Johnson, James K. "A Comparison of Mid-Semester and End
of Semester Student Evaluation of Faculty." Disser-
tation Abstracts International. 39 ; May 1979
- Marasco, Francin. "Context Evaluation of Instruction in
Local School Districts," Educational Technology.
January, 1983.

Renovich, Dennis W. "A Study of Graduate and the Graduate Programs in Education at Marquette University Based on the Follow-up Study of It's Graduates for the Year 1968-1970," Abstracts. 32 : 174-A ; January, 1972.

Sanctis, Vincent S. "A Follow-up Study of Education. D. Graduate From the Department of Educational Administration and Supervision at Ruthers University the State University of New Jersey 1949-1969," Dissertation Abstracts. 31(7) : 3203-A ; January, 1971.

Swan, M.D., "Exploratory Study of Science Achievement as it Related to Science Curriculum and Programs in Montana Public Schools," The High School. March, 1984, P.239.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก .

**ระเบียบวิธีการพิจารณาเค้าโครงละเอียด
ของปฏิญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท**

ระเบียบวิธีการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปริญานิพนธ์ระดับปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท

1.1 Empirical research หมายถึง การหาความจริงจากข้อมูล
ธรรมชาติด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. การเก็บข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

ข. การประมาณค่า Parameter โดยการวัดอย่างเหมาะสม
เช่น หาค่าเฉลี่ย หาค่าความเบี่ยงเบนหรือค่าสหสัมพันธ์

แขนงวิชาที่จะทำการวิจัยประเภท 1 ได้นั้น ได้แก่ แขนงวิชาทาง
วิทยาศาสตร์ทางกายภาพ วิทยาศาสตร์ทางสังคม วิทยาศาสตร์ทางพฤติกรรม
การวิจัยทางการศึกษา และอื่น ๆ

1.2 Nonempirical research หมายถึงการวิจัยที่มีได้ข้อมูลมาจากการ
การวัดลักษณะของปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ แต่เป็นการค้นคว้าจากบทความหรือ
ตำราต่าง ๆ ที่แสดงข้อคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และผู้ค้นคว้ามิได้ใช้วิธีการ
ทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเหล่านั้น

แขนงวิชาที่ทำการวิจัยประเภท 2 ได้นั้น ได้แก่ วิชาประวัติศาสตร์
ปรัชญา ศาสนา โบราณคดี บรรณารักษศาสตร์ และอื่น ๆ

อนึ่ง วิชาบางแขนงอาจทำการวิจัยประเภทใดประเภทหนึ่งที่กล่าวมานี้
ก็ได้เช่น วิชาภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และอื่น ๆ

2. แนวการพิจารณาโครงการวิจัยประเภท Empirical Research

การพิจารณาโครงการวิจัยควรทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ (มี 8 ขั้นตอน)

2.1 พิจารณาการซ้ำซ้อนของงานวิจัย ขอให้คณะกรรมการถือหลักว่า
การทำปริญานิพนธ์เป็นการฝึกนิสัยให้รู้จักคิด และแก้ปัญหาที่เกิดจากการทำการ

วิจัยพร้อมทั้งเรียนรู้วิธีการวิจัยด้วยตนเอง ภายใต้การแนะนำของประธานและกรรมการปริญานิพนธ์ ฉะนั้นปริญานิพนธ์ของนิสิตจะต้องมีความเป็นนวภาพ (Originality) ให้มากที่สุด ฉะนั้นโครงการวิจัยของนิสิตหลายคนที่ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าเหมือนกันทุกประการโดยเปลี่ยนเพียงประชากรหรือแหล่งเก็บข้อมูล โดยไม่มีเหตุผลทางวิชาการอย่างพอเพียง จึงเป็นการซ้ำซ้อนได้

คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของแต่ละคณะควรต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้อย่างเต็มที่ เพราะเป็นผู้ที่รู้จักว่าในแขนงวิชาของแต่ละวิชาที่มีผู้ทำการวิจัยในเรื่องใดลักษณะใดไว้บ้างแล้ว

2.2 พิจารณาคำค่าของปริญานิพนธ์ การทำปริญานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของผู้ทำปริญานิพนธ์เอง ฉะนั้นจุดที่สำคัญที่สุดที่จะต้องพิจารณาก็คือโครงการปริญานิพนธ์ที่นิสิตเสนอขออนุมัตินั้น จะเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้ใช้ความสามารถของตนในวิชาเอก และให้นิสิตได้ค้นคว้าหาความจริงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นความรู้และวิธีการที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน ดังนั้นโครงการปริญานิพนธ์จึงต้องมีคุณค่าทางวิชาการเสมอ กล่าวคือ ความมุ่งหมายของการวิจัยหรือสมมติฐานที่จะใช้นั้นมีทฤษฎีหรือหลักฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เป็นรากฐานอย่างพอเพียง

นอกจากนี้ยังจะต้องพิจารณาประโยชน์และโทษของการวิจัยนั้น ที่จะเกิดต่อสังคม อีกทั้งการวิจัยนั้นจะต้องไม่ขัดต่อสวัสดิภาพของผู้ถูกวิจัยด้วย

2.3 พิจารณามุ่งหมายของปริญานิพนธ์และสมมติฐาน ว่ามีความเหมาะสมกระจำชัด หรือไม่สอดคล้องกันเพียงพอ และมีทางที่จะหาคำตอบหรือหาข้อมูลได้หรือไม่

2.4 กลุ่มตัวอย่าง ควรพิจารณาตามหัวข้อต่อไปนี้

ก. นิยามของประชากรที่ต้องการศึกษา

ข. วิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากร เป็นวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ ในกรณีงานวิจัยนั้นเป็นการสำรวจ (Survey) หรือการศึกษาภาคสนาม (Field study) แต่ถ้าเป็นการทดลอง (Experiment) จะต้องใช้วิธีการสุ่มละ (Randomization) นั้น ผู้ถูกทดลองเข้ากลุ่มทดลองต่าง ๆ อย่างถูกต้องหรือไม่

2.5 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล พิจารณาเครื่องมือที่ใช้ และตรวจสอบ

คุณภาพเครื่องมือโดยวิธีใด เช่น การหาความเชื่อมั่น หรือหาความเที่ยงตรง เป็นต้น

2.6 การทดสอบสมมติฐาน หรือการวิเคราะห์ข้อมูล จะวิเคราะห์โดยเทคนิค หรือใช้ design อะไร (โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยเชิงทดลองให้ระบุวิธีการควบคุมตัวแปรเกิน) สมมติฐานแต่ละข้อจะทดสอบได้โดยวิธีใด

2.7 พิจารณาและ/หรือแก้ไขข้อปรัญยานิพนธ์ให้เหมาะสม

2.8 พิจารณาว่า โครงการวิจัยของนิสิตควรนำเสนอบัณฑิตวิทยาลัย หรือควรจะมีการแก้ไขข้อบกพร่อง จนกระทั่งคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของแต่ละคณะเห็นสมควรนำเสนอบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการวิจัยนั้น

3. แนวการพิจารณาโครงการวิจัยประเภท Nonempirical

ดังได้กล่าวแล้ว งานวิจัยประเภทนี้หนักไปในเรื่องการอ่านค้นคว้า เอกสารและหลักฐานทางวิชาการในเรื่องนั้น ๆ แล้วนำข้อคิดเห็นมาวิเคราะห์สรุป อภิปราย ตามกระบวนลักษณะทางวิชาการของแขนงวิชานั้น ๆ วิจัยประเภทนี้จะมีสมมติฐานหรือไม่ก็สุดแล้วแต่ความมุ่งหมายของการวิจัย และลักษณะของแขนงวิชา หรือลักษณะของเรื่องที่จะวิจัยโดยเฉพาะ หากมีสมมติฐานคณะกรรมการก็ควรพิจารณาตามขั้นตอน ข้อ 2.3 และ 2.6

แนวการพิจารณาโครงการวิจัยประเภทนี้อาจใช้แนวทางของประเภทแรก ที่ระบุไว้เป็นเครื่องช่วยได้ ยกเว้นบางข้อ เช่น ข้อ 24 เรื่อกลุ่มตัวอย่างซึ่งอาจจะไม่มี ทั้งนี้ข้อที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม คือ

3.1 ปริมาณของเรื่องที่จะศึกษาวิเคราะห์โดยตรง (เช่น วรรณกรรม หรือวรรณคดีต่าง ๆ หรือเอกสารเกี่ยวข้องที่ต้องอ่านค้นคว้า ศึกษา มีมากพอเป็นสาระเชื่อถืออ้างอิงได้

3.2 การศึกษาซึ่งเป็นเพียงการรวบรวม (Compilation) เช่น การทำדרชนีหรือการจัดแยกประเภท (Classification) แม้จะมีปริมาณงานมากมาย แต่ไม่มีการวิเคราะห์สรุปผลตามหลักวิชาการ หรือหลักการวิจัย ไม่ถือเป็นการวิจัยที่จะรับเป็นปรัญยานิพนธ์ในขั้นนี้ได้ เช่น เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ

โดยไม่มีการทดลองใช้ และประเมินค่าของเครื่องมือนั้นก็ไม่ได้ถือว่าเป็นงานวิจัย เพราะไม่ครบขั้นตอนของการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อคิดเห็นต่าง ๆ ต้องมุ่งไปยังข้อมูลเบื้องต้น (Primary sources) เพียงพอ ถ้าจะต้องพึ่งข้อมูลชั้นรอง (Secondary sources) อย่างหนักหน่วงต้องมีเหตุผลสนับสนุนอย่างยั้งว่าเหตุใดจึงต้องเป็นเช่นนั้น

4. ข้อควรปฏิบัติของอาจารย์ในคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด

4.1 อาจารย์ผู้เป็นประธานหรือกรรมการของปัญญานิพนธ์นั้น ๆ จะเข้าหรือไม่เข้าในที่ประชุมก็ได้ และถ้าเข้าควรให้กรรมการอื่นผู้มิใช่ประธานหรือกรรมการควบคุมการทำปัญญานิพนธ์เป็นผู้ซักถามนิสิต (ในบางกรณีประธานหรือกรรมการควบคุมฯ อาจเป็นกรรมการหรือประธานอยู่ในคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดด้วย) อย่างเต็มที่ เพื่อให้นิสิตแสดงความสามารถ รอบรู้ในงานของตนเป็นที่พอใจของกรรมการ ทั้งนี้ถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการเค้าโครงละเอียดที่จะพิจารณาโครงการของปัญญานิพนธ์นั้น ๆ จนถึงมาตรฐานที่พอใจหรือกรรมการผู้ควบคุมปัญญานิพนธ์ในการมาเข้าประชุม อาจมาเพื่อฟังข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และช่วยชี้แจงบ้างในกรณีที่ประชุมต้องการ แต่มิใช่มาเพื่อปกป้องนิสิตไม่ว่าโดยทางใด ๆ เกี่ยวกับงานของตนเองได้

4.2 ในกรณีนำเสนอเค้าโครงละเอียดฯ ให้คณะกรรมการพิจารณา ยังไม่สามารถอธิบายวิธีได้แจ่มชัด หรือแสดงว่ายังไม่เข้าใจในเรื่องที่จะทำอย่างถ่องแท้ หรือแสดงถึงความไม่พร้อม คณะกรรมการฯ จะให้กลับไปเตรียมแล้วเพื่อนำมาเสนอต่อคณะกรรมการฯ ใหม่

4.3 คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดฯ ควรนัดประชุมพิจารณาเค้าโครงปัญญานิพนธ์ที่นิสิตเสนอไว้โดยรีบด่วนตามลำดับก่อนหลังและความจำเป็น ให้ดำเนินไปโดยไม่ค้างค้ำ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของนิสิตจะได้ดำเนินการต่อไปตามขั้นตอน โดยเฉพาะระยะที่นิสิตจะขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยต่าง ๆ และในระยะจะปิดภาคเรียน อาจจะต้องประชุมพิเศษให้เรื่องได้รับการพิจารณาหมดไปเพราะอาจกระทบกระเทือนถึงการรับทุน หรือการไม่สำเร็จการศึกษาของนิสิตได้

5. ข้อควรปฏิบัติสำหรับประธาน และกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทของนิสิตดังนี้

5.1 กวดขันในเรื่องการเข้าชั้นของงานซึ่งจะทำได้ในชั้นที่ให้นิสิตไปอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง

5.2 ตรวจสอบแก้เค้าโครงละเอียดปริญญาโทของนิสิตในความควบคุมอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่จะให้นิสิตพิมพ์เค้าโครงละเอียดฯ เพื่อจะนำเสนอคณะกรรมการ

5.3 กวดขันคุณภาพการพิมพ์และความถูกต้องแบบที่กำหนด รวมทั้งการใช้ภาษาการเขียน บรรณานุกรม ฯลฯ ในการเขียนเค้าโครงละเอียดของนิสิตด้วย

5.4 ควบคุมติดตามผลการทำปริญญาโทของนิสิตที่ผ่านการอนุมัติเค้าโครงฯ จากคณะกรรมการให้เป็นไปตามข้อแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงตามมติของคณะกรรมการฯ

6. ข้อควรปฏิบัติสำหรับนิสิตปริญญาโท

6.1 ผู้ทำวิจัยแบบที่ 1 ไม่เริ่มดำเนินการทำปริญญาโท (โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเก็บรวบรวมข้อมูล) ก่อนที่เค้าโครงละเอียดฯ จะได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

6.2 เค้าโครงละเอียดฯ ที่จะนำเสนอ ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาโท พร้อมทั้งแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามคำแนะนำของกรรมการให้เรียบร้อยก่อน

6.3 ในการเสนอเค้าโครงละเอียดต่อคณะกรรมการฯ ให้เสนอรายละเอียดตามแบบฟอร์มของบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งรับได้จากเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของแต่ละคณะ แล้วยื่นต่อเลขานุการฯ นั้น

ข้อสังเกตและพึงระมัดระวังเกี่ยวกับการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

ของ

คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

จากการพิจารณาเค้าโครงละเอียดปริญานิพนธ์นิสิตบัณฑิตศึกษา ในสาขา และวิชาเอกต่าง ๆ เพื่ออนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ หรือเพื่อพิจารณาให้ได้รับทุน ส่งเสริมการวิจัยนั้น คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ได้พบข้ออันพึงสังเกตและ ควรแก่การระมัดระวังในการควบคุมและการบริหารการทำปฏิญานิพนธ์ ซึ่งเห็น ควรประมวลมาไว้เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในด้านมาตรฐานทางวิชาการแก่อาจารย์ ผู้เกี่ยวข้อง และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทุกคน ดังรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การบริหารปฏิญานิพนธ์

1.1 ประธานคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ควรจะต้องเป็น อาจารย์ในสาขาวิชาที่นิสิตเรียนเป็นวิชาเอก (อาจยกเว้นในกรณีที่ เป็นผู้ซึ่งเชี่ยวชาญ และมีความเป็นเอกเป็นที่ยกย่องกันในหลาย ๆ สาขาวิชา ซึ่งจะมีได้น้อยมาก) ปกติภาควิชาจะถือเป็นความรับผิดชอบและเป็นการสุทธางด้านวิชาการอันสมควร จะให้ผู้อื่นใดนอกเหนือจากผู้อยู่ในสาขาวิชานั้น ๆ มาเป็นประธานในการทำ ปฏิญานิพนธ์ให้แก่ นิสิตวิชาเอกของตน ข้อตกลงนี้ถือเป็นแนวปฏิบัติกันมา ณ มหา- วิทยาลัยแห่งนี้ และเป็นข้อที่เรียกร้องจากภาควิชาเอง ซึ่งก็ควรจะเป็นเช่นนั้น

1.2 เค้าโครงของปฏิญานิพนธ์ ที่ทำนอกขอบข่ายวิชาเอกของนิสิต ไม่ควรจะได้รับอนุมัติให้ผ่าน เพราะการทำปฏิญานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาให้ครบตามหลักสูตรของวิชานั้น ๆ จึงควรมีวงของการศึกษาดันคว้า อันเห็นได้ชัดแจ้งพอสมควรว่าเป็น เรื่องของหลักสูตรและธรรมชาติของวิชาเอก นั้น ๆ กอปรทั้งเป็นผลของการประมวลความรู้ความคิดอันได้สั่งสมมาอย่างดีแล้ว ในครรลองของวิชาการตามหลักสูตรนั้นของมหาวิทยาลัย

1.3 การทำปฏิญานิพนธ์เป็นโครงการมีนิสิตทำมากกว่า 1 คนนั้น ได้เคยเป็นที่ตกลงกันแล้วว่าต้องมีคุณภาพทางวิชาการพอที่จะทำเช่นนั้น และต้อง

ไม่เป็นการทำที่เหมือนกันทุกประการ ผิดแผกแต่กลุ่มตัวอย่างเท่านั้น โดยมีความซ้ำซ้อนอยู่โดยตลอด ซึ่งไม่เข้าลักษณะของงานปริญานิพนธ์อันต้องการ

1.4 ควรเป็นที่ตระหนักว่า งานวิจัยที่อยู่ในรูปของปริญานิพนธ์ทั้งหลาย นั้นก็เป็นกระบวนการและผลงานของการศึกษาค้นคว้าในเวลาหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีการหนึ่ง ภายใต้อรรถกถาหรือความเข้าใจ หรือการตีความในกฎเกณฑ์ข้อบังคับของการทำปริญานิพนธ์ในระยะหนึ่ง ของสถาบันหนึ่ง ดังนั้นย่อมไม่ใช่ความจริงอันถาวร และย่อมอาจมีข้อผิดพลาดแม้ในเรื่องระเบียบวิธีหรือรูปแบบ การที่จะไปยึดถือหรือเลียนแบบปริญานิพนธ์ที่เสร็จแล้ว มีอ้างอิงอยู่ในหอสมุดของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยอ้างเป็นปทัสถานทุกกระเบียดนิ้ว ย่อมไม่ใช่สิ่งฉลาดที่ควรทำ ดังนั้นควรระมัดระวังให้นิสิตใช้วิจารณญาณที่จะตามอย่าง โดยเฉพาะในเรื่องเช่น รูปแบบการวิจัย การใช้สูตรทางสถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น ไปวิเคราะห์รายชื่อจากแบบวัดซึ่งควรใช้คะแนนรวมซึ่งผิดและไม่ควรเอาอย่าง เป็นต้น

2. การตั้งสมมติฐาน

2.1 ถ้าการวิจัยนั้นเป็น nonempirical research ก็ไม่จำเป็นต้องตั้งสมมติฐานเสมอไป แต่ถ้าเป็น empirical research จะต้องตั้งสมมติฐานเพื่อการวิจัย (research hypothesis) เสมอ

2.2 สมมติฐานเพื่อการวิจัยนั้นต้องไม่ตั้งแบบ null hypothesis ซึ่งเป็นสมมติฐานทางสถิติ (statistical hypothesis) และมีวัตถุประสงค์ต่างกัน

2.3 การตั้งสมมติฐานต้องตั้งให้สอดคล้องกับข้อสรุปที่ได้จากทฤษฎีและการวิเคราะห์เอกสารหรือการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การวางรูปแบบงานวิจัย

ในงานวิจัยที่มีรูปแบบชนิด pre-test และ post-test design (repeated measurement design) จะถือว่าความแตกต่างระหว่าง pre-test และ post-test เป็นผลของ treatment ไม่ได้ เพราะจะมี

ปัจจัยอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับเวลาระหว่างการ test ทั้งสองนั้น จึงจำเป็นต้องมีกลุ่มควบคุม (independent control group) ซึ่งมีได้รับ treatment อย่างเดียวกันนั้นมาเทียบ และการที่จะประเมินผลของ treatment ควรจะมาจาก การเปรียบเทียบผลต่างของ pre-test และ post-test ของทั้งสองกลุ่ม (interaction)

4. แหล่งอ้างอิง

บุคคลที่จะใช้เป็นแหล่งอ้างอิงความคิดควรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ (authority) ในด้านนั้น มิใช่อ้างความคิดของคนทั่วไปแล้วนำมาเป็นหลักฐานในงานทางวิชาการ

5. การใช้ภาษา

5.1 มักจะใช้คำว่า "อิทธิพล" และ "องค์ประกอบ" กันอย่างพร่ำเพรื่อ โดยเฉพาะใน empirical research จะต้องระมัดระวังเพราะคำเพียงคำเดียวสามารถบ่งออกไปได้ถึงรูปแบบของการวิจัยหากใช้ผิดจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด

คำว่า "อิทธิพล" ไม่ควรใช้เป็นศัพท์ทั่วไป (generic term) โดยเฉพาะในชื่อปริญาพนธ์ เพราะในภาษาวิจัยมีความหมายจำเพาะที่จะต้องทดสอบได้เช่นเดียวกัน สิ่งหนึ่งเป็นเหตุให้เกิดผลกับอีกสิ่งหนึ่งจะอ้างได้ก็ต่อเมื่อมีการทดลองและสอบวัดได้ เช่น ถ้ากล่าวว่า ก มีอิทธิพลต่อ ข ควรจะหมายถึงว่า ก เป็นเหตุของ ข ซึ่งควรจะสรุปได้จากการกระทำแบบ

(ก) การทดลองในการวิจัย หรือ

(ข) Cross lagged panel correlation ในการวิเคราะห์

(ค) ควรจะระวังอย่างยิ่ง เพราะอาจสรุปผิดได้ หากงานวิจัยนั้นไม่ได้ใช้วิธีการทดลองก็ควรจะใช้คำว่า "สัมพันธ์" ถ้าใช้ สหสัมพันธ์ (r) หรือสหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์

คำว่า "องค์ประกอบ" ควรหมายถึง factors ซึ่งได้มาจากการใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) แต่ส่วนมากที่พบใน

เค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์นั้นจะไม่ได้ใช้วิธี factor analysis และมุ่งหมายความถึง "ตัวแปร" เท่านั้น ถ้าเป็นดังนั้นก็ควรใช้คำว่า "ตัวแปร" หรือ "ปัจจัย" เพื่อให้ชัดเจนและไม่หลงผิดว่าจะใช้วิธีสถิติวิเคราะห์องค์ประกอบได้กล่าวแล้ว

5.2 ภาษาที่ใช้ในเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ ซึ่งผ่านคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์ ประจำคณะแล้ว ในหลายกรณียังไม่เป็นภาษาที่ควรรับรองเป็นทางการ และในหลายกรณี บทพ้องในการพิสูจน์อักษร เช่น

"ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผยเปิดเผยไม่อ้อมค้อม" "ข้าพเจ้าชอบไปไหนมาไหนเป็นกลุ่ม "ทดสอบความหลัง" (ในที่นี้คงจะหมายถึง "ทดสอบหลังการทดลอง" เพราะได้กล่าวควบคู่กับการทดสอบก่อนการทดลอง) เป็นต้น

6. รูปแบบ

ถ้าได้ระมัดระวังเขียนรูปแบบของเค้าโครงละเอียดของปฏิญานิพนธ์เสียให้ถูกต้องตามกำหนดของมหาวิทยาลัยเสียแต่ต้น ก็จะเป็นเครื่องช่วยให้การเขียนการพิมพ์ปฏิญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ถูกต้องรวดเร็ว และมีต้องถูกแก้ไขมากขึ้นเท่านั้น สิ่งที่มีมักจะปรากฏผิดรูปแบบกันมากอยู่เสมอได้แก่

6.1 การอ้างอิง ทั้งในรูปเชิงอรรถและในรูปของวงเล็บไปกับเนื้อหา

6.2 บรรณานุกรม การเรียงลำดับความในแต่ละรายการยังคลาดเคลื่อนไม่เป็นไปตามแบบแผน เช่น สลับลำดับ ไม่ขีดเส้นใต้ชื่อหนังสือ ชื่อวารสารไม่อยู่ในเครื่องหมาย "....." เป็นต้น

จึงได้ประมวลข้อระมัดระวังเหล่านี้ไว้เพื่อเป็นเครื่องช่วยทั้งนิสิตและอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานเพื่อคุณภาพทางวิชาการต่อไป

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
ผู้ใหญ่
2. ดร. เพ็ญแข ประจันปัญญานิก อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
ผู้ใหญ่
3. ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. อาจารย์นงลักษณ์ พจนารักษ์ เลขาธิการหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ที่ ทม 1005/28

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
มศว ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กทม.10110

31 มกราคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน มหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

ด้วย นายถาวร จันทศิริ หัวหน้าฝ่ายติดตามประเมินผลการพัฒนา
ข้าราชการครู สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ และเป็นนิสิตปริญญาโท
สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิจัย
เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอก
การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท โดยใช้
แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้นำไปเป็นแนวทางให้นิสิต อาจารย์ และหน่วยงาน
ในการวางแผนการทำปฏิญานิพนธ์ รวมทั้งปรับปรุงหน่วยงานและการบริการของ
มหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งผลของคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อ
ท่านแต่อย่างใด จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้
และขอความอนุเคราะห์จัดส่งคืน โดยพับแบบสอบถามที่มีอยู่ด้านหลังเรียบร้อยแล้ว
ส่งทางไปรษณีย์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์)
หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
โทร. 258-3997
258-0311-3

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

ผลการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปเป็นแนวทางให้นิสิตบัณฑิตศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ และหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ได้พัฒนาการวางแผน
การทำปฏิญานิพนธ์ และปรับปรุงหน่วยงานเพื่อให้บริการได้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 เป็นการถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพและรายละเอียดของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นการถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์
ของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ทั้ง 4 ด้าน
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ
เกี่ยวกับปัญหาที่ประสบขณะทำปฏิญานิพนธ์และข้อเสนอแนะ
วิธีการแก้ปัญหา นอกเหนือจาก 4 ด้าน ในตอนที่ 2

ขอความกรุณาจากท่าน โปรดช่วยตอบคำถามตามความเป็นจริงและส่งคืน
ทางไปรษณีย์

ขอแสดงความนับถือ

(นายถาวร จันทศิริ)

หัวหน้าฝ่ายติดตามประเมินผลการพัฒนาข้าราชการครู

สำนักงาน ก.ค.

โทร.2802823,2801102

2801104-9 ต่อ 136

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย J ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง และเติมความในช่องว่าง

ข้อ 1 เพศ

() ชาย

() หญิง

ข้อ 2 สถานภาพการสมรสขณะที่ทำปฏิญานินพนธ์

() โสด

() สมรส

ข้อ 3 ท่านเรียนจบมาแล้วกี่ปี

() 1-2 ปี

() 3-5 ปี

() 6 ปีขึ้นไป

ข้อ 4 ผลการเรียน

() อยู่ในระดับ 3.00-3.50

() อยู่ในระดับ 3.51-4.00

ข้อ 5 ขณะศึกษาอยู่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ทำอยู่

() มาก

() น้อย

ข้อ 6 ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำปฏิญานินพนธ์

() ทำปฏิญานินพนธ์อย่างเดียว

() ปฏิบัติราชการประจำและทำปฏิญานินพนธ์ไปด้วย

ข้อ 7 สภาพการเรียนรู้

- () ภาคปกติ
() ภาคพิเศษ

ตอนที่ 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่ารายการแต่ละรายการเกี่ยวกับปัญหาของนิสิตปริญญาโท ในการทำปริญญานิพนธ์ ในด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการ วิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้าน ความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ ว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใด ตามระดับ คะแนน 1-4 คือ มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา โดยกา เครื่องหมาย J ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับของปัญหาที่ท่านประสบ			
		มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	ไม่มี ปัญหา (1)
	<u>ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต</u>				
1.	ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยก่อนมาศึกษาใน ระดับปริญญาโท				
2.	การเลือกหัวข้อเพื่อศึกษาค้นคว้าได้ตรงกับ ความพอใจ				
3.	ความรู้ในระเบียบวิธีการวิจัย.....				
4.	ความรู้ในสถิติสำหรับการวิจัย.....				
5.	ความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาวิชาเอก.....				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับของปัญหาที่ท่านประสบ			
		มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	ไม่มี ปัญหา (1)
6.	ความสามารถในการค้นคว้าเอกสารและ ตำรา ตามระบบของห้องสมุด.....				
7.	ความสามารถในการสร้างเครื่องมือการวิจัย				
8.	ความสามารถในการอ่านผลจากใบพิมพ์ คอมพิวเตอร์				
9.	ความสามารถในการเขียนรายงาน				
10.	ความรู้ในด้านหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ				
<u>ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย</u>					
1.	ปริมาณเอกสารและตำราในหอสมุดที่เกี่ยวกับ เรื่องที่นิสิตทำปริญญานิพนธ์				
2.	ความชัดเจนของระเบียบที่มหาวิทยาลัย กำหนด.....				
3.	ความสะดวกในการติดต่อกับหน่วยงานอื่น เพื่อการเก็บข้อมูล.....				
4.	ความสะดวกในการใช้บริการเครื่องคำนวณ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้.....				
5.	เวลาที่ห้องสมุดเปิดให้ศึกษาค้นคว้า.....				
6.	ความรวดเร็วในการออกหนังสือติดต่อของ เจ้าหน้าที่บรรณกิจวิทยาลัย.....				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับของปัญหาที่ท่านประสบ			
		มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	ไม่มี ปัญหา (1)
7.	การให้บริการที่ถูกต้องและรวดเร็วในการ ตรวจรูปแบบ				
8.	ความสะดวกในการติดต่อกับหอสมุด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร				
9.	ความสะดวกในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่บัณฑิต วิทยาลัย				
10.	เวลาที่เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด				
<u>ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญา-</u> <u>นิพนธ์</u>					
1.	เวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาฯนิพนธ์ให้แก่ นิสิต				
2.	การแนะนำที่ดีของประธานหรือกรรมการ...				
3.	ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประธานกับกรรมการ				
4.	ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญาฯนิพนธ์				
5.	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาฯนิพนธ์ เกี่ยวกับเรื่องที่นิสิตทำการวิจัย				
6.	วิธีการให้คำแนะนำของอาจารย์ที่พิจารณา ความสามารถของนิสิต				
7.	การตรงต่อเวลาในการนัดหมายของอาจารย์				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับของปัญหาที่ท่านประสบ			
		มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	ไม่มี ปัญหา (1)
8.	ประสบการณ์ของอาจารย์ในการควบคุม ปริญญานิพนธ์				
9.	ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนิสิต ...				
10.	การยอมรับทางวิชาการของประชาชน กรรมการที่มีต่อบุคคลอื่น				
	<u>ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของ นิสิต</u>				
1.	การทำงานโดยมีการวางแผนงานล่วงหน้า .				
2.	ความรอบคอบในการทำงาน.....				
3.	ความอดทนในการทำงาน.....				
4.	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันกับ เวลา (ความขยัน)				
5.	ความรู้ในการค้นคว้าเอกสาร ตำรา				
6.	การทำงานได้อย่างถูกต้อง				
7.	ความเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์.....				
8.	การได้ศึกษาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกลับเข้า ไปปฏิบัติงานประจำ				
9.	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการทำปริญญานิพนธ์				
10.	เวลาที่ทางราชการกำหนดให้ลาศึกษาต่อ ..				

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ที่ประสบขณะทำปริญญานิพนธ์ และข้อเสนอแนะของท่าน
ทั้ง 4 ด้าน

1. ท่านมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อย่างไร
หรือไม่ ถ้ามีโปรดแสดงความคิดเห็นของท่านโดยการเขียนตอบคำถามข้างล่าง
ต่อไปนี้

1.1 ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต

.....

.....

.....

1.2 ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

1.3 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา

.....

.....

.....

1.4 ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์

.....

.....

.....

1.5 ด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อปัญหาที่เกี่ยวกับการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิต
 ปฏิญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อย่างไรหรือไม่
 ถ้ามีโปรดแสดงข้อเสนอแนะของท่าน โดยการเขียนตอบข้อคำถามข้างล่าง
 ต่อไปนี้

2.1 ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต

.....

.....

.....

2.2 ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

.....

.....

.....

2.3 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา

.....

.....

.....

2.4 ด้านความพร้อมในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิต

.....

.....

.....

2.5 ด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค .

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายถาวร จันทศิริ
วัน/เดือน/ปีเกิด	29 สิงหาคม 2491
สถานที่เกิด	อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	455/83 ซอยจรัญ 35 บางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
หน้าที่การงานปัจจุบัน	หัวหน้าฝ่ายติดตามประเมินผลการพัฒนาข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักพัฒนาข้าราชการครู สำนักงาน ก.ค. กระทรวงศึกษาธิการ เขตดุสิต กทม. 10300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2506	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนกระทุ่มแบน "วิเศษสมุหคุณ" จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2508	ป.กศ. จากโรงเรียนฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2516	พ.ม. (พิเศษมัธยม) จากกองส่งเสริมวิทยฐานะครู กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2519	กศ.บ. (วิชาเอกเคมี สาขามัธยมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2539	กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2509	ครูโรงเรียนบ้านหนองนกไข่ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2524	ASEAN ADPC (องค์การระหว่างประเทศด้านการเกษตร)
พ.ศ. 2530	ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงาน ก.ค.

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

บทคัดย่อ
ของ
ถาวร จันทศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2539

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใน 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต และเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปร เพศ สถานภาพสมรส ระยะเวลาหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ผลการเรียน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ และสภาพการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาโท วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียน ภาคปกติและภาคพิเศษ และสำเร็จการศึกษาแล้ว ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2536 รวม 10 รุ่น จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ t-test และ F-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
2. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีสถานภาพการสมรสขณะที่ทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาระดับปริญญาโท ที่มีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้วต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาระดับปริญญาโท ที่มีผลการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิตและด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์ทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาระดับปริญญาโท ที่มีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติขณะทำปริญญานิพนธ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปริญญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมในการทำปริญญานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านประสบการณ์ทางวิชาการของนิสิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. นิสิตปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ที่มีสภาพการเรียนต่างกัน

มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำปฏิญานิพนธ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประสบการณ์วิชาการของนิสิต ด้านบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความพร้อมในการทำปฏิญานิพนธ์ของนิสิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาในการทำปฏิญานิพนธ์คือนิสิตไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องการทำวิจัยและการสร้างเครื่องมือมาก่อน ห้องสมุดมีเอกสารตำราที่ให้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องที่ทำปฏิญานิพนธ์น้อย อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์ไม่มีเวลาให้นิสิต และนิสิตรีบกลับเข้ารับราชการก่อนทำปฏิญานิพนธ์เสร็จ

10. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการทำปฏิญานิพนธ์คือนิสิตควรปรึกษาเรื่องหัวข้อปฏิญานิพนธ์กับผู้เชี่ยวชาญก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท ห้องสมุดควรมีเอกสารตำราที่ทันสมัยมากกว่านี้ อาจารย์ควรกำหนดระยะเวลาในการให้คำปรึกษาปฏิญานิพนธ์ให้นิสิตทราบอย่างชัดเจน และนิสิตควรทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนดเวลา

OPINIONS ON PROBLEMS IN THESIS'S WRITING
OF MASTER DEGREE STUDENTS IN ADULT EDUCATION AT
SRINAKHARINVIROT UNIVERSITY PRASARNMIT

ABSTRACT

BY

THAWORN CHANTASIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinvirot University

March 1996

The purposes of this research were to study the opinions on problems in thesis's writing of master degree students in adult educations at Srinakharinvirot university Prasarnmit in 4 aspects; students' academic experience, university's academic service, characteristic of thesis advisor, and readiness in thesis writing, and to compare the opinions classified by sex, marital status, period of time after graduate, grade point, supporting from work, The sample consisted of 145 master degree students in adult education who enrolled in academic year 2527-2536. The instrument used to collect data were questionnaires and statistic used to analyze data were means, frequency, percentage, t-test and F-test.

The finding were as follows:

1. The problems in thesis writing of master degree students were at a low level, when considered in each aspect it was found that student's academic experience was at a moderate level while the others were at a low level.

2. The students with different sex have significantly different at .05 level in overall, when considered in each aspect it was found that university's academic service was significantly different at .01 level while the others were significantly different at .05 level.

3. The students with different marital status have no significantly different in overall when considered in each aspect it was found that the characteristic of thesis

advisor has significantly different at .05 level while the others have no significantly different.

4. The students with different period of time after graduate have significantly different at .05 level in overall, when considered in each aspect it was found that the characteristic of thesis advisor has significantly different at .01 level while the others have no significantly different.

5. The students with different grade point have no significantly different in overall when considered in each aspect it was found that students' academic experience and university's academic service have significantly different at .05 level while the others have no significantly different.

6. The students with different supporting from work have no significantly different both in overall and each aspect.

7. The students with different work while writing thesis have significantly different at .05 in overall when considered in each aspect it was found that readiness in thesis writing has significantly different at .01 level and students' academic experience at .05 level while the others have no significantly different.

8. The students with different student status have significantly different at .05 level in overall, when considered in each aspect it was found that students' academic experience, university's academic service and characteristic of thesis advisor have significantly different at .05 level.

9. The Problems in addition were students have no basic in research and constructing the instrument, not enough books to study, thesis advisor had no time for student and students hurry back to work before they finish the thesis.

10. The suggestions were student should consult the subject with the expert before enrolling in master degree, library should have more up data books, advisor should have office hour for thesis writing students, and students should finish their works in time.